۱

دیوان کمال خجندی
و
ناصر بخارائی

تاریخ ولادت ... [illegible]

[illegible] سنه ۱۸۳۳ عیسوی ... دار السلطنه [illegible]

[illegible] ربیع الاول
۱۲۶۶
هجری
[illegible]
عیسوی

در تاریخ ۱۲۲۰ این دیوان لطیف [illegible]
[illegible]
[illegible]
۱۲۲۶

[illegible]

[illegible]

في الغزليات

[illegible]

ولنعمه الله مرقده غزله

[illegible]

ايضاً

[illegible]

وله

[illegible]

ای روشنی از روی تو چشم نگرانرا / این روشنی چشم مبادا دگرانرا
از بیش من ان جان جهان رانگرانرا / ناخوش گذرانم جهان گذرانرا

[illegible]

ولنعمه الله مرقده

[illegible]

وله

[illegible]

ومن كلامه

[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]

ايضاً

[illegible]

ومن نتایج افکاره

دیده‌ها زود برود بر مژگان زود را | تا تو بر گوشه نشینان نگری خود را
تو شهی بی شوان برد ببازی ترا | دلا ... صبح زان جو ...
جا جنبانک زدن ... دل آگه را | جو بود از صحبت ما زاهد بر حیله گری

ومن کلامه

توان یافت گر او ... تو را | حوا اید و ... بیا د
در نقاب ذاتیت نکو سرا | چو با من نخواهد کو ... رسد
چنین کو نباند ... کو سرا | ... دگر ... کشتی ... بجر

ومن مخترعاته

داند کز زاهدی نبود دل ... ما | در جستن جهد ... ... ها
چون روشنست ... توها ... | جان بی دم ... ... بادهٔ ...
توهم کز باز ... جود ... ما | تا ... سهل بود ...

وله غفر الله له

دانی ... ببیند غلام کینه را | زمان ... زلف ...
کز طاقها ... بود ... را | خال رخت ... عقل ...
... را | شاه از تو ... طلب ...

وله

رفت ... آشنایی را | ... جدا جدا ...
چه کند ... روشنایی را | ... چای ...
عقل ... روشنایی را | ... راه ... گال

ومن منشأته

گر ... برندان ... | ... زاهد قلادهٔ تسبیح
بگیر جام ... | ... از امام ...

شب ... بیت ... ما
... منصوب ...
... صدا ... مرغ ...
...

دل رفته ... دان کو را
...
...
... گال

ما را عشق ... بر
جای ... نهان ...
...
...

دل ... سینه
...
...

بار ... وفایی را
خانه ... از تو ...
زاهد از کوی عشق ...

حلال بادی خلد و حور زاهد را
... ریاضت ...

اشعار ... زاویه ... را
...
طاقت ... بود ... را
... را

ز زلف ... بو را
... بو را
... او را
... کو را

هم ما نظران ... ما
... ما
... دل و جان ...
...

...
...
...

جز غم و غصه جدایی را
... را
... را

... مقلد را
... را

بلکه ... چه ...
یک نظر ...

ولا غفر الله له

... پیش ... | ...
... | ...
... | ...

وله

... | ...
... | ...
... | ...

ومن مخترعاته

... | ...
... | ...
... | ...

ومن منشأته

... | ...
... | ...
... | ...

ایضاً له

... | ...
... | ...
... | ...

ومن کلامه

... | ...

...
...
...

...
...
...
...

...
...
...

...
...
...
...

...
...
...

...
...
...
...

...
...
...

...

پر بزم بی یاریم چو زلفت ...
بکن ای شیخ دعای که بیرم ...
دیده بسیل ... کال ...

ای ... یارنه نوا بیها
گفتا بایه از دم کو نیاند
مغلیانم و پیت ... باده ...
... قندی ... پرمیت

بگذار در ین دامن من اشک ...
دشوار کشند نقش ... نقاشی
گرفت کال ان دهن ...

... شاد مباد این دل غم پرور
مغلیانم کرد دولت سود ...
دل ماکم شد و جز باد نیام ...
عذر صاحب نظر انش شود ... دم

... من ... بود که ...
مرد ... من از ان لب ...
... من کرد ... یاد

جشن ... کشت من ...
مردم اگر حباب که ...
پیلتان ... کو ... نظر کار

تا ز خاک پر کوی تو بود منزل ما
تا دگر تنگ چنین خون نکند قاتل

شمع خود با پر زد و ... چو ... بل
... چندانگ ... سخن از گوهر ...

ولهٔ غزل اسدنوبه

با من از دو ... آشنا بیها
تاکنند این گوزبا بیها
میکنیم از لبش گدا بیها

از چراغ رخت بجانه چشم
پیک کوئیش بین نو د رقیب
بال بازی ... دیت کال

ولهٔ

تا بشد ... کلاه سرو روانا
آسمان خواند کشید ... کمان

... جان رخ که ... پاکی
خبر از دل عاشق که نشد ...

ومن مشتانه

غم خورای دل که جز غم ...
حاصل بر دو جان ... بر ...
که شود ... و آرد ... دلبر ...
گر به چند مه روی تو ملامت گو ما

... و قمری ... از ...
گر تو در ... دل ... زابد
میکنم شادی از ان روز که ...
... روی تو نا در قلم ... کال

ومن نتایج افکار

حق بود کشتن عاشق ...
... که بود ... بلا
... چلام تو ... جیا

ما من ام کرد گری ... ارد
هر کس نا ز تو چو بندهٔ چون ...
... تو ... کال

ولهٔ نور الله قبره

خود زلف ام گویم و خال ...
... حال تو ماه را
... که بخوار ...

با ... روی ... خاک شدیم دور
گوهر که قیمت کشند ...
نام کال خوابد ... خواند

ومن مخترعات ذهنه

شب ... طلعت خود نور ... جمال
باد در گوش ... سخن نازل ...
در ... کو ... بل

در شب تیره روشنا بیها
بود شاید ... زخود نا بیها
بی روشن از دغا بیها
... و بارسیا بیها

گل ... تجمل نکند ... کران
... طرف ... د ... را و ...
... خصم ... را

دهن ... لب تشنه ... ما
... بوی تو با ... ما
این ... مرکز ... ما
گل ... از ... ما

او ... بر من ... تو ...
... دشنام تو جواب ... چون ...
دل ... که ... جدا

باد آمد و زد ... جدا کرد ... را
... خاک راه
... خواند ... باد ...

ن

د

را

گرعس

گرعسن بافت کشتی یار ما
کس دوای ماو در د ما ...
جان ... در حلقهٔ ... او
... بشنید گفتار ... کال

دام ... زلف ...
ریخت خونهای تازه ... کوی ...
کو ... زلف ... خواهم ... وصل

دل بردی و جان روا ... اینها
... دشنام
... خال خوش خط ...
دل شد زکال غایب ... عقل

من طلب کردم وصالش ...
از ... نور ... چراغ
از ... این ...

رفتم از ... من ... بار ...
... دشنام دعا ...
جان ... تیکم ...

با رخ ان ... برتابد ...
... کال روی ... ...
... برکال

... درد خود ... طلب

فرجه باید بودی کار ما
چندی چو ... طبیب ... ما
گر ... ازد ... بازار ما

گر شدی ... او ... جوا
... گفته ام
گر ... سینه ... باقی

ولهٔ

خوانمش دام ... بر عا
... پر دو زلف تو
چند گفتان ... دولا ...

صید از ین دام زلف ...
... زلف ...
خاک راه تو شد کال ... تو زلف

و ایضاً له غزله

ای جان و جان ... اینها
دشنام ... دعا ... اینها
از ... اینها

... جدا شد از خند
خاک ره ... کرد ... کرد ...
بر روی تو ... مشکین

ومن اشعاره

با ... من طلب
چند ... از طلب

... راز ... عشق ...
... عشق آموزید عشق

ایضاً له

با دشاهی ... لطف ... را ...
لطف ... مقصود دعا ...
ای لب ... بوس ان ...

... کال و وصل ... از ... فراق
... وصل ... دعا ...
... کال

ومن مشتانه

کی ... ما باید ...
گر ... ا ...

تو روای ... کو من ...
... من با توی ...

ولهٔ

... دردی بود ... از ...

ای که خوابی ... عشق ...

خواب چنین ... بیدار ما
بوی جان می اید از گفتار ما
باقی ... دل افکار ما
گفت مولانا ... ما

زانکه ... هیچ ...
... تو ... جها
... خاک راه ...

از جور و ستم جدا ... اینها
ای ... اینها
بر جان ... اینها
... اینها

در ... صد ... تعب
چند خواندن ... ادب
... دار ... منتخب

... برگ و نوا ...
... دل ... ما ...
... را و بلا ...

... منظر ... آید اعاب
... کرده خویشتن ...
گفت ... فریاد ...

چون ... مسکین تو ...

گفته بودی بروات خاکم کنم از دو زدن
بوس سند شکر دهن گل رخان را

یا رب آن دولت چه خوش بود که بود
یکی از خوبی تو پر کرد نه دامن نظر

بوسه بر پای سگ کوی تو خواهم زد رشک
بر سر آن ازدم او از آن بخوبی چو کمال

ما شنیدیم لب تو بوسیدیم دهان رقیب
گر برو جان شرو مسکین خون … لب

ومن مخترعاته

دلم از شرم رخت بیتابست
زلفت خود بیرای دو رخ اشکی از غلام
در شب هجر او دوشی بیدار است
دو چشم مهمان کجا بیاید

کارم از نرگس مست تو خرابست
کمیان دل او دین حجابست
مکر از زلف تو بر ماه نقابست

تن رنجور من از دست دلم چو شمع
ساقیا صبح به بزم مجلس سلطان
چشم مست تو ندانم بسیار چه بود

کار بر آتش که بر آب نیست
تا نخواهد که ما را پرخوابیست
از پر تو درد جان غایت
دل دشمن از این غصه کبابست

وله

جانب خوبت آید گی ای حبیب
گر کشی خوان بلا بیش جگر خوران
گر جواب است بود رخت …

و زنی او زشت می آید گی …
این کجای که زمن را بیش خود …
آتش افتد در درون …

بر تابد جان ما در دیر مرگ …
رحمی کو که کند چشم تو بر افتادگان
چیست تیزی رقیبان مرز ماند با

می نشیند درد او در دل تو …
…
میش گل با باغبان از خار …

ومن منشآته

مطلع مشو چالیت ان رخ خوبان
گر دل …
در میان دیده دیوار جان …

مطلع گفتم چون خوید که بی کو بد جوا
…
بند مانع می شوی …

چشم از خاک در تو بد کن …
…
گفت تو گشت …

ز دهان گویند نیکوی کن …
سعد ازین …
در …

ومن لطایفه

ای ز صد گل برگ نازک تر تنت
خاک پایت …
ز مشک زلفت کرد ما
عقل و دل می خواست زلفت از کمال

بر تو نازک تر تن از برآمدست
چه بو شد چون دم دامنت
خال مشکین داد از خرمنت

از صبا چون آن شد بوی تو فاش
خط و جاجت … حسن ترا
جان بتن می آید و تن می رود

پرسش کرد این خط … گرد …
روی چون مه سرو لیلی …
از خرامان آمدن و رفتنت
مرده و بر دی جست …

ایضاً له

این چه پروبست خوش زلفت
دل بادست در زلف نگار
عشق شیرین دهنان …

دهن چه طوطی شکر گفتار است
… خوش …
کار فرهاد ز … کار است

این چه شوخی و چه شهر آشوبیه
بیش چشم آن لب شیرین گو بی
… از تو حسن

این چه بازی و چه عیاریست
… در نظر …
سیم … زر رخ …

ومن مخترعات ذهنه

ازان

ازان لب شیرین حکایت خوش است
نباید ز تو خوب …
…
روایت از دهن از گل کمال

سخنهای رنگین بغایت خوش است
که از خوب لطف و عتاب خوش
که اینها بوه کتابت خوش است

با بر و رخش آیت حسن خواند
هر کوی تو خوشتر است از بهشت
هر دو رخ خوب خوش بگذران

گر خواندن لعل لب …
ز مرد …
گر دوران گل نه نهایت خو
گمان صد ورق این روایت

ومن کلامه غفرالله له

است …
هر جا دل سودا زده …
تا قصه این گریبان …

و ز عارض او چشم تر و آب گردا
زلفش که به …
… اشکم رسیلاب دگر

رخساره …
در حسرت …
دو … کمال از … شد

هر که …
از خون جگر …
گر شوق لعل لب …

وله

آن شوخ که رفت از بر ما باز کجاست
در دل رنجور ما آن جان …
دل رفت … مسجد …
… کمال

دور از نظر اهل صفا باز کجا
نا داده بشارت شفا باز کجا
بیچاره نظر کن ز کجا تا بکجا رفت

جان تازه کنان بر سر بالین …
آن شاه که در خانه دل …
شبها ز صف گردی صید دل باز

آمد چون باد صبا باز کجا رفت
از کلبه احزان گدا باز کجا رفت
بگو رفت … باز کجا رفت
تا از تو برآید دعا باز کجا رفت

ومن مخترعاته

این سرو که آمد بر ما از چمن کیست
چون طلعت …
آن خرقه که از دست …

وان غنچه که … از خود …
زیر خط ریحان رخ چون یاسمن
آن آب که ز جامه نشد تر بدن

آن میوه که از باغ بهشت …
در دامن گل …
… کمال این …

تو دیگر … آمد …
ای باد صبا بوی تو از برمن
امروز … لطف …

وله غفر الله له

ای جان عاشقان خریدارت
جان شیرین تو منم گفتن
… شدم … دیدن
… در … کمال

فرهاد نکرده بازارت
جان شیرین فدای گفتارت
کاشکی دیدی دگر بارت

گو کی قصد کشتن یاران
تا تو آرام جان ز ما رفتی
چشم بیمار بر عیادت نیست

در چنین کار تا منم یارت
رفت آرام جان ز گفتارت
نظری کن بچشم بیمارت
گر … بپای دیوارت

ایضاً له

آن چشم نیم مست جانانه …
… زلف زباش …
… کمال … گر زجان …

دل ما بسوخت …
… سیاه … آفتاب

صیاد … غمزه شوخش …
در کوی یار …

نهاده دام و دانه خوده …
…
…

ایضاً من کلامه

ان رخ از مه خنده فال [illegible]
زان سر زلف همچون بر طاوس
صبر [illegible] دل ما و رحم او را
نقش چمن کرده دل کلشن کمال

لبت کوثر بی زلال ترچیت
از موی ضعیف بال ترچیت
مرد و از کی دکر مجال ترچیت

دل از دیده رسید [illegible] خال
پر سودا یان غبار [illegible]
خون ما ان [illegible]

رخ جانم [illegible] بال ترچیت
از سر زلف [illegible] مال ترچیت
از زمال [illegible] جلال ترچیت
نقش [illegible] بر خیال ترچیت

ولطائف اشعاره

دردم وا از درد من طبیب [illegible]
با یک کوی [illegible] ان رقیب [illegible]
هیچ کس این قصه عجیب [illegible]

کل هکر این [illegible] از [illegible] کرد
[illegible] دل [illegible] کند تو [illegible]
خلق چه داند مراد خاطر [illegible]

ای که از حال من [illegible]
دوش [illegible] جنبها که [illegible]
عقل ز نرکس که ماجرای تو [illegible]
هم برادی رسید کمال جو نرکس

از دل مجروح عندلیب [illegible]
هیچ کس احوال [illegible] غریب [illegible]
کام جهان بجز حبیب [illegible]
از کرم او [illegible] نصیب [illegible]

ومن منشآته

جو سر برد [illegible] مقبل [illegible]
دل عاشق [illegible]
کراه [illegible] اندکی [illegible]

زنده [illegible] رخ ماه [illegible]
[illegible] دل [illegible] کوی [illegible]
کمال از وعده وصلت [illegible]

بکو [illegible] علام خانه زاد [illegible]
[illegible] از روی زمین [illegible]
رقیب [illegible] دکان را [illegible]

نخواند کز باده رخ [illegible]
[illegible]
که جانش [illegible] عشق تو [illegible]

ومن افکاره غفر الله له

بر زنخدان جو به خال [illegible]
[illegible] کان ترا قامت [illegible]
دل بجاره من [illegible]

کرد [illegible] شرح اشواق [illegible]
سر عالم [illegible]
پر ز قید [illegible]

بر خط سبز لب لعل [illegible]
دل جاره [illegible]
[illegible] دل [illegible] زلف [illegible]

حادث طالع [illegible] جهان [illegible]
[illegible]
مرغ [illegible] کرفتار [illegible]

ایضاً له

شاهی که جکر [illegible] حرمتی [illegible]
[illegible] لعل خون [illegible]
[illegible]

در نامه [illegible]
[illegible] توکان [illegible]
[illegible]

[illegible] غدمت [illegible] بجان [illegible]
[illegible]
دل ما [illegible]
[illegible] کمال

[illegible] داغ [illegible]
جان از [illegible]
از جام [illegible]
مقبول [illegible]

وله

[illegible] مطلع [illegible]
بر پرده [illegible]
این [illegible] صبح و شام [illegible]

دل که [illegible] میدان عشق [illegible]
روی او [illegible]
[illegible] لب [illegible]

مطلع [illegible]
پر بلند [illegible] دولت [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
از زبان عاشقان [illegible]
[illegible]
اهل مجلس [illegible]

ومن واردات ذهنه

[illegible]

[illegible] جو بود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن واردات ذهنه

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن کلامه

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن منشآته

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضاً له

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله

ومن کلامه

مباد هیچ دلی خالی از مودت دوست / کدام دولت و فرصت و باد با شد
شدیم معتکف آستان خدمت دوست / نیاز جان و خاطر شکسته من
جو هست ایمن شوریده حال مست / ضعیف عاجز و قاصر شده و تخلص خم

ومن نتایج افکاره

خاصیت خاک پر کوی تو را یافت / فریاد توام از خود دم فنای تو مرز و ز
اکنون هوس روی نکوی تو را یافت / جون تربت نکی که بریحار پیار دو
با مشم خوش بر من جوی تو را یافت / هر کس به روی تو جوار ناز را سوخت

ومن کلامه

جایی که بیا که باده و جام آن دوست / جنگ خیره قامت سیار کوکجا پست
اینجا یکی دو بجرم هم از دوست / دو شم یکی دو نفر خوش قب ملبی
از حوالی کوی تو بود آن از دوست / از بهر ای خاطر تیر زبان کمال

ومن منشآته

خروش بلبلان در بوستان چیست / چرا خواهم شب وصل تو با لین
میان لب نقل ان و هان چیست / وقت گفتم چون میان نیست
با جنگ و عتاب سر زمان چیست / جو بیچ آن دهان خوام گزی لب

وله غفر الله ذنوبه

بر شمع سوز سینه بر واز گشت / از من بگو بدی ای یار آشنا
بر پر نوشته آذر کوخت بگو / جان نکند و کوی تو کان مند
هر جا که هست عاشق بیکس فرو / ای دل چو شنوی خبر وصل آن دهانی

وله

نیازم کشش را چندین چه نازست / دلم بنواز یعنی سوز و بگداز
از سینه سوزم جان گدازست / رفت دار ندیجار کان دوست

خانه دل من بر شد از محبت دوست
اگر چه در خور او خدمتی نمی آید
دریم بغایت حسن جمالی لطوات
کمال چند دل در و منزل حاصل

دل من شد از بوی تو بوی تو را یافت
زین نه یافت هیچ سوای
بد مستی تو جان جو قوت
بگذشت کمال از سر و جان در طلب

وصل یاران خانه برانداز از دوست
یکخوش بریشه بغوایت وجنگ
بر مرغ جان فضای بهانه

در گفتن بر بن این فغان چیست
چرا جویم من از جایی و نقل
اگر بکر فتنه خوی رقیبان
تو چشم کمال از گریه پر خونست

لعل و دل هر دو هست امکان گفتنست
آنکه دل سوی لیلای دو جو جام
عاشق شکسته پای ذره بی چیست
نام کمال رفت با کرد و داستی

مرا از چشم تو نازی نیازست
لبش ترم گمار و از دم من

پیاد تست شوق وصل یار محبت دو
گفتم و را بیابان دی بحضرت دوست
زبان و دوست دل من زنگ
جو باشد از بادی رسید بدولت دو

بنگر که جگونه فر روی تو را یافت
هنگام چمن شد خوی تو را یافت
با سبب یکی روی تو را یافت
هر کشتگی یار یکی در بوی تو را یافت

کمان پر خشک مغز تر او ام از دوست
ای مطرب نخود و نغمه خوش آن از دو
یا ساربان بگو که شیر ازم از دوست

اگر خواب ایدم آن اسپنان چیست
جی باشد و دهان گفت میان
مراد تو از این از ار رعیان چیست
ترا با ماه و الشهر یان چیست

من خار غم ز قصد تو چون دوست
رقیبت کشش خیره قد بی شیست
یاور مکن کان چمن نامیست
آن را دل فتنه جون دل الوده امن

اکر پیکن و دل خست بیکن نوازست
از این بجامه سوزان جان جانست

مرکو لب

وله ایضا

اگر روز شب نویسم شب درازست / بر روی شب و اعطا شد سجده واجب

ومن مخترعاته

دیدن ان گل تماشای خوشست / تا رخش بنیم کو بالا نمای
لو فتن صوفه چنین بای خوشست / از سر سودا یا ان خیال ما
از روی او تماشای خوشست / رد و بر سر رواز جا کمال

وله طاب الله ثراه

عقد زلف تو بانگشت کی فتح شاست / عنبر کی قدت هیچ بر سر و گرفت
تو از مطرب کرد شکر نه پرست / زلفت ای گشتی از گوشه گشایند دهاک
تا ندانند که حاجت نیدر دن دوست / لنعت من بس تو باید زدهان تو را

ومن منشآته

دوست لشکر دوست داده ام / بر طلب از من کردم در نظر
من شکار غمزه صید افکنت / ماه در دیدی نیکند خود ز تو
باک ترا از دیده رها دا منت / با یستن کرچه هوست بشد زما

وله

در د مند تو بلا بر در دوست / هیچ یاد در تو هر فردی با
اشک او پیوسته رخ او بر دوست / درد مندان هواش سجده بوند
شمع تا سوز ندارد پر دوست / جون بر ابد سخن از درد کمال

وله غفر الله ذنوبه

اوست دوست ما دو هست اوست / دم ز رخ دوست زند آینه
این رخ مردم بیهوده گوست / پرده بر لب هست غمزه آن ما
صد نشین من که چرا جوست / بیست فرحال تو گفتی کمال

وله ایضا

دلدار جفا جوی جفا پیشه کار من است / محبوب من ای جان تو همدم نفس من

مرا کو لب جو زلف امد بر بست
کمال از زلف او نیا نشد

پیروما را قدو بالای خوشست
از سرها پای او شد کو فتنه
کشتن ما کرچه او را از دوست

پرورش قد و بالای تو دیدم بهشت
گرد تو وصف خوبان کر بهشت
آن سیمین پیاله چین بمیان
دست بداد و وصالش به هوا کمال

عاشق تو زعاشق کشتنت
لودی خون شکاری غمزه
دیده ی دادیم بر دوب تو باک
ای رو زلف تو در خون کمال

روح شق تو بغم هم دردت
هر که از درد تو رنگی دارد
عشق تیده در دیر کرم نکرد

سبب ما دوست از دوست
تو بی جه ماند بر تیجان با بد
دل غم ابروی تو دارد سوس

تو عشق جا یند که دلدار من است

سخن کوتاه کن وقت نمازست
کرشمه از سر و جان احتراز است

نازک همه دیدن زبالای خوشست
سایه زلفک سودای خوش
پای بر جای چنین پای خوش

یافت راست مقام معاشست
مالش چشم دی به گیسه لبست
لنعت جان تو ابج نی با بست
نازک بر جا کار تو بالا دوست

بر پری ان هم دو چشم دوست
زان در اید هر شبی از دو دست
خون مادر کردن پیر امنت
خون اجی بیکند در کردنت

جایی که هر عالم فرد دوست
رخ که از خاک در تربه کر دوست
هر که رو دوست بگوید رو دوست

در نظرم اینه زان دو دست دوست
دیدن لب جو ی لب جوی جوست
تا رخ زیبای تو دیدم نکوست

خوبیش من و پیوند من با دلی است

بوی سر زلفش بمن ار دو صبا ده
بنوازد به تبره کوی لشته خود را
نوبند کمال از نیه او جنذ کی جان

از حسن تفیان یار و فادار مبینت
زلف و رو او انکشش از او من است

من خاک ره شش سگ ری کران از
ز انکه طبیب سود شاد بود دم

در حضرت او قیمت مقدار مبینت
دانند که دوای دل بیمار من است
ناصیت زیجام ری کار من است

وله عفا الله ذنوبه

دل نمی برادرد که جان رفت و آن در
در نامه نویسید که سر رفت و زبان نیز
این نامه زمان اندر این جامه دران

پروانه که مرد از غم روی بت و خاکی
معاکه حرش کف پای تو بکشند
جز مهر تو نکرید کمال از سر عالم

از پیش من آن شوخ بتعجیل کمان رفت
رخسار مایه کرد و بحلوی نامش
بوی تو رسا نید ز یوسف لیلی

جنبش مفروید که با یوسف نهان
دامن بکرفت انکی باندان و روان
نان رود که از جان و جهان [illegible]

ومن انشائه

شاهی نشان فتنه ونیشن و لایت
ترکم جوبان تو در آید بحکایت
از دو پیشت بمن شوان برد شکایت

نوایی از رحمت بر روی تو آن لطف
از روم بطلعت خون خود ای یار بر
لطفی بکنم مر که راست غلات [illegible]

دل لکی تو شه و نوبت لطف و عنایت
گستاخ مکن با لب جان بخش سخن را
جور سگ کوی تو نکویم بر قیبان
بر دو کمال از دل تو سوخته جیب

بجو بوطاوس نشان بر برایت
کان دم که کی بطونیای بی جایت
بنیاد زمن نه اکر امت حجابت
در سنگ کند ناله فریاد براییت

ومن کلامه

پر بت انکی نزا وا زباغ حیرت
ای که بشق نهاده بلند همت نیست
دیده که چو غنچه آتش محبت نیست

بحود وجهد بسر لجا شود وصلت
اندام کشته عشقت انزو اند نحاکل
ز اشک ما شود و نکین منار باغ [illegible]

سر یا که بشق تو بر اسپستان خدمت
ز قامت بلوند که شده دل زاهد
بحق اهل نظر کم بود ز بر و انه
کمال طالب دیدا عقیده ساکر باشی

دا قرب او شهان جز نیبی و لت
لحان فرقه بجوش فرق رحمت
ز دیگ رخ نباشد جهان بعزت
که جز بشکر کی را و زید نعمت

وله طاب الله ثراه

اشکم من از لعل تو رنکین نزیست
جشم جفاکیش تو بنید من تر پت
خاطر من از دو فکین زیست

از شکر انکو دو پسر قند با ان
نسبت خانا بکنم بادلت
لر بیاکین نظری بی [illegible] سکین

زلف تو از غالیه مشکین نر پت
ماه ز رخت تو که ز کان دشت
لب مژکان ی ر ه سی
لرم لب خشک شد از غم کمال

سیب زنخدان تو شیرین تر پت
جون دل بنده زیم تو سنگین زیست
بر دل من که زمه پیکین زیست
جهان اشک و دیده خونین زیست

ومن مخترعاته

وکرمیت بی بینم ناز که بان
بر انکشت حیرت و سن نیست
نوش کرد بی ز کوبت بکفن نیست

بیا ریکی بهاش ار یخن نیست
ما بجام برکی [illegible] و کنت
بشد و دل در میان یار و من کم

کلی جون بر و ما در جمن نیست
از آن جلوای بهاصر نیان را
نیا باید شهید عشق در خاک
کمال آن شکل بو نکل جوابت

دران موی میان بار ی سخن نیست
بحمد الله که خوف نیست پیش نیست
باد شد یقین بار ی بمن نیست
لرزین آسو حجران ختن نیست

وایضا له

بحلی جلوه بان وقت طاوسیت
وا ربا پسر نظاره نشین در برایم
باد کنا خونش نوشن کشته را

گر خال روی یار عبیر بر اتش است
گر اشک برخ بام و در ما منقش است
در ونش اکر معارضه با ان بری شد

یار و حش نا له بلابست سیه چون
گفتی که یار نازکی بس نی کند
طومار زلف یار که شمع انش کمال

مسکین دل ضعیف که ایام ناکن است
زین نکته باز کوی ببار ان نز
بش چراغ خوان کچه او دش مسوس

ومن منشاته

جشم شوخت بیاد باده مست
بعد بن انکینه در شامیت
بر رخ ابد شان و دستا پست

خد تو رست و من از طیبت
جا ی و نهای نازکی از زلفت
اندر صباح شود نباز لبت

فداست فرو زلف خانت خود
انکه کو بند خوبت چت بر با
آمدی خیز و ریز خون کمال

خون عاشق ی و لب جاپست
بیش روی تو نقش جا پت
بعد تشریف رسم انعامیت

ایضا له

وین از دیدار تو خوش تماشای
هیچ عاشق فرصت رسیدن با بیدا
این جنین کو مرکسی در بیج دریای نیا

دل از وصل رخت جان تمای
جون زبان وصل روی بود نازکی
یا خیالش آشنا شد وین کوای کنت

بعقل دور رخت ضیای کی هر سو کرکشت
بجو نرکس مستت عشق از صد فرج
یا فت طالبی خوشتر از جنت داد کمال

جون سر زلفت پر یخانه ز سودای
تا بر خود زیرباپ سرو بالا بیافت
لیکن از بسیار یار خویش جا ی

ومن کلامه

پیوز و نها ز تا جها جمکیت
کو جید در ره با کان خیکت
رضا پست و دین نیز شکست

بشق در طینت و لها نکیت
تا سد جا چیدا ز ین راه برو
عشق در عید و مه دون منوز
منف بت تو دین کفته کمال

نقد قلب پر و عالم را
پر بلندی طلبی عشق کزین
پرواز عشق با ل ملکی

عشق حرات بحب محکیت
عیسی از عشق بیام فلکیت
جون او بی انجم و صدملکیت
بر کی معنی کی صفت کیت

ومن مخترعاته

جان و پر بز بم و سرا ین پیو دار
جنت آن پرمه که در دیده تا ینا د
از تو در صومعه و میکس صد غو غا

ور زلف تو نهاد دل شیدا رفت
بودست فلک زدم کرد عشاق و ر
روی تو دو بیکی امد بخوان منو

رفت دلی که تنه جون یاد دان
دانه خال بالا ی لبت دانه جیت
در جاه ی کو لهای تو خواند کمال

شب تا یکی زین ل کجنین شها د
زین دل سوخته دود که بالا د
صوفیا خواهد از بر سر سوطی داف

وله

وکان بکر شمه روی تو در ی صنایع
رکیکی با سلطان زد زیبا جانع
ز قیس کرتماشا عاشقان بانع اپست

جان که رفت انکیش خواهد بان کجست
شود سرو ز طالع زان کر بان فتاب
بر کمال دلی دود ز جنت صحی دلر

دیده در هری از روی تو خیالی طالع
نقطه خال خط ابات حسن و جمال
عیش خیال دیدیا هدبا ده باده
ز اجشت کشته طوفانه کرد واقع کمال

جون باصل تو پیش جیز کیا ی جامع
بر برن بر است بی حاجت طالع
عیش روی انکل بحث اتحاد و نماد ی
بت اغراق در ین معنی بیان واقع

ومن انشائه

دلبستان گرکشتنا درپیش آنم دوست
چون گریبان ما درپای سپرده دیکھے
چند بچیدن در بن غم گر تیغ رشته

چون رضای او پیش آنم دوست
گر جست جوی او چون جو پیش آنم
گر در بن غم گر نادم پیش آنم دوست

گر کناره دور خوانده جان یکسی رانده غم
پس نادر کز برای گشته بر خاک راه
انکه خوانان و بدگوبان نگوازها کال

گر جان دشمن شو با دوست آنم
انکه ام بوسران کو پیش آنم دوست
دوست آباده گر نکو نشاط آنم

ومن منشآته

یا بو بیوه چون تیغ کینه پر بانت
زان دهانی زان بیچه او وصل ترا
با خیالش عمر راند با کال زاشکم پش

تنگ گفتی تنگ پیش آیا بو تم آن دهانت
نیز نشان انجه نشان زوه تر انجه نت

زانکه کم خواب نیز شدم باد یک تر
پر جان در یا دم باشد بر بادی برزه

طره دل او کی بی دن تنگ حیات
این چه تعبیر زان آورده ام بر سیات
بیکده های کونا گون ز لفظ در حکایت

وله

گر جان از درد من بجان خواست
چون جوهر بان بجز بسیار نکو خوش
وانیست دل فرده و نمع دل انده
زان زلف بی چشت کال این ست

دل چون شد از من درد و کرجان است
انکس که دست بحث گو از همان است
دمع غم معشوق پیشکار است

درد دم بطبیب ابه ازین کشد
در طرح عشق نو کی باشد ما را
شد عمر طلب کار تر او طلبا افر

چون نیست گزین کوزه چیاده است
لذت آن زان فرد خون خواند ما
اخرخیر بی از دل او او دلیست
چون دو ختن فرده صد بان است

[illegible]

شهید عشق او چه کمان است
بحیط روز محشر وز بجرانست
چو بی جنده مرکه بی در بن راه
کال از بادشاد دار و فراغت

بجست جای ما در پیش کمان است
از عضو پیش بر در دی کو است
زی بن نشان ار دهان است

ز عشق او روزم کو برخ زیست
شب که شود روشن چد ما
خیال خاک پای او کرا را

بحر نامه اش فرد اسیاه است
شب عاشق سیاه از دولت است
اگر در پیر بود صاحب کلاه است
بوقت غم پیش او هم بادشاه است

ومن مخترعاته

عید شد خواهیم چون ما دو روی دو
لیلة القدری که دو روی حلقه حلقه بود
عید اگر بازی کند چو کال گو با شکند

دو نه دو ادان ماه نو چند و ماه ابروی
یا فتیم ان ماه در جلوه های سوی
باز بر اتم ز بر من باز از کوی دو

دیدیم از ان ابر و چو هلال عید
باد جاید مجلس کی یاران در عید با
با تا عید و باید مروه دین در کال

عاشقان از بسی بالا چه موی
رنگ خود را برکشد با قامت بلبلی
عید گاه عاشقان بود نیست کوی

ایضاً له

باش نیده رابر دو او بار نیست
دل بجز از انکار زهر کار ترا رد
قیمت من کرد یار گفت بنده هیچ
ار خوش آید مجلس کلش جست کال

مجرم ان یار کر جز دل افکار نیست
کار تو داری چون بار از ان کار نیست
بهتر از بن بنده را هیچ خریدار نیست

هیچ من چند رانش تو او روی هیچ
جفل بار د تو بهتر بسپرده دل سیاهی
مشکل دین جور مانده زوی تو دور

جز نفس زنده که در پرجار نیست
بر پرانادکان منت رسیار د
دین خیال دو تو دو خود دیدار نیست
در نظر با به از خاک در یار نیست

وله

عارف نهان ز دید او خوشتر است
اندر بن بستی دولت گرفت هیچ
خواه انکار قیامت میکند

گنج را گنجینه ما و او خوشتر است
عزم بالاکن که بالا خوشتر است
تا کی ام روزش ز فردا خوشتر است

عالم ازاد که خوش عالمیست
عاشقان را دل چو چون کشد
یک نظر فارغ شد از دنیا کال

ای دل انکار دو کار خوشتر است
رو که آید را بدر با خوشتر است
اندرین دنیا تماشا خوشتر است

ومن منشآته

گفت انجم بر و بگذر دهان کفش دوست
سوی ما گنبد اشارتها بی نهان رب
ای صبا خوش بیخای بار ای زدوست

گفته کو تو ترکم ای ناتوان گفتی دوست
این پریشان دار جمع ما بران گفتی تو
گر نهان نام او نام بران گفتی دوست

مرز مان کوی کیک خواست با خاک راه
ما جرای ما چو خواهی باز گفت ای ایکه
گر جان گو بند بتوان سر جان گفتگو

این جبین که جیب ابتدا نیست گفتی
پس چرا می اینسی چندین روا گفتی
پس ابتدا این حکایت که جان گفتی

ومن نتایج انفاسه

این بدر و بیست که جسم جالم با اوست
رو حسنت کی چو نه ما غم تو نیا فرده
چقدر دل که ابت خیال او دور اشت
دوی زیبای تو اوره دین گربان کال

دل زد شها بیست بن کو یکه جان ما
خون بجدر ه مو دار اتد که خام با اوست
چند نالد دل مجروح که مرهم با اوست

ابت مخمور چیست که شفا بخشید
کو میار بید بن شادی بگر بخته تا
صاحب در نظر هان یاجان خیر د

دم نقدان ابت چو یکه این دم با
حکم شادی نیز دوست که صدر ما د
نوح مرجا که دو دو دین بر تو با وست
کعبه جبین و جالیست که زمزم باد

ومن مخترعاته

دل ز دستم طلب کار یاری رفت
وقت کوی تو صد جان گر غبار باد
سرکیا زلف کشان رقت حلی کشد
اگر از ضعف تا ر دو بر او رفت کال

دیو خوابم بن آمد چو بکار رفت
تا بیاد او که زلف غم تا یی رفت
تیغ رقیب بن را کرما دی رفت

سر قرار بی که بدل دارم از و خوابرفت
با خیال خط شکن دهان تنگ تو م
هر راکشت بادی و بیش خاک شد ن

گر دل دارای من کو نه قرار رفت
که شود دین و جود دین غباری د
نشنیدیم که یکی ره بر او بار رفت
سر بجر بود او ناله تا او ی رفت

وله

عجب نیست که او دل پیکین گرانست
آیلیل و گل دو دار ان چیست شنیده
وانت شان گفت که بر سینه هر است

باد غم او شادی جان وکرانست
این نمره ثنا ان از غم دان جاده است
تا ز نشان گفت که بر دین گرانست

ای باد بر خاک کف پاش بهر چو
گر بر دل مجروح رسید تیر تو سهلست
گر بگفتن خون بمکان پیراوت

کان ز گفتن و بین صاحب نظر است
این هم کند و چون همو جر بکدان
پهلو ست جان باش که او بر ان

ومن کلامه غفرالله له

از جناب مجب نظر بی از نیست
پر در کنش زمان من ای در خت تماز
گر بجذب بی بود پر دابط تیغ تیز
از جام و صال مر رسید مه که کمال

قرب کر مار سا دی رقیب است
هر جا که هست شاخ گل عندلیب است
نشتر زنکی خود ده هیت خطیب است

با کیس بکو که جان کند در عشق را
گوشی که شد جلوه گوش تبان گرا ن
در خود ده گوش دو پست جست من عرب

ای خواجه گر طبیب بیاید حبیب نیست
نشنیده ام که قابل پند ادیب نیست
گر نیست کو سری سحان غریب نیست
گر بجر خاک را هر دو قی نصیب نیست

وله

با چشم من این اشک روان از چه فتاده
چشم از تو چو من سست افتاده بروی
دیدار تو یکی از من بدعا مسکنت

با جان من این سوز نهان از چه فتاده
با روی تو چشم نگران از چه فتاده است
در کوی تو این یکسان از چه فتاده است

گر خون دو دو از دل که کباب است
لب برکشید با سینه جو شیت
در جان کال آمد و انگند صد آشوب

ای دین خوناب جگر از چه فتاده است
با سوز دل این کشته جان از چه فتاده
یارب من آن شوخ جوان از چه فتاده

وله غفر الله ذنوبه

شاهی نیافت که نم دلبریا دارد
با ما پریرو بوصل درد او که کیست
چون باد رفت کشتیم بر آب چشم

درپیش سوای مهر بین یکی بیافت
در بلا فتاد که با ما پری نداشت
گر تو شنیل بود و بلا لشکری بیافت

در هجر غم زادی که بجز خویشتن
در جان کجو بیت اساد تیغش دل
در هجر جان کال بروی تو کرد خوی

سودای آن تو خود خطا کس را نیافت
گشتم غم دو پیش ابرو ندانیت
زیرا که چشم ره تا ز دیگری نداشت

وایضاً له

بود دو دل راه ره جان شوان یافت
با چشم تو بوده پرزلفین تو کافر
دلهای بر آتش و دلدار غم عشقت
بر خیز کالاکه در کعبه مقصود

ای جان زدی بجیب جان شوان یافت
در روی زمین هیچ سیلان شوان
جز ره غم زلف پریشان شوان یافت

در دل تو جای غم عشق تو کان غم
جان بود زین کز لب طوبی تو دیدم
در دامن خاری نشستم جو گل نیست

گنجینه که جز در دل ویران شوان یافت
اضافه که در چشم حیوان شوان یافت
با درد بیاد غم جور دهان شوان یافت
و اگر کسی قطع بیابان شوان یافت

ومن نتایج افکاره

آیا کجاست کاتش هجر جگر بسوخت
باید که هیچ دانه پیدا نیفتد با دل
گفتم که پیوند دل کم شود کال

دین برق جان که از من شکر رنج سوخت
پروانه ضعیف صبا گشت کرد سوخت

درغ سپیده دم خبری داد از نو
با دم بسوخت آتش هجران تو جگر

اکنون که وعده گر کباب بسوخت
دیدی جگر نسوخت بار دگر بسوخت
آن سوز کم نکشت انام تیز بسوخت

وایضاً من کلامه

من بخواهم ز کند تو نجات
لوالنغ برکت نیست چه پت
یاد کرد از تو بوده شیرین
جو دی کعبه آن کوی کال

من بخاری العشق فات
الف قد تو شیرین حرکات
لوز اوره برید بوی نبات

ای خضر بین که جز بزی خوردی
خوش نباید بوی ما آمد
بجناب شاکر بری

لب لعل دیدی و خورد آب حیات
تو شوی خوش بنو غلاف ماسته
فاتحه و فید رفیع الدرجات
قرب النفس مع قضا معونات

وله

دوی تو قبله مناجات نیست
فیها نزاع این نیست جز بن
تو دواند بعد لب جا نیست
زهی تو شد ذکشتن تو کال

و دولت اجنبی العباد اپت
مخلصی باعث خیالا نیست
زندگی تو از جمالا نیست

اگر آمد از آن دهان و میان
بربیا جین چید رخ گل
لب باز کن تا خبر

عالم البر والفنا نیست
پیش نقش رخ تو شامانیست
لذا نا خبر بر انیا نیست
عاشقانرا نه گرانیست

ولطایف الله ثراه

گفتش روی تو جانا قریست
گفتش نوش لب حسین کو
گفتش قد تو پروین بلند

گفت والله ز قد خو بر است
گفت بوده قند و شکر است
گفت آن نیست که در نظر است

گفتش زلف تو آشفته چراست
گفتش از تو که دارد خبر است
گفتش عربی ذو دهنر است

گفت آشفته دو دو قریست
گفت کی گرد تو خیر است
گفت قریب آن از بر کرد است

ومن کلامه

گرما از نظر انداختی ای ام نظری
ای چو ده از برکنی بیب مجانا جفا
دی در دقیب لب ای دواد بین زد قفا

مرغایی که ربید از تو وفایی دگر
عیب مغفود بین که تو پیدا شده که گین غرض
دمش برشکر باد که این خوش خبر

دل مجروح و ایت جان بر گرفت
بر جا نیز من با تک کو بیش شب
وصل ادی طلبی مقفر است کال

گر چرا از جرم خاص تو اوگر است
عفو فرما که گناه من ده دو است
کان تمنا زیاد اینه مغفرت

وایضاً له

غوزی که بین از وجابت تجلیت
گر لب چیار تو جان بر پرستش
من بند تو چون نشوم ای رکجوی
از فره میند بیش کال و کبش

ان دوز ما دو زحبایت و عتاب
از ذوق تنگ قضر کنان بجوابت
چشم بوی مطرب کوشم رباب

لغی پس قوته زعفرانت بکلم و چه
خواب شد شدن حمید تو از ما بای
در مجلس غم مجروح بیش کشته دل

فریاد من از هجر تو بازاین دو عتاب
گر جا دهی زلف تو بی سپت بوابت
دو زنی که مو اپرده بوده دو زنراب
گو مرغ بر هم دام که صیاد بخوابت

ومن انشایه

باز منبار آتش صد جان خدا زنت
واقف از تو کی تن از دل کی
روشن چراغ دو لب با دل فروزت
بیش تو سر که آید روز کمال بر پیش

من بر تو آنام کر رخت پاسوخت
واکه از تو کل از ره جان راز
بر سر شاخ بیشتر ابر و بر فراست

ای خرقه بوش طالب ندو دو خوش غالب
ای مطرب خوش الحان البشاالی بر جنگ

جهان شد که دو انداز کیت اجرا
این چیست در نارت از ان هم تقل
طاقتی و کرنسیوه ده چیوزم نهفه
بکیرینت از چون دو دو از سو

وله

این میوه سبزی نکو از باغ بهشت است
ابجاسمن روی نکو میم که پیشت
خطی که لب نظار و روی زیبا قوت
در خرقه شبه تر کال ان بیت که نیست

چون جود بهشت از شکر بابی بهشت است
وا بجا صفت ما بخواهم که بهشت است
ان خط شوان خواند که یا قوت نوشت

در باغ بهشت ای جو دو ره بیاد خوبند
مار دو ضمه بخواهیم که مرحاجو تو جو دیست
شنشت وبر بر کاشتی زن ایلایی

این بیره که بنشانم این لاله کوش
سوکند غالب بر کوی که بهشت است
باگر برخو بیش غم حیف نقش
این نه کشته با دگی این ذکر است

ومن مخترعات ذهنه

ای ابتدای دولت سرور دو انهایت
در ما دای عشقت علم و عمل نکهند
دایم کال چون رفتا ترسه دو زکاری

عشق تابان اول شوقی بی بخایت
الجاکه قصه نیست جو جای این حکایت

ذوق کار چکاره اجتنابی
گرد فقر جو چشم بر خون دل تو دی

از زبت غما را چیت ابتدا کیت
این گفتم که گردین دو درد یار ایت
بر بر دو انفاسه از شرق هدایت

وایضاً له

نی تو ما چشم جان بین ترست
[illegible]
[illegible] تو شوقی ملیح
در صفت خال و خط او کمال

چون بخون دل رنگین ترست
دیده غنچه که بالین ترست
زانکه ز شیرین لب شیرین ترست

در تب هجر تو لب چشم من
تشنه عشق تو از آب چشم
هر که قتیل شد بحرف تو شود

[illegible] این شکل و دیوان ترست
جامه [illegible] ترست
بیش رفت [illegible] کل رنگین ترست
دم بدم انفاس تو شکین ترست

وله غفر الله له

ترا ده کوی و لبان خانه مست
نشان اکی و رویش خرم مست
منور شد ز روی [illegible] دل نیز

هر کو بی چو من دیوانه نیست
جان آتش [illegible] وانه نیست
[illegible] مرغانه نیست

[illegible] کان زلف
[illegible] بر صوفیان [illegible]
[illegible]

[illegible] نیست
[illegible] جانه نیست
در بن [illegible] بیگانه نیست

وله

بخوبان مهرورزیدن چه کار است
[illegible] جان قطع کن جان
[illegible] بود بر صوفی کرم

[illegible] جون و ... چه کار
[illegible] عاشق دین کار
جو آتش [illegible] چه کار

بیا و لعل دلبر خون دل نوش
[illegible] عشق [illegible] چه کار است
کمال از [illegible]

شراب لعل [illegible] چه کار است
[illegible]
[illegible] چه کار است

ومن [illegible]

عشق تو برار ... دود است
عاشق که ذکر است شمع از پرسوز
[illegible]
[illegible] کمال از ده جان [illegible]

[illegible] که روت
[illegible] جان تو کو پرده
[illegible]

[illegible] گرد است
[illegible] عشق تو بر [illegible]
[illegible]

جان [illegible] کرده است
[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال [illegible]

ومن کلام نور الله [illegible]

مشو کو ما [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] که زبان [illegible]
از [illegible]
[illegible]

داد [illegible]
[illegible]
[illegible] کمال این [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضا له

اگر از [illegible]
[illegible]
[illegible] کمال [illegible]

دوم [illegible]
با [illegible]

کل [illegible]
[illegible] کمند تو [illegible]

[illegible]
هیچ کس احوال این غریب [illegible]
[illegible]

غفر الله له

ترا دو بیخ [illegible] دلبری آموخت
[illegible]
[illegible]
کمال [illegible] سبق کو ی

تو از دو چشم [illegible] آموخت
[illegible] آموخت
[illegible] آموخت

تو طفل مکتب عشقی [illegible] چشم
[illegible]
[illegible] عاشق گفت

[illegible] دلبری آموخت
[illegible] آموخت
[illegible] آموخت
[illegible] آموخت

وله

[illegible]
[illegible] چشم
[illegible]

[illegible] عاشق [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible]
[illegible]
[illegible] عاشق [illegible]

وله غفر الله ذنوبه

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن کلامه

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] عشق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضا له

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] عاشق [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال از عشق [illegible]

ومن کلام طاب ثراه

[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] عاشق [illegible]

[illegible]
[illegible]
عاشق [illegible]

وایضا له

باز عقل برد از سر كاكل شكين دو
با قباي غنچه و براس گل بر تنش

بيت دل بنده كرد كاكل شكين دو
گر دو جان ما سبط كاكل شكين دو

دل داد و بر باد دل بندي كي موي نيست
نيست ... زين گفته از كمال

از كمند زلف گمره كاكل شكين دو
گر به بندي زنجير بو كاكل شكين دو

ولمولانا ... قدس سره

نقش از آن ... لعل جان ...
ترسم ... شادي ...
... اين ...

... كرد داغ ... نشان كيست
اي جان ... اين ... نشان
... گوش ... كرده كيست

يار ... داغ تو سوخت جان
گفتم جان ... بجوابم ... گفت
... كمال

... دوا ... جان كيست
... زبان ...
... كيست

وله

خال ... چشم من از ... نيست
... گل ... چين
چون چشم ... تو ...
گويند گفته تو بود از تو به كمال

... نيست
... نيست
... چشم ... دوختن

... نيست
گفتم ... زبان كنم
... بدن

مرغ ... پيكان ... نيست
... نيست
... نيست
من ... نيست

ومن ...

... مايست
... مايست
زمن گفته صبر كن ... دم

... روي ... مايست
... مايست
... روي ... كمال

بالاي لب نقطه خال تو ...
... شد
... كمال

... مايست
... مايست
تو ... مايست

ومن كلامه غفر الله له

چشم ... تو كرد ... نيست
... دشمن كش
... نيست
... كجال

اول از ... واكشت نيست
... اكشت نيست
... باكشت نيست

... نيست
... كشته ...

... نيست
... نيست
... نيست
جان من ... نيست

ايضا له

... جان
... جان
... غلط

... جنگ
... جنگ
... جنگ

... جنگ
... من
... كمال

... جنگ
... جنگ
... جنگ

وله

صوفي

... جان ...
... جدا ...
... اين ...
... كمال ...

... قامت
... قامت
... قامت

... قامت
... حاجت
... قدم

... ندامت
... اقامت
... كرامت
... ملامت

ومن منشآته

... صورت ... جوبيت
... كوي
... جنبش ...
... كمال ...

... صورت ... معني ...
... انواع تجليت
... خوبت

اي ... روي ... جمع
... نكشد
... سي

... ليت
... نيست
... اليت
... الذوليت

وله

اين ... نيست
... ماني
... خواب ... حيرت
... تو كمال

... چنين ... نيست
... زلف ... مشكين نيست
... جان ... نيست
... نيست

اين ... زلف
... خوابم
... ما
... ند

... نيست
... نيست
... بالين نيست
اين چنين ... نيست

ومن اشعاره

عاشقم ... كيست
... كيست
عاشق ... خواد

... كيست
... كيست
... كيست

... اينش
عاشق ... خا
... كمال

... كيست
... كيست
... كيست

ومن مخترعاته

... كيست
... جام
... ياد
كمال ... وفات

... كيست
... كيست
... آب

... كيست
... دو
... رشك

... كيست
... كيست
... د
... كيك

ايضا له

... يافت
... يافت
... روان

... يافت
... يافت
... يافت

... يافت
... آورد
... كمال

... يافت
... يافت
... يافت

وزن کلاه

دو راز خواست خوبو مکر نیاراد است
بشلن تبه ورکه دین عاشقان
تو جور بیش کن بجیان خویش را

خوبست نصیب غم جفا بیت مراد بجف
یک بنکه بشکستی به از صد عبادت
چندانکه جور بیش محبت زیاد دست

از صدق دم زن جو کشتی شهید عشق
تا سد نهد میان کلاه و عمامه فرق
با جور مهر دل نشود منتهی کمال

دعوی این مقام درست است شهادت
میکن هنوز د جمیع عبادت
انجاکه منتهای کمال اراده نیست

وزن مخمس عانه

دل بحث بسته این بخت بدست
زاهد جو رویاد غم + زر چشم
طاق ابروت در شش کار است
کال از گفته خود مرده دارد

دهانت میان بس ازدهار است
من وان اسپستان جنداکی بار است
سیه زلفت یا رخ جاده کار است

جان خاک قدم جان خنشل است
جو برکل بی خبرای بانگ دا [illegible]
ازبنت ان نقش علی خاقرین با د

این جاده ذقن دل یار خار است
لکل رایشه زعت خار است
ابت پس دوی یاد کار است
تخلصهای تو بس نامدار است

وزن افشانیه

دل قبله خود خاک سرکوی تو دانست
عقل از سبب عشق عنان باز بجید
وه نظری دور تسلسل بپذیر [illegible]

جان طلعت احسن رخ نیکوی تو دانست
اکافری قره جادوی تو دانست
عقل از نظر روی تو و موی تو دانست

محرابست شد زاهد سجاده نشین را
جاقبل زول دین نظر عقل بپوشید
بنشست کمال از هوزان دور که خود را

مانکاه که محرابست ابروی تو دانست
ان پلپله جنان سرکوی تو دانست
ده به کمتر سیکی کوی تو دانست

وله

داغ جنت بر رخ جانانه [illegible]
از دو دیده کر پیکی خود خواهم که [illegible]
[illegible] من ای سرکه [illegible]

هرکه مجروح است ازین دو لب [illegible]
هرکه شد خاک در تو در خور صد عزت
این کرانه بس که جان بر سپاسانه [illegible]

تو بلا افرین [illegible]
گر بینی عاشق [illegible]
[illegible] کال

شکر ای کوهم که [illegible]
از نظر مکر بر کمان [illegible]
افرین بر جان درویشی [illegible]

وایضاً النغمة

دلم بر اکی تو بی خوانش غلام [illegible]
دکر زلف رخ خوام [illegible]
[illegible] با باخبر [illegible]

از نام بتو بکام جفا برایان نام خوش است
همیشه دو دم صباح و دام خوش است
جوبام رفت [illegible] والسلام خوش است

همیشه خوام [illegible]
[illegible]
کال حال دل از زلف تو بر باد

ابادشاهی دولت علی [illegible]
[illegible]
جو زلف کشت مشوش [illegible]

وزن کلاه

در صف [illegible]
[illegible]

و تنها [illegible] از تو [illegible] نیست
خاصیت [illegible] همینست

بر تو شهادتم فشانی دل و دین
بعکس [illegible] زمین زلف [illegible]

داعیه [illegible]
مطلع خورشید جون زجانب [illegible]

حیثیت [illegible] زمین زلفت
[illegible] کمال [illegible] در

[illegible] باشد بای روی زمینست
[illegible] باشد که دربهشت [illegible] نیست

[illegible] و ستور جوان [illegible]
شوخست که بخاطر [illegible] بخوانی

[illegible] جان وارد [illegible]
[illegible] بجوان [illegible]

وزن مستانه

[illegible] دل [illegible]
چون زلف [illegible]
[illegible] کمال [illegible]

[illegible] از [illegible]
[illegible] اهل [illegible]
در حضرت سلطین [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
نعام پادشاهان درویش [illegible]
[illegible] کال

وله طاب الله ثراه

زهشت [illegible]
[illegible]
[illegible] نشین [illegible]
کال از ضعف [illegible]

اگر [illegible] دل [illegible] ای دوست
[illegible] ای دوست
[illegible] ای دوست

[illegible]
[illegible] ابنیست
[illegible]

[illegible] ای دوست
[illegible] ای دوست
[illegible] ای دوست
[illegible] ای دوست

وزن کلاه غزل [illegible]

[illegible] برود رفت
[illegible]
[illegible]
[illegible] کال

[illegible] برود رفت
[illegible] برود رفت
[illegible] برود

[illegible]
[illegible]
عاشق [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضاً له

[illegible] کجا رفت
[illegible]
[illegible]

از [illegible] کجا رفت
[illegible] کجا رفت
[illegible] کجا رفت

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] کجا رفت
[illegible] کجا رفت
[illegible] کجا رفت

وزن مخمس عانه

[illegible] شهادت [illegible]
[illegible] عاشقان [illegible]
[illegible]

شهادت باشد عبادت [illegible]
[illegible] عبادت [illegible]
[illegible] قبول عبادت [illegible]

[illegible]
[illegible]
کال [illegible]

[illegible] عادت [illegible]
[illegible] عبادت [illegible]
[illegible] عاشق [illegible]

عاشقم بر تو ز عاشق کشتنت
گرد بی چون شکاری فتنه [illegible]
دین نادادیم بر روی تو پاکی

دوست کش نادوست دادم منت
من شکار فتنه صید افکنت
پاک تر از دامن ما دامنت

پر طلب آن من که آدم در نظر
ماه [illegible] میکند خوید ز تو
[illegible] زلف رخ در خون کمال

بو پیران هم دو چشم روشنت
تا ن درایه [illegible] از روزنت
خون ناحق پی کند در گردنت

و من نتایج افکاره

گویا طبیب دمن نیست
[illegible] برید از درد یاد
دوست موبا چراغ جبینم

درد اگر امید زیستن نیست
مانند پری که بر بدن نیست
این شمع بجز انجمن نیست

بیمار تو اینجا [illegible] پی
تو برز تو بود [illegible] شکستم
مانند تو غنچه این قدر نیست

جز ناله من بر سر من نیست
بر من بنود که [illegible] نیست
گو ناز من و [illegible] نیست

ایضاً له

گل شگفت از نو شد [illegible]
چشم نرگس در [illegible]
نازدوی بای [illegible]
بر سران گو کرد افغان بیو یکی کمال

شاخ گل با رخت مانند [illegible] بوی دوست
تو نظر با [illegible] نرگس [illegible]
چون بدیدان [illegible] روان [illegible]

پیش گل از [illegible]
چون [illegible] آب گل [illegible]
تا بدیدگان رخت بر راه از گل

گویا زلف [illegible]
بر لب [illegible] کند زان روی [illegible]
گر بوم با خاک [illegible] نسیم کوی [illegible]
بلبلان از بوستان ناله [illegible]

و من منشآته

گل از پیراهنت بوی [illegible]
ندیده [illegible] دهان [illegible]
چو شی از لب [illegible]
کمال از غصه خود [illegible]

گریبان تا [illegible] دریده
[illegible] اکی اوج [illegible]
[illegible] برق برق [illegible]

چو دیدم در چمن دامن کشانت
[illegible] بر فلک کم [illegible]
[illegible] نرگس نیست

ز چین [illegible] دامن [illegible]
[illegible] دوزابرو [illegible]
من محروم را [illegible] رسید
امید [illegible]

و من کلامه

مرد بیدرد من [illegible]
[illegible] صباح [illegible]
[illegible] شیخ [illegible]
جان برین خاک [illegible] کمال

عقل از ذوق [illegible]
جز بیداری [illegible]
چون ز دنیا [illegible]

[illegible] رخ زرد و اشک سرخ [illegible]
پاکی [illegible]
[illegible]

[illegible] عاشق [illegible]
اکی [illegible]
[illegible] زیر خاک [illegible]
گر [illegible] عشق [illegible]

وله

[illegible] چشم [illegible] بازان [illegible]
[illegible] کمان ابرو [illegible]
[illegible] گشته مانده بود از [illegible] کمال

پیش بالایش [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] دهان [illegible]
[illegible]
[illegible] گردان [illegible]

وایضاً له

[illegible]

لبا تو نقل و شراب [illegible]
[illegible] دست [illegible]
اگر دین و دیار [illegible]

زبان لب سوال و جواب [illegible]
تو برزنگه و ما [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible]

چون کرده [illegible]
حجاب من از [illegible]
[illegible] کمال

[illegible]
[illegible] نقاب [illegible]
[illegible]

و من مخترعاته

[illegible] گریبان [illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] خار [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

تو برزنگه و ما [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وایضاً له

[illegible] هجران [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] گریبان کمال

[illegible]
[illegible]
[illegible]

خاک [illegible]
[illegible] کباب [illegible]
[illegible]

[illegible] هجران [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] عاشقان جان [illegible]

جادوی [illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

چشم [illegible]
[illegible]
[illegible]

وله غفر الله ذنوبه

[illegible] کشت
[illegible] باران
[illegible]

[illegible] کشت
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] کشت
[illegible]
[illegible]

و من کلامه

زلف معشوق [illegible] افتاده است
دل [illegible]
[illegible] زلف تو [illegible]
[illegible] کمال

عاشقان را [illegible] افتاده است
چون کباب [illegible] آتش افتاده است
[illegible] افتاده است

[illegible]
[illegible]
[illegible]

عاشق [illegible] افتاده است
[illegible] افتاده است
[illegible] افتاده است
[illegible] آتش افتاده است

و من منشآته

دل گشت از آن زلف چو دایم فراج
زلفت ای داس فشانوان خلکی
آن رخ از خوبان بود کشیلغ حسن
ده سلطانان نبی بود کمال

بستش فرق تو همچو نها علاج
نیست این جنس در چنین رواج
گر بوه باشد مرکی را رخ زجاج

زعفرانست دهنت چو جزب فتا
باز چنست چون بوشانده
فلک باید بورم تاج کیپ

بید تو ابرت خدیگ بج اجاج
لی شود مصباح نهان ازجاج
این جنین پرکی بود محتاج تاج
نیست سلطان دا بدو وش صباح

ومن کلام طاهر شاه

ای پیش شکرین لب لعلت نبات هیچ
ید طلعت جمال تو دل را قرار کم
ای پیکر بر چنین ملاحت سفر خوش
مرکسی که چون کمال عشق تو شد روز

در معرض دهان تو آب حیات هیچ
یک دولت وصال تو جانرا ثبات هیچ
معلوم نیست که زنده را ناب هیچ

از نازکی میان تو هیچست کس خبر
باطن است قصه احوال ما صبا
توت که گفت است بدوم جمال کس نیست

نازکی که از میان تو از ممکنات هیچ
گفت بود حاصل از آن از طرابات هیچ
با سلطانی جشم جشم فرات هیچ
باشد به پیش حسن تو آنکار با ثبات هیچ

وله

یوم صبح روز برافروخت از نسیم صباح
بجودان خرابات حق که از برذوق
نخ توایت کشف عشق را تقییر
بو بهیج وصالت کمال دل شود را

بر زبان صافیه دلکون اقداح
بوصل جز فرزان کرده اند نکاح
تو محرم اسرار عشق را مفتاح

زیبایی ان برینه رخ بجواه وقت صبوح
تو باده نوش و میند بیش لعل جام
جو شمع است که موزنان خشوند

حیات عاشقان از یعلم و تو بیجام نرخ
همیشه فن عرابی را طبش صلاح
بجر خویش نیابند جدا ازین اصلاح
جدیث لعل زخ نیست در شام صباح

ومن کلامه

گرچه پرو جمن از ابروی لیلی دارد
عاشق روی تو خواهد بجان پرو رب
ای که کفتی بیش بیش روان اسپ

شوان بیش قدرت کفت که جابه دارد
عاشق یک نظر از آن کابه دارد
یا کی که کوی کرده دهنت جایه دارد

لبت تشنه تشنه ن یه سوداز حیات
نپسی که کرده دل ان سوی میان لیقال
ای آنکه وه فم یار بیسک روح کمال

فلک بای توکه از راه نشانه دارد
فکرش نیست خیالی که میانه دارد
بوده دین که ان نیست که جایه دارد

ومن مخترعاته

منا مهربان من و خاد ابی نی دانه
نبروی کی طلب اسرار المه دهو یشن بیکشم
راو غلط ما نکی مید آید حبیب استا
کمال از خلق شوان نیست بشد غیری

یا جلو ای عزم لطم و ستمگاری نی داند
ویه اعجان این نوع جماری نیداند
تغافل میکند زین بیان که بیزاری نیداند

بجو دادم دل جهت یا این جفا کاری
جو سودا زمانه و نازین بیان و داد خوا
ایسه فرات جدا دیدی بکام جون سی ایا

بجو دلبسر من نبده دل که دلداری نیداند
از سلطان یلی کشتان باز اوی نیداند
از کس جز من تو از طبعی شکر خوار
گذاو زنده نیست جون زاد طراری

ایضاً له

بازعید آمد و لبها ز طرب خندان شد
هر کو در شیر جو سر عید شب آلوده شام
عادت لیت که در عید قیمن نکنند
صبر نا عید دگر چون سوایت کمال

شادی عید بر هرار توصد چندان شد
پیش جون جشم تو رخسار تو خوش ملطان
تو روانا دو باکشتی مافرمان شد

ابروی عید بجام زد عید شان
پیش سر عید که ان بود و بادام بود
در عید بکشد رخ و عید باشند

سو را جشم نظاره او حیران شد
از لب جشم تو سر عید صدا زان شد
بوده بر کرکه دیگر شوان نهان شد
کرد عید دگر بوده او قربان شد

وله

نو جشی زنوما را نظری بی باید
بعبادت چمن کوی که رهبوران را
دل بیشاق کرفتی بیرزلف صبا را

گر بر بصد نظار توده کوی بی باید
از شفا خانه امن لیث شکری بی باید
ز بیم تو زود ملکی سری بی باید

باز جانی رخ زیبا جو تو دیر وزلفت
تو بجا را شوان که به بینم در جشم
مشاهیه بخشای دلا و برکمال

منقطع شد شب نیره بجری بی باید
پرغم چشم من از فلکی دری باید
لایق گوش تو به زین گهری باید

ایضاً له

شوخی ازجشم تو عجب نبود
ریسمن زلف تو کشد دل ما
مدی نیست بجوم در با د
شب هجران سوز جان کمال

صرد و هیت ده ادب نبود
عاشق را جز این سبب نبود
خادم کعبه بو لهب نبود

بیش روت دو زلف فرقاد
بدکمان تو م ز بیم رقیب
لقاد و زهنت زاه خشک

عاشقی که روز را وه شب نبود
بجنین جز بنر لب نبود
فوت آتش عنبر جلب نبود
بعد مرد ن عتابت نبود

ومن تایج انفاسه

تو درد تو از حبیب باشد
هم مشوق گل بر یشان
شایسته گوش واعظ ما
باید دی کمال روزی

در وصحبت از طبیب باشد
از نازک عندلیب باشد
آواز خوش خطیب باشد

مارا جو غیر رقیب شهر خوانند
یارب که بران دراز گدایان
گویند تو یار باشم از دور

عاشق هم جا غریب باشد
من باشم و یار قریب باشد
خواهم که من قریب باشد
از فرقت نصیب باشد

ومن منشآته

در طلعت رنجای غلام شد
زلفت صبا کشید و نشد کار ان
حو ید نشد به وروغ خطایی از سراب
دیگر به جا صل از تعب را جدی کمال

در مطلع سخن ما تمام شد
صیاد و خوابه شد که غافل دلم
فلک و جودش ار جه عرابی جام شد

در اندرونی تو بگذشت روز عمر
بر خاک کام مکن خون عاشقان
زاهد شد پیشی طمع باده بهشت

از جهره بر فروز چراغی که شام
صید که وه توان جسم جون جوام شد
شهانه مد مسش کطبع نیز خام شد
ناموس بجون برفت به دنیا نام

وله

آن مه زبان کوی لطافت چو قدر
یا کرد حکایت از آن زلف مشکو
دل بوده جان آمده در تن زغم
ان دل که برد دنیکانی از تو جدا کمال

لبهاش لوت خندان بر سج بر
مرجا شیخ گوش سوی دهن بر
در زلف تو باز ش سوی پیش ختن برد

ان روز که شطرنج جفا گستر نا خت
در حسرت قد تو ز بس گریه مرا آب
بیپا خود تیغ الفت نکند وقت

در اول بار بی رخ خوش دل هیچ
بر داشت هم خاشاک دستور برجن
نو شد مثل که نه فر دفت ای من برد
افسوس که ان فرد بکل جشم زدن برد

ومن مخترعاته

روی تو دیدم سمه روی داد
خانه جشم که خیالات در وست
هر که نهاد یکلا از جمن کنز
یاد کن از حالات آن کز کمال

ز آیینه طوطی بیمن [illegible] د
جز تماشای تو روشن مباد
روی تو دیدن هر از بر نهاد

صوفیم و معتقد روی خوب
ز آهنت افت خرد جمن
ای که فراموش شده هیچ وقت

لیت جو من هو ی بیل اعتقاد
سرو چمن جیت بیا ایستاد
وقت نشد کاوری از من یاد
بدی و کویند تو عمر باد

وایضاً له

نقطهٔ دایرهٔ چشمش دهان تو بود
پیره چادری باریک نهاد افزکار
دم افزکیو شم ز جهان جشم امید
لفظ صورت ما مظهر معنیست کمال

غایت حسن خط مشکین نشان بود
هر کرا از روی موی میان تو بود
بجهان چشم امیدم نگران تو بود

افغان داد رخت او نکویی ز شوق
باز همت و ریش و بر افرازی او
بیکمال وی تو سر [illegible] کلم

تا بکی طری جادهٔ دان تو بود
بهوای قد چون پر روان بود
بر دلش داغ تو بر سینه نشان تو
خود میانت جانکه بیان تو بود

و له طاب الله ثراه
وجعل الجنة مثویه

در صحبت دوست جان بکجند
بر شد در و بام یاد از یاد
یا دوست کزین کمال یا جان

شادی با غم جهان بکجند
اغیار درین میان بکجند

ما خانه خراب کو کجان ادا
ای خواجه تو مصر و خود فروشی

در دل غم جان و مان بکجند
رخت غم درین میان بکجند
یک خانه دو میهمان بکجند

و من نتایجه

هر جه کز هر کوی صبا بر خیزد
فتنه‌ها خواست از لطف کسند [illegible]
تو مپندار که بجان کمال از بو تو

حالی آن شوق ز جا بر خیزد
نا زان تو کمال ما جا بر خیزد

گر ب ندبر کوی تو خاک تن ما
جو شود کر تنی خوش نشینی با ما

هر که در کوی تو بنشست ز جا بر خیزد
گر بکبار رخ بنم خاطر جا بر خیزد
میل دور شود یا بجفا بر خیزد

و من کلامه

اگر وظیفه‌ای دست زمان برسد
بکش مرا که ز تیر [illegible]
جنین که نیست دی [illegible]
کمال ناشوی [illegible]

جلا و ته بدل و راحتی بجان تو
از تیغ تیز تو ناکه بر استخوان برسد
جکونه از تو مرا و مرا بجان برسد

تو هر طرف که تیغ من [illegible] بجا
بجا [illegible] زلف که [illegible]
ما پر [illegible]

پیر شوم که بر سینه ذوق آن تو
فتاده ام بجایی که [illegible]
ز مطلب آن خود او [illegible]
از [illegible] خاک آستان تو

و له غفر الله ذنوبه

اگر که برد زبان صفت لب او [illegible]
هر که خیال عارض او بکند ز چشم
منشین [illegible]

در سخن ز خود رود اما که رود
آن لطافت که لب عاشق بجود
تر [illegible] لطف [illegible]

نا خود جان [illegible]
عمری یاد رفته جان [illegible]
سیل [illegible] بکوی کمال را

آن بری [illegible] مردم بیو رود
بجو [illegible] بر جام [illegible]
هر جا که آب رود تو [illegible]

و من نتایجه

ای [illegible] جشم بر خون برسید
وین [illegible] ز انتظار روی
بجش [illegible]
ده [illegible]

شد [illegible] چشم ما [illegible]
ز انتظار صبح [illegible] برسید
سدوان [illegible]

از غم نادیدن و دزدیدن روی
تو یا روی [illegible]
تو [illegible]

کی دو دم چشم [illegible]
کمان [illegible]
[illegible]
از [illegible] برسید

و له

از لب او بجنی چون [illegible] می آید
گو یا [illegible] برهان می آید
[illegible] آمد [illegible] بر جان
[illegible] دل [illegible] می آید

بو داد

بر دو [illegible] جان [illegible]
[illegible]
در [illegible] کمال

هر که دور از تو [illegible] ما
بر کبو [illegible] بار کران بی آید

بجون [illegible] زمان [illegible]
[illegible] شوق [illegible]

از [illegible]
بر کبو [illegible] بار کران بی آید
[illegible]

ایضاً له

آن شوخ با جز [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

با [illegible] شاد [illegible]
[illegible] فریاد [illegible]
[illegible]

کو [illegible]
[illegible]
تو [illegible]

زان [illegible] فراموش [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و له غفر الله ذنوبه

[illegible] دل [illegible]
[illegible] فراموش [illegible]
[illegible]
[illegible] کمال [illegible]

فریاد ز شوقی [illegible] فرباد
[illegible] عاشق [illegible]
[illegible] فرهاد

[illegible]
مجنون [illegible]
[illegible]

سیلاب [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible]

و من کلامه

با [illegible]
[illegible]
در [illegible] کمال

مستی [illegible]
[illegible] برسید

پادشاها [illegible] العشاق
ای طبیبان [illegible] عشق [illegible]

تو به [illegible]
[illegible]
[illegible]

و له

این یار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال [illegible]

مشغول [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من کلامه

[illegible] نکند
دل [illegible]

[illegible] نکند
[illegible] نکند

[illegible]
[illegible] کمال

این [illegible] نکند
[illegible] نکند

و له غفر الله

[illegible]
[illegible]

چراغ و شمع [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

زباده پر بود دان جنون شور سی | کی داوم جشم کرشمه نظر کیرند
برا پستان جانها ز بو زد آه کمال | اگر نه ابت نه دین جدا در کیرند

ومن واردات ذهنه

بانکل داس بیت طشتان خولدیاد
پره جابر کرد پر ازکه جمن بوستان
دلبست باغ خوش خوش ابندی جون
بوده قی ها اندر کسی جوی اب جان کمال

بجواب بکشود دلیل اباغ اواز داد
بیشل و مرجاد خبی بود بر ابستاد
خاصه ازدست تان کل رخ جون نژاد

ابر دهای لعل ببش کل اسیر کشید
کل بکابت کی دو بر دو ز ناز کی لطف ناز
بر بهار کی بیت ال دل خراب در قفاب

باد دهای جمن بوده یکل بو باکیاد
ابرکریان آمد و دریا یابن وانیاد
خوش براوردر دو پر جون کل لطیف طفلان
شاد زین جون هرا دو بیت الجراد ولاد

وله

خوشا بی کر بروم ازروی او آید
صبا کر فت کند بنفشه بیت او بز
جهایی بیشه حیوان کوجو بهای ابت

دمر آید از ان رو مر انکو آید
دشب [illegible] ان زلف مسکل بو آید
اکر دهان تو بند بجشت بجو آید

بشنوی آمدن وا شکستن دل ما
جون خیال کر بند رخ تو کل دابت
کال وصف لبانش جکونه بنویسد

دان دو بیت جکم کر بنو آید
دوان تو ازد کمان بر کشاد جا آید
دان سخن بزبان قلم جو آید

خطت کرد لب جدا نباشد
لبی بیت کند جشن برکسی
خیالش جز بجشم من بجو بد

جو دو دی بیت بد حلوا باشد
لب بجش دیغ بینا نباشد
دراین دردمند دریا نباشد

بجو بنه کرده بالا کو منیت
به بنغم کو بر بی و شمن کم از دو بیت
خجسته کال را امروز در باب

ولیکن جون نوش بالا نباشد
پر پر بد تم قطعا نباشد
دلجو بیش ازتو نافذ وانباشد

ومن کلام غفرالله

جشن بتر فرد در فتنه باز کرد
من در زمانه بایذ قدر بی نداشتم
دفتم بر طبیب که بر هم علاج در د

زلف ظلم و بیت تعال و دا ز کرد
سوداى قامت تو را پر خاز کرد
جون نام ام شنید روان در فراز

مجو د داد جسم کشید بانی بر عشق
روی تو بود واز دم اندیشه بیشت
بنشیب بجو و ضعیف مسکن کال

ان فتنها سر زلف اباز کرد
ناز خواز نسیم بر ابد نیاز کرد
از نار غنکبوت مکسی احتراز کرد

ایضا له

ذره نهایت ز زلف تو تا سپید
در جمن بیش کل از لطف تو رزی بی ربت
بجز شکسپی انان فرزد ابد و عا را
رغم مر ترکه آمد ز تو بر جان کمال

بی برو بجو ز داری تو جانش بسته
ابت و بجه کر در روانش بسته
این مر مر جیو تیرو کمانش بسته

ربیت زلف تو بو بند دل جان کست
خواب ابکنت قوم از دل اندیشه کلاب
بر پرانش قم سوفت کما بت کم

بر بیب کوبی کر بر کشته جانش ببشد
بر زندش مر بو بر دو یا و دو دانش بسته
کوبیا بر دل خون آب بکمانش بسته
و جی بو ده کر بر دیش روانش بسته

جز شس هر اد جون کل بر شفر در نکجد | ان جان عارض بر عقل در بن و فتنه نکجد
بان لب اب قبا کوی برابر و کشش بی را | کر جهان تا منوز از دو ق در بیا فرنیج

سرنگاه

شان

پرشکوه او جون دارم درون جگر دل
قنایی تو بی نکجد درون سینه دل پس

دو داین وسیل ان بر بجره بر بی نکجد
دردین فرقنا بنها دبکر غیشم دیکری نکجد

جشان بر کردم از خون جکر دامان کا
کال از بر کرز انکه قدم بر بو بر کو بیش

ابو خاک کف ابیش عشم سری نکجد
دل از بسیار بی جانها دو پر دری نکجد

ومن نتایج افکاره

دو شم خیال روی تو در سر فتاده بود
جانی بیاد روی تو هم سر قدم کرداد
در خوابت دبیت کی بن در پیت داده
در دارم کم بود ز مر بو کال را

لوی دربیت جوم کشاده بود
ابت حیات بود کر خوردم نه باده بود
دولت نکی کر دو شش او بیت داد بو

نا تو ز دربای و مجلس دری فروغ
جام از لب تو خواب کشش بنازکی
بر کشته کی بود روان بیش تو جو شمع

شب با جوه شمع بیا ایستاده بود
ان صاف دل بین کی بی مقدار جانه
جای بدبیت کمان تو بر کف نهاده بود
دو شش از فراق روی تو جز از باده

ومن کلامه

جشم تو مر بجز خون خوار میکشد
ان قامت جو سرو ابروی جون کمان
مکر دهان او یکن دل کر این خیال

این خون بها بود کر بار میکشد
بی کشته میکشد دل و هموار میکشد
تن را نخوار بی کند و زار بی کشد

تر هم کشتم انجه دیم بار همنشین
در انتظار کشش تا بکی جو شمع
بسیار ز تن بی کشد ان نوش لب کال

ترکیم این بکس کر مرا یاد می کشد
بی سوز دم جو جا بنکاری کشد
بیمار م بکوی کر بیماری کشد

ایضا له

من مرده لعل تو شم جان را جیحت سود
ناز تو بیاد و را بی نفت و ناز جان
لرم سو تو بیت بت ملوع صبح و مهر
جون مداری در خور محتوی بیش بی کمال

نوش بادان ب تو خوش بیت ان تشنه از
لز نبا شد ناز خواز ناز و از تو جیود
روزی جون بیت جالع واجب

از تو مند قدو قند لب روی توا
میکند درد و بلا را بر دل مجان قسین
لطف فرمایش لب که بیت کو دوبیت

جای بلو بند و ابکی تو روی جنت جه
جون را این بود را کی کوم قسیح
تکی بی فرمایی اما کشتی از سر جه
روی کر و الود پسود ن بر درجت

وله غفرالله

دو کسش او بهری زلف تو بی انتا یند
بوعظ در مجلسیان سیح نی کرد اثو
ان لب افسوس که بر تو بیش بوابکی
فرزد ناجنه کمی نظر بانار کمال

جان بر دی کشد از ان حلقه کی جبابند
ددمند تو زاپی صرد کیرا یند
بر سو جنیکها نکی اشا بند یند

با لب بی تو جون زلف تو کر و بیند
در دبا از خط و خال تو ز بر سو بر نقاش
بو بی خون بی در از خاک شیدایی بشی

انکه در مجلس با بجره بی کرد ایند
بر تو روی تو باز کرا سوزا یند
این نه خونیست که از خاک توان بالایند
دل بصد تیغ بخوا بد ز تو دل برجا یند

ومن نشانه

مارا مو بس بجده بجا نباشد
صو نع متوع کرند مد بیت اوت
دعا ز دو بیش بی اسیاب بنا طیب

مستی صنف دوم ازاده نباشد
عارف نغ دیکلی و بر جاده نباشد
فرو لب فیهای تو اماده نباشد

از جاده دی بر ملامت کر ما را
نبت تو خوان کرو بیح ادی او را
زنهار کمال از بنر لغش نکنی با د

ذوقی بی انکبین و رخ باده نباشد
کاشته دل یار بی زاده نباشد
تا در قدم او بیت افتاده نباشد

وله

تا مرد نظاره آن قامت رعنا بکرد
در فراق او کرشته ... سرو ابکرشت
بین خاک در او تم کر مرغوبه کر [illegible]
بر نیامد آفتاب آنروز [illegible] کمال

جان جلوه بیا از روی عالم بالا بکرد
تا شهود انداید و فارغ کرد بر ما بکرد
بیشک از و چشم [illegible] مه یکی پیدا

دیده ما کز بهر او پستی دریا بکل
گرد از نعلین آن ماکان رفتم بچشم
وعده مهر و وفا کرد آن جفا کر [illegible]

طالب ابجزا و [illegible] دریا بکرد
دیگر تنگ من آن نعلین را در پا بکرد
چون بتو اصل آن چمن [illegible]
تا خیال روی او در خانه دل جا بکرد

وله غفر الله له

کر مزین باشد آن زهره جبین باشد
[illegible]
این نکته کو [illegible]

دور یا طلبد از ماه تر جبین باشد
[illegible] دلکش نشین باشد
[illegible] باشد

شوان [illegible]
[illegible]
[illegible]

جلوا شوان خورده که تمکین باشد
چون روی من خاک در روی زمین
کی نکته ازین [illegible] و چنین باشد

ومن کلامه

عاشقانت بهر کاه دعا میکویند
[illegible]
[illegible]

بدعا بوی تو از باد صبا میجویند
[illegible] ما میشویند
[illegible] را خطا میجویند

من بهر [illegible] طلبت
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] میجویند
[illegible] میجویند
[illegible] جدا میگویند

وله غفر الله له

عاشقان [illegible]
[illegible]
[illegible] عشق کمال

محنت عشق [illegible] خوانند
[illegible] خوانند

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] خوانند
[illegible] مجنون خوانند

ومن منشآته

کل باد و چمن [illegible] میکند
[illegible]
با عاشقان [illegible]
[illegible] کمال

بلبل بوستان سخن او نی کند
[illegible] نی کند
[illegible] نی کند

[illegible]
[illegible]
[illegible]

دل [illegible] نی کند
[illegible]
[illegible] نی کند
اندیشه از حکایت [illegible] نی کند

وله

من بهر [illegible] داتند
[illegible]
[illegible]

[illegible] داتند
[illegible] داتند
[illegible] داتند

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] داتند
[illegible] داتند
[illegible] داتند

ومن کلامه

کردم ...

کرم از تم [illegible]
[illegible]
[illegible]

عاشق [illegible]
[illegible]

با ما [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضاً له

عاشقان روی ترا نور حضور خوانند
[illegible]
[illegible]

[illegible] خوانند
[illegible] خوانند
لوح عشق [illegible] خوانند

اشک [illegible] فراق [illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] خوانند
[illegible] خوانند
[illegible] خوانند

ومن ابکار افکاره

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال

خویش را [illegible] بپسندید
[illegible]
[illegible]

این جهان [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] بکند
[illegible]
[illegible]
[illegible] افکنید

ومن انشائه

[illegible] نهاد
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] نهاد
[illegible] نهاد

[illegible]
[illegible]

[illegible] نهاد
[illegible] نهاد
[illegible] نهاد

وله

[illegible] آید
[illegible]
[illegible] عاشق
[illegible] کمال

[illegible] آید
[illegible] آید
[illegible] آید

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] آید
[illegible] آید
[illegible]
[illegible] آید

ومن مخترعاته

[illegible] نماید
[illegible]
[illegible]

[illegible] نماید
[illegible] نماید
[illegible] نماید

[illegible]
[illegible]
کمال [illegible]

[illegible] نماید
[illegible] نماید
[illegible] نماید

وایضاً له

وصل [illegible] طلبند

دولتی [illegible] طلبند

[illegible]

[illegible] طلبند

قد او دید چو پایه طوبی طلبند
شکر و عود ز خال و لب لیلی طلبند
نوش داروی لب لعلش ز خداوند دریغ
در نیابند مگر نکتهٔ ما و رد جدا

ولطاب الله ثراه

وین تو تیغ هوا زدی رعنا باشد
جز ما گفت که دشنام تو حلوا باشد
کیست این ماه نه دیوت که بالا باشد
بیرون خنجر مکن از دو پیشانیم بکش
خط منت چشمه ایست ز عارض تو
آنکه این عجب ز ... زدم تر چا نیست

ومن کلامه

خط چنین لطف جای نوان کشید
نقشی چنان نکو که توی توان کشید
بر روی شد که باز کمانه جان کشید
نقاش صنع صورت خوب تو نگاشت
چشمت چو خوش کشید نا بود چشم ...
خام نقیب ز لف خوبان قشا ند

وله

چو نگه شد ... زعنان تم گرزد
اشک گلگون من از آب روانم گرزد
از فلک تیر تو را آه و فغانم گرزد
گفتنا از بر بکند دو طلب ... کال
من اگر سینه چو پولاد بسازم بودت
گفتنا حل نظر بس تو دشنام نصیب
بر سر عاشق اگر سیل بلا آید باز
پر و باشد ز سر جان و جانم گرزد

ومن نتایج انفاسه

ما ز ابران جنابت چمن ... چو
نزد یک بار بت ... خسی بود
نه زهی و قیب ... با شکر ... سیلی
تو محبت ... چان ... من

ومن ... زادگان

هم باول قدم انکار دلش خواب ...
نه طلب ... ز شنوز ...
دو دا زان بوی ... شه ...
هیچ دل با تو نیاو بخت که از جان ...
هر با ... نه ... هشیار ...
آه دل درویش ... طلب ... کال

ایضاً له

بیا که ما منه چون جز کوثر کو نید
بوی برتوبت مجنون چو لیلی ... عنبر
که از میکش ... کال

هر کسی را نظری از تو تمنا باشد
دوش ... خواهش ... نصیب را
یار نا ... جو ... دارد و بالا ...
... چشم ... و کیفیت کال

و ... زود خط ... لبستان کشید
سوی ... کرد ... نقش ... بود
چو ... ایام ... نازکت ... جای ... قاد
شبها کشیدم آه و فغان بود کال

... فرغ ... زینی ... بود
تو اگر ... آ ... هوش ...
... ام از ابر بهاران شها

ما را بیای ... تو کردند ... بود
در ... پیچ ... نفس
... پنهان ...
نامه ... قدم ... ذات ...
... لب ... کال

... راه تو اول قدم از خویش ...
طلب ... رسم ... از تو ...
... چان ... این ... خون ...

جند ... طلبند
در او کرده ... طلبند
... پر ... نقوی طلبند

جند ... پیر ... تنها باشد
... از دو دل ما باشد شد
... پیدا باشد
با خیال تو ... تنها باشد

چون ... خط ... کشید
چاه ... کمان کشید
و انکه ... کشید
درویش ... بوستان

... اناتم گرزد
... بزبان هم گرزد
از دل و دین ... نم گرزد

دو ... تو چمن ... بود
با ... بود
... شکر ... بود
از ... شاه ... بود
... جو ... بود

... خود برد
هر ... برد
با ... کو ... از دو ...

زلفت که بر من کربی عنبرین زند
جبین ... خاک ... بام
ای شاهی که شهد لبان چو قند تو
نکته کال را هوس خاک پای تو

تو تیغ زچین بروی یاسمین زند
رضوان دم از لطافت ظاهری زند
صد بار طعنه بر شکر و انگبین زند
مهر بیت ... دولت ...
صورتی که نقش ... خوب ...
گرد از نهاد و گوشه نشینان ...

ولنغور الله قبره

شد باطل ... این لطف ...
ز ... روزگار تو ... ند ید
گل ... ازان ... ند ید
روی ... عاشق ... عاشقان گفت
نرگس خیال چشم تو ... خواب
بود ... جان کال ... دریغ

بیش ... تو ... ند ید
... ما
چشم ... نشان ما

از از مهر عارض تو ... زمین زند
... خوبان چمن زند
... تیر انگبین زند
... آتشین زند

بجان ... نبود
... ند ید
... ... ازو ... ند ید

وله غفر الله له

بنت ... خوش ... نباید
خاطر من ... قرار نباید
خاک شوم ... قرار نباید
تا تو ... نباید ... بکنار دم
... خود خواتم ... ان
... ان ... زلف

بیا ... نباید
... قرار ...
چشم ... گر ...
... عالم ... کال ... انجا

هیچ ... در کنار نباید
... نباید
... نباید
جان ... شمار نباید

وله

دو ... بیت ... تو نیست
چون باد ... بوی تو نیست
هر گل ... بوی تو نیست
تا ... صبا ... نیست
... خواب ... چشم ... اشک
... کال ... حاجی بخوا

... تو نیست
... گل ... تو نیست
... رقیب ... تو نیست

ایضاً من کلامه

... ما ... افتد
... افتد
... کار ... افتد
... چشم ... افتد
... بکن ... فغان
من ... جان ...

... افتد
... افتد
... افتد
... چمن ... افتد

ومن منشآته

... بیان ... آید
... ... آید
... بستان ... آید
... بیاد ...
... جان ...
... شد ... یاران

... آید
... آید
... آید

... آید
... آید
... آید

جوانسیم صباحاک باش بی سرد
ز ضعف گشت خط ابجان نکوس بمن
اگر ز غم نفرپسی ز غم نقیب کال

جو دم ها پست بود زیر باغ مکرد
لیاده کی بدرا ایجا خیال من بیسرد

زسایه یکسان نخ جوی برد آتا ز
گفتنی از سر زلف دم اجا بگذشت

بنوش ان لب شیرین کران طرف بود
شب تیره و راه و دانه جوی ن کرده
مار لقوی کیمی نبد نمک جکوده خورده

ولطاب الله ثراه

حال الیش از بیماز ل صنیف تند
بود از پرکوی تو دارند تمنا
لکاد کو نبد رست خلق بزرگان

غافل ز تقیهای جنین مسجکیا تند
ای ز دو زکی نخ دل و جان خفیا تند
تو بم کرکتب ای تراجشم رضا تند

گرد لبانیاسین نیست بی خال
مزا عنه خشکی جبرزا دار بیشتب
بگذشت شب بم کال از سر جان کوی

انجا شکری بیست که جز ذن یکپا تند
شایسته آتش ثمر اهل کر جا تند
لز زلف و دو چشم تو شب تیپ

وله

جشمه ره بجفل صبر و جان زد
خاک در او جوه بیره دیا فت
دیو زه ز دو پشت بوس کردم
دشت بچن کال و زد لاف

وین گرد و غرار کاروان زد
اشک آمد و پر ز ابستان زد
دسپتم که گرفته بره دهان زد

مرتبه بلا کوپه پی دلها
مه گرد شبی طواف ان کو یا
شد خیره ز لطف ان تاکوش

از قبر بر کشید و بر نشان زد
جبر رخ دگر برون از آن زد
مرکه دکوش او بجان زد
لاف از جمن جو دو توان زد

ومن مخترعاته

تا دمی ان جنان اگر باشد عجب اغلب
بود عجب جوم تا اگر یان و میکویم
کلی کو خاک دو بجای بنهان او

میلاد بر کیهان اگر باشد عجب
شب باران و مه بادان اگر باشد عجب
از ان نادر کی کان اگر باشد عجب

مقیم تو به فریاد مرغ مسیحا از تو
رخ دیکش نسیمی جیسی جیده ایشان
کال غنچه که بو دیا پرین کو ان پیره

ابو جهل این چنین نادان اگر باشد عجب
جهان افتاده در ان اگر باشد عجب
جنین طوطی بند و پستان اگر باشد عجب

ایضاً له

زان بش که جان ودش نفس ان بود
از خوابت ایم و بین جان ناشی بیدار
بشی از طرف جیره بیاد از انجا ز
دو پای تو جان داو کال ز جان رست

یکس رخ و لطاره ایه جان بود
ودیل جان نقش خیال تو عیان بود
معشوق کشید یا که بعاشق کران بود

ان لحظه که بود از دل و جان نام تو کی
دم حلقه زلف تو شوری ولان ما
رنقش کی زنکار کی غیب برا آمد

بر جان مشتاق ز داغ تو نشان بود
مرجان که در کعبه بجانه جان بود
بر دیم بجانه که تو انه و زان بود
الله الله که تا دیوان بود

ومن منشآته

جوی یا ز بستن الا کل و رنپ ندید
هر شب ستمکار از در دو داش را
عاکی راه بسیدان لکند زلف دراز

جوا بیقل مع غنچه تیغ بر نکشید
خونبا ده و تا از کیا بخن بجکید
جو سن فرو بوم از خاک دو بیندو بسیار

حکایت دل بیاد او دش تماد د
ز دو جدکو [illegible] بود و بجامی
کال دو جمن اکر صاحب تو نوشت

ز تا معاینه انا عجم خویش ندید
رخ تو دیده از ان جد باز بکرده
مکر شاخیه لذت بکل جد بد

وایضاً له

دل بکیا شد خبرش فره او پیدا
نامحا حملت من بوس و نکین
یادکو بنده خواهد بتو داد از خیش
گرده با زلف خوبون فره فرو دکال

پیشه جاکه کیا پیش بوی دانه
مرکه مصلحت خبرش نکوی داند
من بو دام کوم او پیش جوی داند

مرد شیاه دواشوب که در جان بیدا
من این پرده کرده دوین نشانم بود
بر دل شکفت من چنین بجدا

دل دیوانه دارانکه چلیپا موی داند
یا فغان قیمت بر دولب جوی داند
بیست عجب کمام سنگ کو بداند
تا لکی بر پیشی ان جزین جوی داند

وله

دل کرم تو بو آتش غم سوخته باد
بکر خپته بجان تو کرایه شود
تو رخ شبی و پروانه جان سوز کال

آتش جشی تو در جان من افروخته باد
هم از ان بکش بر ترد کرین دوخته باد

جان که خو کرده بشرنیت جفا بای تو جو
حنت غنچه دهانو که صد جان بجز بید

جون تو رخی بیا بای تو امو خته بید
بنسیم مرکیسوی تو بجز دوخته باد
مع افروخته پروانه او سوخته باد

ومن مخترعاته

هزار پرده کرد جدا اقبال برآید
زیر جسن تو الا انقطه بز ده
طالع الصباح تقابل بود و بجوی کردم

بقامت تو بید کر غار پیال برآید
خط غبار تو جشا کی کرد خال برآید
لبان ان ورق کل بر آید خال برآید

بشی بیان نکیستان زمین بر دو بر اکن
اکر جلا تر بوی نیست آفتاب زند دم
کال عرض تما باد عارض او کمن

دم فرو رود دو کل انفعال برآید
لیانیستان بجور شید بر زوال برآید
اگر برابر کاری از ان جمال برآید

ایضاً له

دل ز داده و خاک وصلت مداد امید
جانا وصل تا ده قان بود وکسم فرسی
بهر راه طلب شد خاک جشم اشکار
دولت بجسید ن باشی تا نیاید کال

زشت طلب ان مداد الشفا و دارد امید
این پستم دارد و تو قع دران جفا دارد امید
بمجان از خاک باش بیاد دارد امید

مرکه داد خدا از ان حسرت ببا ید عطا
کشته شمشیر غم یعنی شهید عشق دا
دارم امید بام بر بساط قربت دل

مفلس عشق تو تشریف وفا دارد امید
تو نکه ان بیسکی از تو خون بها دارد
این کدا انکر کو وصل پادشاه دارد
با چنین کوناه دستی مرحبا دارد امید

ومن کلامه غفر الله له

تو الا تم تو دو کشتن آتش طبید
در بیش نه نکند پر خو دو قتیل عشق
الیم کو یاد با تو برد او این ضعیف
جشم کال دوی تو دیده و بکریه کفت

و دو یدم با جنان نیت آب که جکید
از شرم این گناه کان تیغ بیرید
از باد غنچه از جشه کر ستوان شنید

از ان لب جو دکشند حدیث و لکاب
با که کرده بر قلم بر زلف بجا کشته
بیش تو دوز و شب بر بام مهر و ماه

بی سوخت جمن تکی جراحت مسیحه
و الیف لف رخ شوان نیاه تو کمنیه
جون مهر و مکر من شوان بر تو بکوید
جشم روشن جون تو داقبلها فند

ومن منشآته

تو فات عشق ایان ان مرکوی پایند
قدری زخو دبرون نه بر اهل عشق کاه
تو یشب نه بجا به قدری بیار جشم
کنند کال و کر علی منصور با حق

جلوا قصه زبن دو زدم که عار باشد
ز صلاح نقو مکال تو صفا ای که باشد
ز زبان بیکاه و ما بجز غار باشد

جو پری بحو کیستانش ز پری صفاناد
بعالم آن الملق زن پی با بی مشید
بجز بت جو وه پا کشی ای مرکه کشته

بصفا و روه ای دل دکر بسکار بیا
ز پر بکشاد پیدا ان مرکه سران هادی
ز مطلش بپرداو ل کرد و اشکار باشد
کرفتار کاه زلفش دل نیند فرار باشد

وله

دو چشمش جز فراق تو چون تر شد	آه من تیره مه دوست بنگر تر بی شد	اشک بی آمد و پیش بنش نظم	سر و چو نقش قد در بی مصور شد
مه کوی تو شب طلعه خود بن گشت	چون آینه روی تو برابر بی شد	هرکجا زان لب شیرین سخن گفت شد	چمن قند نکنم که مکرر بی شد
اگر حق نگران بود بران روی کمال	گر چه دید کنون نیش نگران تر شد	وصف الف حاجتی چون آب حیات خویش	چشم زین تو شیم که سخن تر شد

ومن منشآته

نام مه بردم شبی زلف تو هم آمد یاد	ذکر شب کردم بدل از زلف تو آمد یاد	دیر چون نقش تو بر پشت باد دل خیال	قد تو نقش پرده بر آب پیدا د
گر تو نای باد و وال زلف تو دریاچون الف	هرکجا درش نکو بست بر از تو داد	دو ابروان زلف تو طلوع ایاتی	تا کی انکشت حرف تو شوان نهاد
گفته بودی تو چون نکنی یادم شود در کم	تا چنین کردم گلگشتی ان زیادم شد یاد	با خیال تو زد و دیده بار روی کمال	یک یک دو گشته سیه نهاز تو کمان ابد

وله

جان تو هاکی قد و دش چو در خیال آرد	بنو د چشم تو دان تو تیا ما زاید	نگاه کرد چمن آرد پیشم بر منشی	جو باد دامن ان گل ز رخ نگاه
گر از خیال رخش تیر مژه دارد کی	ز تو مژه ... کام گریه خون بار د	اگر چو کشته مژه دن عقود ان زلف	بدل کنج لب او بکم زلف شمار د
زیارت سک ابد دل ... ان خوانم	مراست کی ... خود میدارد	جاک باشی بسیار تش کنند چشم ...	جا تکی ... و خونش ... پیدا د
زراه دیده دل بی ... کمال			سیاه فو بر بحر ... تشن دار د

ومن خزانه

مرکس چشم تو بحش بجرم تشو د	مر ابیم مرکاه تو ادم تشو د	مرد تا روی تیا در ز دو عالم بجدا	سیه طلعی وار کی این مه جان نشو د
قلعه دین نکی ... د ...	لشکر تو بر ... پیل نشو د	دل جتاق میاناز و بجان ...	... جنین ... نشو د
تا مشرف نشو د ...	مرکز از نظر ... نشو د	... کند جابد بکو کی کمال	د ... جان ... دام و دم نشو د
... بکو ... شکند			... نیزاید ... نشو د

وایضا له

زان میان هیچ اگر نشان باشد	ان جرم دان میان باشد	تو میان باشد ش ... قبا	... بین دو میان باشد
گرد هان کوبش که ...	... از زبان باشد	دل ز پرده روان او ...	هو کس ... ز روان باشد
گو برو جان و جا ...	گر او جای جان باشد	...	ان قد و ابروی ... باشد
این جا ... کمال			الف نون برای ان باشد

ومن کلامه

دو شینه از ...	خرقه در ... بود	...	در ... بود
حاجت ...	کان ... بود	از ... نظر او	اندیشه ... بود
و ...	از ... بود	... ان روی برانم	... زمین بود
	من ... اندیشه ...	کر ... مقصود ...	

وله غفر الله ذنوبه وطاب الله ثراه

مکس روی ...	گر ...	یا ...	یا تو چون خود ...
...	...	من ...	هر که جدا ...
...	...	از خیال ان ... کمال ...	هر که ...

وله غفر الله له

ز خوان وصل تو ...	... خواجه رسید	لب ... رسید	از ان میان ... رسید
...	[illegible] ... رسید	... جام	... رسید
...	... رسید	کمال ...	...

ایضا له

...	... نکرد	... نکرد	کمان ...
...	... نکرد	...	... نکرد
...	... نکرد	... خال	...
...			... نکرد

ومن ابیات افکاره

نام مه بردم ... آمد یاد	... آمد یاد	...	... آمد یاد
...	... آمد یاد	...	... آمد یاد
...	... آمد یاد	...	... آمد یاد
... کمال			... آمد یاد

ومن کلامه

...	... دارد	...	... دارد
...	... دارد	...	... دارد
...	... دارد	... کمال	... دارد

وله

نمل ... اور د	... شکر براور د	...	... براور د
...	... براور د	... جام ...	... براور د

از روزنه آفتاب بتو … / تا که کال دامن افشاند

در خانه برفت و در براه … / ره ای ز زمین روم زد …

از خاک بجند سر بر اورد / تو از ملک و بشر براورد

ومن افکاره غفر الله له

سرمایه خواهندی … رسید / تا به سود بروز … / ز چالاکان … بغایت …

خان کشیده … سو جفای … رسید / از زلف … مشوش جای … رسید / … رسید

ز خوان … / … / ازان دهان که گفته … لفظ او کلا

برون ز نعل … / … نهایت رسید / … رسید

وله

یا رحمدل … / … / …

عاشق … وفا داری … / آفتاب … / باهم شده … کردی

نشینم … / … / … دید کال

… ماه کران … / … / … وفاداری کرد

ومن مخترعاته

… نتواند دید / … / …

… نتواند دید / … نتواند دید / … نتواند دید

… / … / … کال

… نتواند دید / … نتواند دید / … نتواند دید

ومن کلامه

… می گوید / … / … / … کال

قامت یار … می گوید / عالم … می گوید / قتل عاشق روا … می گوید

چون دهانت … می گو / … / …

چون دهانت … می گوید / دل … می گوید / … می گوید / خال و خط … می گوید

ومن منشآته

… ندارد / عاشق … / … / … کال …

جاده جان … ندارد / … ندارد / … ندارد

جانت … / … / … منازل

… ندارد / … ندارد / … ندارد / … ندارد

وایضا له

… / … / … / …

مکن بخون دلم … / … جهان …

… / …

… / … ران

زجان … / خیال …

وله نور الله قبره

… / … / … / … کال

از سر زلف … / … / …

تا خیال … / … / …

… / … / … / …

ومن ابکار افکاره

… / … / … / … کال

طالب … / … او نکند / … او نکند

… / … / …

… او نکند / … او نکند / … او نکند / … او نکند

وله غفر الله له

عاشقان … / … / …

… عاشقان … / … / …

… / … / …

… / … / …

وله

… / … / …

… / … / …

… / … / … کال

… / … / …

ومن مخترعاته

عاشقان … / … / … / … کال

… / … / …

… / … / …

… / … / … / …

وایضا له

مکن بخون

گدای کوی ترا پادشاهی می‌خواهد
[illegible]
[illegible]
[illegible] رقص کنان

چو وافت [illegible] در راه می‌خواهد
[illegible] می‌خواهد
[illegible] می‌خواهد

[illegible]
خیال [illegible]
[illegible] وصال او بازی

[illegible] می‌خواهد
[illegible] می‌خواهد
[illegible] می‌خواهد
[illegible] می‌خواهد

و من مخترعات ذهنه

[illegible] دارد
[illegible]
[illegible]

[illegible] دارد
[illegible] دارد
[illegible] دارد

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] دارد
[illegible] دارد
[illegible] دارد

و من انشائه

[illegible]

و من افکار ذهنه

[illegible] نباشد

و من منشآته

[illegible]

وله

[illegible]

ولیتم

وله غزل ایضاً

[illegible] می‌باشد
[illegible]

و من کلامه

[illegible] نتوان کرد

و من منشآته

[illegible]

و من مخترعاته

[illegible]

ایضاً له

[illegible]

وله

[illegible]

با زدوی قد چون صنوبرم بکشد | بخون من چو جهان دست خواهی آلودن

من کلامه طاب ثراه

نه بنده که از بند غم آزاد نیاید | دیوانه دلان را که گشادی ز بر عیش
جز در جگر خسته فرهاد نیاید | انگشتری دل که بهر دو شهی یافت
از هر بسه تیز بهفتاد نیاید | بر چشم کمال این همه بیداد جلالت

وله

از عرف نیست ما هو المقصود | در شب قدر ابروان ترا
همچو اشکی پیوندگی از بس جود | این دهان را کجا وجود شد
جو دهن برد تا مجهود | معقد زلفت که فتاد بر رخت

ومن نشانه

هیچ می فروشان این ماجرا که گویند | بر مغان و سری ما را که شیخ تو به
امروز هست دعوان جز باد پاک گو | دی منکری بعاشق دشنام داده بیند

ومن مخترعاته

برابت کسی که همچنین زند | رضوان ز شوق که چون طوطی کی کلام
تیغ بران شکار دو نیری برین زند | زلفت که داد مالش صد پهلوان به بند
ترکی چشم تو که به جنگ و دین زند | جان آفرین کند چو دو چشم تو بر کمال

ایضاً له

بس موج حیات که بیر نظر افتاد | این طرفه که راز تو بجود بر نگفتیم
جو نیست که این ربع مجید تو باشد | معذور بود یار اگر دید بر پیچد
زان سایه که از قد تو که دور افتاد | گفتم جوابیه که از گفته بیچید

ومن کلامه

سلطان تو بی که به ظلم کجا رود | چو بی تو چون پیام کرستم که بلاد
شادی نکن که با تو چنین ماجرا رود | جنان دو جای جان تو گو بر که لال

به سود بر سر خاک درخت پرو که یار
اگر چو شمع بپایان رسد هلاک سحر

بیداد تو عشاق دل شاد نیاید
مهر که گشت به خنجر زهر شیرین
الفتی بود ندشود دامگان شست

مش روی تو ماه راه حد و حد
ای از زلف تو فغان دلم
هاک این ره شدم چنین باشد
لفظهای ترا جواب کمال

بس شد تو به ما را با پرها که گوید ما
ز چنگ بس جهد بای در دل نوازی
از ما عدی بر بدی کردی کمال تو به

با عارض تو زلف شدم از مشک چین زند
جان و دلم خراب که فره ماگر باز
در دست طره تو که ابایرو بود

باز این دل فریبی جام تو افتاد
بوسیدن یاران که من دم قدم است
شاید که بود جون بپیوو فراما ن
این لاف دهد و دکان لیکن

لیم که از تو ترس پیکین جفاو
ای دل ز سنبل چون که شد از جعد شاد

بگو جز یار بی کی قوم بکشد
بگو کمال به تیغش که از پرم بکشد

از بوی سر زلف تو از باد نیاید
انگون بو نیست تو بیفتاد نیاید
صحبت طلبان به ز تو استاد نیاید

هر چه را با بر نفر بجود له
از بی بی نیاید جو د
جند کیرم جیاب تا مجو د
غوطه دادند لولوی منضود

طالب بگو ارادت ... دو باکو
نه مرحیک ... دعا که گوید
جز ... باز و غارد ... دعا که گوید

جاروب ... جو د چین کند
باد صبا ش کره و خوش بر زمین زند
نیز از کنی فرح بجز آفرین زند

تا شد ... شهر این خبر افتاد
از کوی ... و دور افتاد
بلکن دو ... افتاد
بارستم ... بر افتاد

بر این درت ... که تا رود
باشد که بر زبان تو دشنام مارود

لذ زنگان چو غنچه بزیر قبا رود | چون زلف که گوش ذاری بجو شسکل

ومن مخترعاته

خواند اللهم باز کن ان دم و بر و بی جید | اگر خلوت رابطه کشید ... پاها
همچو جشن ... خواند بجواب آن عید | ناتوان انداخت ... را انگور که گوی
تا ... صوفیان برا جان خواهم بسم | باده وصال آن کمال که لبش چند کمال

ومن کلامه

از بهان من آید جنکو بی آید | بهم عود دل سوخته بر آتش شوق
ظاهرا مرا بگویند از و بی آید | حلقه حلقه دل احباب بسم بر زده هست
از دو میکن اینکل پینو بی آید | زنو لبت چو حرامی بتیغ بی گوید
از جای پیران فره پیست کمال | از پیو به فره کان جز من بوی آید

ومن نشانه

از جور که کال از ایست جدایی دهد | گر در قیش من از ... بکر دو چشم
دل فریب جدا دین جدایی دهد | بست عشق دل غم دین ... کمال

وله غفر الله ذنوبه

زین هم مو تن جان آمد که آیات گفت اند | باد ... پری که نظر شد نهان
از لطافت ان سخن شیرین تو از جهان | خاتم ... الف ... ابروی ... تو
نیک مفهوم و ... انکشاف | لفظها که ... شوق جمال او کمال

دین ... تو تماشا به کند | نازنیم ... دل که نظر بر ... کرم
دل ... دو ... تو تقاضا به کند | عاشق از شوق جمال تو جو کمال ... ان
... نکند ... ایمان به کند | بار ... بر که ... بکشت ... روز

وایضاً له

خانه روشن من و ... ابرو ... | تا به ... مر طلبت ... ش

بفرست ... گل بحری ... یرمن
... کمال

تا هر باد گل ... باد گشتی بجو ... ید
بار ... ان شوق ... کین
اشتیاق ... که چو شمع ... روز ...

امشب ان ... کو فروی ایم
دین از ... تو نبود کونید
انگ ... صبر ... ض

یا ... من ... بی دهد
دم ... نیست جام ... آر
که ... بر ... حیا

... کشتن جان گفته اند
زلف ... دهان چون شکر که ...
وصف ... بود ایمان کمال

دل ... تو بکو دین جفا به کند
داغ ... از تو ... است
بار ... ومند جبول ... یافت
که از ... بلا فقد کمال

دو کشش ... آمد ... بو

نیت ... که حکایات ... بارود
من بعد ... بو تا جا رود

شد ... مجان ساقی ...
همچو اشک کرم رو ... باد و بد
باز جرعه کشد جای ... باز بد

لب جام که بی و ... بوی آید
گر ... آن ... بوی آید
دو دل نازک باجد فروی آید

نیک کی کشد و باز ... بی دهد
از که آهوی مشکین بخطای دهد
از ... جای دهد

... نهان
... گفته
... گفته

جشم ... جلوه گشد
... کند
... کند
... کند

فرها ... ابو ... آمد بو د

و من نتایج افکاره

جان نه دست وقت ... [illegible]
امید عطا ... [illegible]

ما را سوی لف ... [illegible]

دل در طلب ... [illegible]

جایی ز ... [illegible]

وله

زلف ... [illegible]

قند ... [illegible]

روی تو ... [illegible]

و من ... [illegible]

و من مستزاداته

... [illegible]

ایضاً له غفر الله له

... [illegible]

و من منشآته

... [illegible]

وله

[illegible]

وله

... [illegible]

و من ابکار افکاره

... [illegible]

و من مخترعاته

... [illegible]

ایضاً له

... [illegible]

و من منشآته

... [illegible]

وله غفر الله ذنوبه

این نام چمن بودی بوچکس بیاید ایکل چو بیکسی تا تیش من اینجا
کار ثواب شد مرحبا الصف برا بد زین زهر بسته چو خود من بمیرشتم

ومن منشآته

وین نظر بایدکه اندر وین بلا نگه رسید داروی جانانه داد ابروان بوقها
چون نگار اسپار شد مارا زجلوا که رسد داروی جانانه داد ابروان بوقها
وه بمانده در کمال ان یار که رسید ان دو من نیاید سینه که بیت وصل کمال

ومن مخترعاته

لب قند زجلوای نابت چر بد کشیدم ان زلف از ما قبر
دکر زنرکس بیمار خوابت چر بد وکر و آب معلق چو بیچم ان عقب
جو پوشت کنان شرابت چر بد عقب ایش سوزان دم سوا زکر د

وله

طفی از تو نواز طراد تر ابروی داری و چشم غزه ا
جعد بازی نیست بر من کار تر کر چه باشد یاد و قم خوارت بی
نیست بر من کار از بن دشوار تر دل خو از جعد قدیم افکار بود

ومن کلامه

پیشه دیگر خاطر زبان دکر اینجا اشک پسای من چو بارانی شده
ای خدا بجلش بده یاران دکر ای خوش ان پا چنگ تو دوستانی

ومن ابکار افکاره

با جان او و لی فیه المنتشر جشم شتافان براه انتظار د
از دوید ان رخ شد اشکم سکو من سکر خوردم از شکر لبش
مجو پیش در دکان شیشه کر که زنیادت بشیب از دل کمال

ومن انشائه

ولدار نکردیم تقصیر از بد بن نسیم ان زلف

هر بار رخ تو خود داند وجه کتیبا جو
دل فال زد برخ ان ام قدرت را جو
ذوق بجاع و دادم ای سلطان خاموش

باز بر حسن او بر دل ما که رسید
کرد انداز ملکی شان زنشناکان
در مصر باره با یکرد وقت اینا چو رسید

چراغ روی تو را افتابت چر بد
بعشوه بیشه ادام تو یک رشکر
بدر تشنه که بروانه از تعطش اب
مه نکل جو بیزان رسید کف کمال

ای بر لف از شب دوان جیاد تر
دمر شهر از دهان تنگ تو [illegible]
لطفی از ما بکذر و ایان بیج
جشم خوارت بخون تر شد کمال

دل دکر فرهاد و از تو جانکی
ای جم کو بد بجویان دل مه
در دو غم خواندیان مه کمال

دادم انکی دو شناسی در بصر
پیچ کرد و مرکز او مرچو دود
مشق او افتاده در ولتابت

دل [illegible] عاید جلاد ند بر

لو نازد کشیوه بنو و نهان چو یکتا جو
ذکی کر خام بندی این بیشتر نیا بد
با نکی نبیدم جنگ نانقو برا بد

چون کر اپیار رسید مارا ز جلوا که
دیت کر نام بی عرو دم انجا که رسید
پیسر [illegible] نیست انیست کرما که رسید

ز مشک خاله دیج و تابت چر بد
جو زکشتنگ دو غی ز آتش جر بد
ز پیو ذکر به برانش کی جت چر بد
کر ازمه ان رخ جون افتابت چر بد

مرکی از لکه کر خون خوار تر
از من مفلس نباشد یار تر
باز بجرش کرد انان افکار تر
ان شب هجران بود بیدار تر

اشک دیکر باشد و باران دکر
تو بی من کوبیتابی جان دکر
این جنین محبوب کم جو انی دکر

خاک شد وخون رخان خوار تر
وامت فرمود ندبجری بتشکر
لا یزال العالیه النقش الجر

واریده ما نکه بر نجید.

بادپت

پند بود و نصیحت پیر چون عاشقی بخسته دل ببالات
تو شاهخور و نیستر زلقه بر کیر کذار کمال عشق جان بیج

وله

هر چه هر کو نماید از دور در مارا نظریکه هست بر تیپ
اندیشه چلپل و کافور جشم تو بخون ماست تشنه
ماسون باشد حیشه معذور تو دیکر ز آکه بیدم جان
تو کی فلکش چو نبش ذبور مرکس که شعار این غزلا ست

وله غفر الله ذنوبه

آورد بت با شب من در بر جوان رخ بپاره و بالا یا غبان دید
زحیرت کفتم الله و اکبر بهم پیش رخ و زلف تو بجوه
عجب ما نیابد ماه دیگر چو شب قند کفتم با لبش کفت

ومن مخترعاته

دل تو خود [illegible] نکفته ام لب نازکت بجز جان جان
بهم بری بپیسر تو عار دارد از قمر کبود و سبح جبابد جو برک کل از لطف
خود از خود سیل یار ما تو تو بیا بگو بپس کفتم بده کفتم

وله

لب داشت او شراب بپیار ان غمزه کو بیت ... شرابت
از ناز بود جناب بپیار کرکشتن عاشقان تو ابیت
ای مه مکن شتاب بپیار از دوری عارض ولب [illegible]

ومن منشآته

از روی نقش نکار [illegible] یاد کو بندکرد دار و بر عاشق کشتن
من ز تو مهر و وفا و تو زمن [illegible] ان دو پا [illegible] بش جانب نظر
در بیان قد [illegible] [illegible] نالد و فریاد بر بر کمال

بادپت بکوش بکش مجنون
برخوان بلا بر دو پت ایا جان

پیدروی حبیب جنت جود
لبهای تو کرد برد لم ببرد
بر غره منه کناه خو نم خونم
ابیات کمال نیست غلبت

تو ان شاخ کلی ای شوخ دلبر
بهر سجده کو اورد بی تو قامت
رفت ما بیت با شیخ ایشان باما
کمال این کفته کو بیعد پشت دلد

[illegible]
زناز که لب تو پرید [illegible]
[illegible]
روان دوان ز دل بیش [illegible] کمال

جشم تو کرد خواب بپیار
مرکز نشود دو جشم تو بپید
[illegible]

[illegible]
این جان [illegible]
[illegible]

بر بر تو جان فشانم تکبیر
بر غایب کفته انو [illegible]

خود جود و فرشته نیست [illegible]
باشد و وقت تشنه محمود
از دیده مرو که بی رود نور
مرکز نشود ز غصه رنجور

ز کل بر کنده و پری از صنوبر
جو خوانم [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

خوردم زجکر کباب بپیار
تو باشد شراب بپیار
از جشم کمال آب بپیار

[illegible] عاشقی [illegible] بیا ید
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ومن کلامه

[illegible]

وله

[illegible]

ومن نشاته

[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]

ایضاً له

[illegible]

برجوی

والغفر [illegible] نور مرقده

ز اخترم جو سوزی جان روان [illegible]

ومن کلامه

[illegible]

ومن نشاته

[illegible]

وله

[illegible]

ولنور الله مرقده

[illegible]

ومن واردات ذهنه

[illegible]

بس

مانو بایی وصلت افتاده دریر ما

بجون خیال کیفیت اندر دماغ مثلیس | جون کوش خود دهانکیدی قال یو زا

این نکته کر شنید یکی سلطان اولیغوا

ومن ابکار افکاره

تر بسجده نوم تبدل من روح بس
جو تمین کرکنکا برد فردوس را
تر ترانم ... بیت
نیست حاجت ... باز کمال

بعد ازین کوشه ... ابرین نو بس | غم دین نو ... نو بس
مو پس ... قال ... نو بس | روز ... هر کیس ... بر
پر خوش ... نو بس | با ... وم دیدن ... شد

عذر خواهان کنا هان شبا روز ... من
من ... ازو ... تو
دین را ... نو
... دو ... تو

ومن نخبة ... ه

لغتش ... جان | لغتش ... دهان ...
... | لغتش ... کوش
... برما | لغتش ... کو بت

لغتش ... غزلان ... بر
لغتش ... باغ
لغتش ... زنجیر
لغتش ... کال

زر لب غلطان شده ... جدان
لغت ... کاره ... یر
لغت ... ن
لغت ... ن

وله

ازین دل ... پس | جاغ ... مانده رفت
ازو ... پیش | پر خود ... ادم ... م
... خار ... بس | ... او ... بد

دل من طلب کار ... بس
شدم ... من جو با د
جو پود ... سودا ... جشم جست
مکن این ... کمال

دیدم ... کار ... بس
... بس
... پس
... ...

وله غزل

... وار ... مری | ای دل ... خود ... طیب
... مری | ... رفت ... ت

تو زما وصف ... جمال ... رب
... او جو ... نه
با تو ... فاک ... شنین

خود نیاشد ... مری
... بال بر
... کمال ... مری

ومن ... ثالثه

... خواهی ... | جانم ... چون ر د
... کسی ... بس | ... شاه
... ... | ... قامت ... آ ر

ازیاد دین و دنیا باشد ... کسی
... خود ... جبد
... جان ... یانه

این نکته ... کشت ...
جو ... کس
... ...

ایضاً له

از توم ... شفاعت بس | ای کوه ... دلی ... و لم
جد ... ادوم ... تاش | ما به ... از تو ... م

من ودم ... واو این بس
جوپا ... بوده ... مطرب

ان ... کو مرا این بس
نظر ... با این بس

... جان من توا این پس | بنده را خون بها این بس | پو فتنه جان من جو بود ... | بی کینه ... آزاد ...
... این پس | ... جزا این پس | ... جز کمال ... | ... کن ... تیغ

ومن لطایفه

... اطرف ... کوش | بسیار ... نوازد ... | هر کو ... خوب ... ام | دادم جو ... کوش
شوان ... خوشا ... | از ... پیچ ... | جنان ... کوب | ... ازو ... کوش
جون ... وصال ... | هر کو ... فراموش | ای ... | باری ... نوش

ومن کلامه

مطرب ... جنکش | خوشای ... کش | جو پا ... مطرب | بعد ... جنکش
... الست | ... کش | ... پست | ... جنکش
... کمال ... | | | ... خوانده کاه ... نکش

ایضاً له

... دلدار ... | ... جان ... | ... یک کون ... | ... دانه ... نش
... آیت | ... نش | ... الست | ... جامه ... نش
... جان | ... خدا ... | ... وصل کمال | ... دم ... نش

ومن منشئاته

اگر ... کوی ... | ... گرفتم ... | ... قیامت | ... قیامتی
تو ... آفتاب | ... قامتش | ای ... دفتر | ... ملامتی
جان ... سوز | ... قامتش | ... اقتدا | ... امامتی
دید کمال ... | | | ... کرامتی

وایضاً له

اگر ... دوست | ... روشنش | بر دل عاشق ... | ... عاشق ... تنش
... کوچ | ... کلستش | ... خیال | ... سوز ... تنش
... کنت | ... کوش | ... کمال | جان ... تیشش

وله

... شهد ... | ... کیدوش | از باده ... لب ... نیت | ... بکشید نش

ان جو هر رازی که بی مجلسیان اپت
ای عجب این فتنه در دور که چپ

بشنیده تو و کشیده بو پیش نظر دش
لین تو به بسته من آمد کشیدش

مطرب که آمده که فارغ نشسته
بانک کمان کوی کمال از سر اخلاص

گوشم وار و زبان پر پر یدش
فرمای کرنکو تو از من هم نو بندش

ومن نشآته

شو زاده ذوق انم چپ در خوش
چنین از ان بکو یدش که مفروش
لرزنت ابکی بحیدر ان کن کوش

اگر آرد و من ان نیه و نما یاد
زعیدیم جان در دوش قربا د
و ان سکره عیب غنچه نظام

من از شادی کم خود و افراموش
نیکی بکی بود بر من که خاموش
بران عیسی الا صبا دامن فرو بو
از طرا پت ایم بر نیا کوش

بجواب انجم میکون دیو ام دوی
پر سوی بجانب فروشد
گلنار تو کو در لاف ی زد
کال از طشت او بو حبذ باش

ومن کلامه

نرگس مرسی باکی طبدار ده نوش
نشسته برد که عیب عنبر و دوش بروش
جو ناسدی کمرد و عیب یا دیدوش

پرورش عاطفت از تو نو ید رحمت
جوهر عام قبا ب کی پکند زر واد
از ان زمان کو نخل عناخذ شه توقف

سیاه تران جود اند جو به بر سر دوش
بیند و طیب ذوق تانیاده مکوش
تراب وصل ی ایستد نجوش فروش
جو یغ طبع کشاسی اپت اسد نیخ دش

بر لب کمان تو بسند دی رخ بامع و نکوش
بجواب شیخ حرم و بد و دوش چپیا
بجشم عجران ادو چاپا عیب
کال بلب پانه زی مکن بر میز

ومن مخترعاته

از من زد پت تنم خوام کرفته در خوش
دران نظاره عبرت خو د و دوش
لبه معامله بابد بر دنا دویش

بجو دل بپ پیشه کو بد زد دیر خود بکجر
بو پنه فی روان تر رواند کن تمری
طبها ی خلای برآنان شد کو ش

ره و سرایه خون جون دهان کشاید
لعبان بنکذ دلی بوکشی از کیش
جنا کی نشوم ابار پیر نکی اندیش
جرا بجود تو پیشا پت عمر منی دش

و ابکنت کپ ان جون قلم دوانی دش
اگر بو بش دلم نیش تیز تو کرزد
و الا پیا ز دل و جان برم درویش
نشیده جور بی مهر کم نکرد کمال

ومن کلامه

ور نه خوابم بود نور من که اپت دوش
انکه بجا د پنهشین جو زلف ا دوش
از لبش بو جس بو برا بجانان نکرد نوش

ره ی کدم کون شود جان جاکی جو فریب
بیکی ر جنبار تو ده و ابر انش نیاد
عقبه بر خواند نخیند از تو نوعم کمال

ازدیشه بار این چنین کشم نیا بجو دوش
بجانب از جشم عاشقان ادب جو دش
عند لبب انصه ورق بر خو اند حال کلاخر

یا رکدم کون من کو قم من سوز من دوش
صو ی باشبه به پیچش که به بیند دی زلف
زلف اعرت و باید انکس یا بدان نجار

ایضاً له

بسید و ده کو د لبر سید جاخر باش
بوی ده خوشی شد بدید جا خر باش
تو برپا و سر عالم برید جا خر باش

نجسته شب غنچه و خبر بیان
زمام وصل از ان نظره که جان افزا پت
نقل کلبه دل از سر دیار بجو بی کمال

بکو که صبح سعادت بسید جاخر باش
بشهر عشق شب ده و عید انده سو
زو بره باز نپ باین کلبه جاخر انی

و الا نسیم عنایت و زند جاخر باش
نهال این غبار بجان کران طرف جو اپت
مکن زبره مرید کرشته چنین باد

وله

شوخی که کشته باشی تو و کی من آمد دش
تو کم کر آزو ده و به داده فر و دار دیه
ما همپت اکی شا افتد جلی به بلند جها

جو خون من از شوق دیر و بکار دش
من خاک شوم انکه و رسید بکار دش
جو بام ده جشم من کر بید جا دیدش

من کشته ان جبری کز غم تکلف نیغی
دارم هوس خالش کوید بان لبها
با اکی کال او پیش ز چینی گیتر

کو بد بو قبانش بو چپینه بیاده دش
من خاکم و ان وانه با من بپا
د جشم رقیب الشقیس کم شا بدش

ومن کلامه

بنکر که نو ر طاعت دار دانجیبنش
بر تو پسند انجان بپیند حتیتش
بکذاشته و ابروند جفاع دنیش

در چپس دار ده ایه و ر لطف هم ده
ان لب چپشه ها جون کل که و از
نیه تو بکاب جبین بکدم قار کرد

دار و دیبه بچشیماه روی بر زمینش
واند جرا پت صنم جان مطلبش جها
بیکو جان بکشی بر ده بران کرا پنه
خون کال کفتی ز دم بجا کی این ده

جنرا کی از بهو ی چپتی بجین بجینش
نقل و شکر شدا ن دم ز جان ز چپش
لرد پت پا نه بند و صور نکی اعتیش
جا دو ببشت سازد و کو بکی جبینش

ومن ابکار افکاره

و لبه ر کشت انکی جرا ی زبو دا مانش
یا شد بر تو کشتی جراجت ای نهانش
لبا بی ببشه ی دار خو د جمن کلپت انش

جان شوی کرد مجلس تنها بوی او جا نه
بر دیت جو ی شو ند بود امن کر نکد
کال ار کل حسن زنی شور کل داقی افند

نشان شبه بان دارد سر زلف دو بنانش
دل ریش از نبه دا نخو دو ن بو ده پی وا بود
سر زلف من سای تو طاو پت خطا بیه

جو خو د و دار جان جنده و ان بر غرور
نی دار و از ن دعوی صبا چپت الی
یو سو ی از جین بار کی جنبد جم جا کیپ

ومن نشآته

بیده و ما بکه ز نجر تبد بر بایشس
نرم این بخشو داز دل بر و د قبایش
کرز بان تو یکی پت بانیا بیش

واشت از ابر جکم کل اید درویش حال
لو بر شو از بد سود اش سر من چو قلم
ز بر یا نشو و خلد و مت خیند من

بیره و اند بپت از تو ی بلا یش
من دیش افتد عاشق که او سکینه
و منت ز دل ما پت انو نیا نه
ثفته اید دق ما کار تو حبرت کمال

آ ببت ابند از زنم دنی ز نیا پیش
بر نوانم سر یدا ز نو بکم سو دایش
کر د ام جون و ز بر د ی د و بنی کفایش
این نه آید از و کار و کرفر مایش

ایضاً له

تمیثه عاشق تو خوام از پر اخلاص
دی کرد باقم از محبت تبغ خلاص
عوام باده پپ جون ای سپ بخواص

و اوجد طالب بطی ز لپ نیده شال
لب کشت و ا پاپنیا بر سر فدا
کال شهر کر نبی نتبعد نا ی غریب

بنسیق کر بان دو بریم سخن خاص
مرا و سر و و جان یا فتم بو ولت و صپت
تو اسد ان ز بید جو ی تو بر خوان نیز

کود عکل نیاد و جو دم ز تو غواص
بو ز خون هر ای که الجر وح قصاص
اعام کیر بود ر سخن سیا ند خاص

ومن مخترعاته

روی او نور تجلیت تو نیدد چراغ
بکذا ز بعد شمع و ما بند جراغ

آفتابت که طالع شده در خانه ما پت
جشم دار بد بد بستان روی کینه

یار بر پشت مجلس نشاید جرا غ
خانه ما روشنی بم و جراغیت امشب
نا بجر امشب که کرمن دان زلف کال

ز شب ابن کو ز م سایه پشنایند جرا
نشبان کی ز رو انه جاید جراغ
شب طاپت عبد که بر بیا نند جراغ

وله

تا بنوم از تو دارم صد فراغ
بوی تو نشنیده بجنبد دماغ
سوخته جانیم چو باداغ و درد
گر بود چشم دل ما بود اسپید

وایضاً له

خال مشکین تو برخ جا کرده لطیف
قطره باران بود در روی گل لطیف
افته خال و طاقت کوه لطیف
گر تو رخ بوشی و گر نه هر دو زیبا است
ولطافت او چابوی نظاره است
کو لطیف طبع خود رای ترجمه کامل

وله

گر چه احسن آمد چشمت اطلاق
کنکه سود آرد ما بها طاق
گل از روی تو گوی بیخبر کی برچیب
کمال از گفتن از دل فرق خوش

ومن مخترعاته

باشد اسنگ بهای جو رنگ
باشد عاشق باد جنت جنگ
سوهم گل شد جو قمرهای در رنگ
تا صد از ازل نهاده اند
بلبل او جو انگ نغمه
جون دهان و زلف اید یکس جام

ومن منشآته

لعل لبت جمع داکرده بقند منفعل
زنگ حبش کرده ام کسب ... اوپال
ترکشی و وباده ام نیست ... عمل
اگر لفت نهت شو مصور صبا
بود شاهش دلم رفته و در کر جان
وی یکمال کفته دل بر ما یاد و جان

ومن انشاآته

بشرط انکه بیشانه خون بیاز قبیل
مکرکه پیش تو روکش شود ز ضعف علیل
جمال یار ... جمیل
شمع من بره جا بیشانه ... دود
وقت ... چشم تو من برخم کبود
کمال زلف ... گرخیال ... بیدی

ومن ابکار افکاره

چتوان کفت ورشت و لبل
و ... کل و طول
با لب چشم را مضایقه جیست
دل ... تو جانب ...

دل جکند پروه ... باغ
... زنگ بوپت
بود دولت ... زلف کمال

ای خط خوب عبارت ... لطیف
تو لطیف خواه دل خواه ... آرزو
... مرد کرم ... رواپت

بچسن و خلق ... دل ز ... ق
دل از سود ... ابرو ...

نازیکه جنبدم در تن جو ... جنگ
نیست ... میان مال ... بود
چاقیای ده جو شاه ... خود
... کمال

ای ... گل ... آتش رخ ... گل
من ... قامت ... باز یافتم
جشم تو ... کشته ... بحلی ...

بر زلف و خال تو کردم خون ... سبیل
... لیل ... لپت
... شباب

نیست کس ... روی تو قبیل
... کشد ... بای تو ... لف

جان من از جبرت ... داغ
هیچ نکردم ز دکان جراغ
باز عجب کو نکند ... داغ

... از ... اوراق
بیان واقفی کردی ... اغلاق

بر کف تو ما جام و بود ... سنگ
باغ گل ... رنگ
جشم ... جان ... رنگ
شاهدی ... جنگ

صورت گل ... آتش
کر ... آتش ... فصل
سوی ... جان

گل

... به ... کی شاخ ... گل
... جیشم من ... تیغ
... بیشان ... بیدیل

نیل

پشت کم ... جبیل
کشند ... ثقیل

گر تو خوردم انکم کشتی
خو بهایش خود و کرد قتیل
وین دو دنیا فشانده بر تو کمال

وله

مایه تو عاشقم جه ... از ازل
قند لب و ... زدهان عسل
آری قند تحاذ ... زخم خلل
دل اید گفت از دست ... عاشق
عشاق را جو حسن ... کاه
ما را ... کوی تو از زلف ... کند

ومن مخترعاته

جه کار آید مرا تحصیل ... عمل
نکو بود ... الا العاب ... ل
تو عیاری بود عیار ... ل
جز افسر بود کاشب بر ... مت
بول کفتم که هیچ ان زلف ... بند
با ... کان داری ... بیل

ومن منشآته

ان موخوابت عجز ... ل
دور جمل نظر ... پیمال
هیچ نکرید ز من الا ... ل
جان ... بالای تو بید دل ...
سوختگان روی ... ... نهند
زلف تو خواهم ... کرفت

ایضاً له

بیا قیامی ده کار دیر خار و جو خیال
آتیا بر شمع ... رخ شبستان وصال
... ترجم که بلبع ... کرد و صال
... دل بیوز و آتش ... کان ... درد
ارنا دو حسرت ... کام کر جون
با ... بخت ... که د طالع ... است

ولنعم الله مرقده

ابحیات شعر ... دم ... یافتم
... سوی حجاز یافتم
دام دل ... زلف یار یافتم
... دهن و ... حسن
جنت ... حجاز یافتی
... خود ... جفا ... س

وایضاً له

سخن مختصر ... کفتیم
عارفت ... خط ... شکل

... کل
... دم کم کشتی
... بیت جاشق ... شل
... هیچکس ... بکهین ... ور
... بزاید ... پت
... ماه ... کمال

مرا تو ... جاشق کرد و ... دل
... انجا نشت
... نیست
کمال ان دم که روز وصل باشد

بید تو مرا خوابش خیال و صال
... نیست
جان و پر تو ... بیش تو

نامد ... میکند من ... جوال
... چراغ ... همدم
... کل کفتم ...
... کوی مو ...

... باز یافتم
... کعبه کوی بید من ... نه
... نظاره آدم ... ولبران
... کوی دلبران بود کمال کم شده

ان دو ... لب ... قند ... کفتیم

... داشت از کثرت ... قلیل

... شد جوان ... بود عجل
روی تو قبله دل ما شد این قبل
... بلبل بود جو ل
لیکن ... جانب ... جل

... من پیاضه ... ل
... مشکل من کفت مشکل
بود ... باد ... مایل
... جز ... عجل

... جسونیال ل
... جمال
دل ... میارک ... ل

... دنیال ل
با ... طاقی ... جمال
دولت وصل تو ... جمال
... کمال دولت ... کمال

واقف ... غیب ... باز یافتم
دولت ... باز یافتم
... یافتم
... باز یافتم

... دل سوختگان شمع ... کفتیم

نو

۲۸

صفت زلف تو با چشم سیه دیگر گفتم / دل سپکینی آن خال [illegible] گفت
ماجرای که [illegible] بر آن در گفتم / با تو از هم [illegible] کال

چون بوصف رخ تو ... شب / دیدم [illegible]

جون بزلف تو رسیدم آن چمن / کو چو زنجیر پیچ و تاب [illegible]

وله غفر الله ذنوبه

آب حیات [illegible] یافتم / گوهر [illegible] یافت
لب [illegible] فتنه کر بی یافتم / بر دل ما کرد [illegible]
زحمت تن درد پری یافتم / [illegible] ز خاک [illegible]

از لب او تا خبر بی یافتم
از بس چنین طلب آن شوخ را
در جسم و صل کر جان و دل
این هوا کی پر سعادت کال

من لب او را شکری یافتم
بت [illegible] نظری یافتم
[illegible] یافتم
از طلب خاک دری یافتم

ومن کلامه

بود کشش از کعبه دری یافتم / بخشش [illegible]
آن ز قبول نظری یافتم / جان و پر [illegible] دایم [illegible]
[illegible] جگری یافتم / بحر افتاده [illegible] دل

باز دران کو کذری یافتم
[illegible] منقبل [illegible]
[illegible] داغ عشق
دل شده و [illegible] کال

[illegible] یافتم
[illegible] یافتم
این [illegible] یافتم
[illegible] یافتم

ومن افکاره

خطا گفتم خطا گفتم چه گفتم / اگر گفتم ستم چندین روا نیست
[illegible] گفتم چه گفتم / من [illegible]
[illegible] گفتم چه گفتم / کال [illegible] چه گفتم

[illegible] وفا گفتم چه گفتم
[illegible] گفتی چه گفتی
من [illegible] دوا [illegible]

[illegible] گفتم چه گفتم
[illegible] گفتم چه گفتم
[illegible] گفتم چه گفتم

ومن مخترعاته

از جفای جان [illegible] گریخته ام / [illegible] من
[illegible] من آن گریخته ام / [illegible]
ز من از جان و مان گریخته ام / [illegible] کال

من جان و جان گریخته ام
[illegible]
[illegible] باشند
[illegible] رقیبان را

[illegible] گریخته ام
[illegible] گریخته ام
من [illegible] گریخته ام
[illegible] پیکان گریخته ام

وله

وردی سوگند والله [illegible] / من [illegible]
[illegible] بر پیرم / [illegible] من آن [illegible] تو

[illegible]
[illegible]
[illegible] کال

[illegible]
[illegible] من بکرم
[illegible]

وله غفر الله ذنوبه

[illegible] شکسته بودم / [illegible]

[illegible] شکسته بودم

[illegible] بودم

صد بار [illegible] شکسته بودم
از [illegible] کال [illegible] بودم

[illegible] بسته بودم / [illegible] دو [illegible]
[illegible] چشم [illegible] بودم / [illegible] دو [illegible]

[illegible]
[illegible]

ومن کلامه

[illegible] گفتم / [illegible]
[illegible] گفتم / [illegible] گفت

[illegible] گفتم
[illegible]
[illegible]

[illegible] گفتم
[illegible] گفتم
[illegible] گفتم

ومن مخترعاته

چون زلف تو [illegible] / جای تو [illegible]
[illegible] بالای تو افتیم / [illegible]
[illegible] تو افتیم / [illegible]

[illegible] تو افتیم
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] تو افتیم
[illegible] تو افتیم
[illegible] تو افتیم
[illegible] تو افتیم

ومن نشاته

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] کال

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله نور الله قبره

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن کلامه نور الله مرقده

[illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ایجان کر ... تو ... پایه | یاسن ... از تو ... دور م | گوئید کال از عشق شد ... | چون ذره کم اما با مهر تو مشهور م

ایضاً له

دخو بان این کرا باشد جه دانم | مکنید به وصل یار و ز دیگر
جنین کشتن روا باشد جه دانم | دعا کرده و ادب قصد و دشنام
قناعت ... کوا باشد جه دانم | ماکفتی کجا باشد دل تو

زاهد دل وفا باشد جه دانم
... گفتم ماکفتی روایت
... گفتم ز تو گفت
کال این ریش دارم صبوت

... مردن دوا باشد جه دانم
... از دعا باشد جه دانم
جنین ... کجا باشد جه دانم
ولیکن این ترا باشد جه دانم

وله غفر الله له

بر ... دوستان قدم | دریم ... من غریب از جش
... گرفته ... | ... جین ...
امید وصل اگر باشد از رقیب هم | کال ... اوکان ... شهر ...

... کسی ... بسم
... آتش ...
... از رقیب عاشق ما

... نیکی ... غریب ... جیم
... دل ... و ...
... کز تو ... عظیم

ومن مخترعاته

نباشد این ... | جو بشم از کو ... از این ...
اشارت ... والله روا | عجب ... دادم کم ...

من ... یاد م
... اشارت ...
کال از خون ... دل ...

... این ... م
... خود من ... خودم
... اگر ... م

ومن اشعاره

پیسه از وجدای ... شد ... م | از ... روز ... وصل ...
بر من پیکین ... یار ... | ... وفای من ...
م ... دادم ... سیاد م | ... جند ... کال

... دل ... م
... یاران در ... شی
... دیگران بسیار ... داه

... خواب ... دولت ... م
... ... معدادم
... مشهور شد ... م

ومن منشآته

والکه ... گفتم ... | گفت ... یار ...
... گفتم ... | گفت ... ... سوزان من
... گفتم ... | گفت ... از رو ...

... گفتم ...
گفت ... خیال ...
گفت ...
گفت ... وصل ... کال

... گفتم ...
... گفتم ...
... گفتم ...
... گفتم ...

ومن کلامه

جهره ... | ... من ...
... و ... بیرون میکنم | ... جاسدان ... من

... میکنم
... دل ... جوم

... میکنم
... میکنم

جون ... شود ... | ... از ... میکنم | آ ... دل تا ... جه م | ... عاشق ... بیرون میکنم

وله

ای ... عشق کن این ... | ... دو چشم تو ...
جانا تو ای ... من افتاده ... | ... پیش تو جوانم ...
... درد ... کند ... | از من ... چشم و ...

... بلند م
... بخش ...
... طبیب ... دارو ...
... از دیگران ...

من ... از تو ... م
... ببار ... م
... بیار ... چشم ... م
کاشی ... جان ... م

ومن منشآته

یاد ... صحبت ... | یاد ... دولت ... یار ...
... کاد ... عالیم | در دو ... تو کان ...
... لب ... تو خندان و خرمیم | ... مالیکن یار ... کال

یاد ... مجلس ... مجرمیم
... غیر ... ما ...
از خون ... دل ما ... بیت

... دو ... م
... شاد ... از ... م
از ... سوال کن ... م

ومن مخترعاته

اگر ... بند ... م | ... در عالم
بر ... م | ... ل ...
... صبا ... م | ... دم ...
... زلف ... م | ... دل ... زلفش ...

... بعد ... م
... آمده من ...
... اتفاق ... نشان ...
... کار کال

... ان ... م
کال ... م
... م
کال ... م

ایضاً له

... نبا ذم | ... و دل ...
... ذ م | ... نظر ...
... اذ ... م | کال ... جا ...

... کردی ... م
... زلف ... است
... خویش

... سوخته من ... م
... م
... دایم ... م

ومن کلامه غفر الله له

... ... م | ان ... شوق ...
... دیده ... | ... الکان ...
... دل نشنیدم | ... کال

... م
... شده ...
... روشن

... کردند م
... کرو ... م
... باشیدم

ومن کلامه

[illegible] در میان دل و جان مهر تو [illegible]
[illegible] ز جفای تو [illegible]
دو پیشه خانه و کرد جان [illegible]

[illegible] بطواف جهان
[illegible] کمال

محبت [illegible]
دلی چو دایه [illegible]

[illegible]

ولـه

چرا نجنبد یار از من گناه خود [illegible]
[illegible]
[illegible] باشد

چگونه باک [illegible] خود نی دانم
[illegible]
[illegible] خود نی دانم

اگر قصد [illegible]
[illegible]
اگر گوید کمال [illegible]

[illegible] خود نی دانم
[illegible] باشد [illegible] خود نی دانم
[illegible] خود نی دانم

ومن کلامه نور الله قبره

[illegible] ام
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] ام
[illegible] ام
[illegible]

[illegible] خون تو
[illegible]
[illegible]

[illegible] ام
[illegible] ام
[illegible] ام
[illegible]

ومن کلامه غفر الله ذنوبه
وطاب الله ثراه و نور قبره

[illegible] دانم
[illegible]
[illegible]

تو [illegible] دانم
[illegible] دانم
[illegible] دانم

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] دانم
[illegible] دانم
[illegible] دانم

وایضا لـه

[illegible] چشم
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] چشم
[illegible] چشم
[illegible] چشم

[illegible] چشم
[illegible]
[illegible]

[illegible] چشم
[illegible] چشم
[illegible] چشم

ومن منشآته

[illegible] می گفتم
[illegible]
[illegible]

[illegible] می گفتم
[illegible] می گفتم
[illegible] می گفتم

جام بر لب [illegible]
[illegible]
[illegible] گفتند

[illegible] می گفتم
[illegible] می گفتم
[illegible] می گفتم

زانش روی [illegible]
[illegible] کمال

شمع را [illegible] گفتم

[illegible] زد باد

[illegible] می گفتم
پروانه [illegible] می گفتم

ومن منشآته

[illegible] مانم
دل را [illegible] سازم [illegible]
گفتم [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] دانم

هرگز [illegible]
[illegible]
[illegible] کمال [illegible]

[illegible]
[illegible] جانم
[illegible] انانم

ومن ابکار افکاره

[illegible] بازم
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن کلامه غفر الله له

[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] باشد

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ولـه

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله غفر الله له

[illegible] یافته ام
[illegible]
[illegible]

[illegible] یافته ام
[illegible] یافته ام
[illegible] یافته ام

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] یافته ام
[illegible] یافته ام
[illegible] یافته ام

وایضا لـه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بنی قدر پاکی چشم خوابت ... نکویی
فراموشم شده ان سرو ... مهربان دیدم
جوان ... [illegible]
[illegible]

ایضاً من کلامه

تو جا طرب ... [illegible]
غایت ... جان ... [illegible]
زان لب ... [illegible]
[illegible]

ایضاً له

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن منشآته

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وایضاً له

[illegible]
[illegible]
[illegible]

دولتان ... [illegible]
دولت ... یافته ام
زاهدان ... یافته ام
من ... یافته ام

وله

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن منشآته

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن کلامه

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله طاب ثراه

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن مخترعات ذهنه

[illegible]

لعلت [illegible] چشم بیمر سوی خود
گرچه آتش زدی بجان کال

ما از آن کوی جان جگونه بریم
آخر ای جون تو گریبا گرزند

بلندی [illegible] جان کرده ام
[illegible]

وله

عیدی [illegible] کرده ام
[illegible]
روزه [illegible] کال

بره بر دار [illegible]
[illegible] بعید دگر

از جمال تو [illegible]
جانقا باده [illegible]

[illegible] نظر [illegible] نقشیم
[illegible] روزه [illegible]
[illegible] خویش [illegible]

ومن منشآته

[illegible] از تو کشتی نبازم
طبیب [illegible] نبازم
نظر [illegible] زلف
[illegible]

[illegible] تو بخشید بازم
ز قند [illegible] دل نبازم
دو رخ داره جگونه [illegible] نبازم

جو کارم جان بر [illegible]
[illegible] ادم [illegible]
[illegible] زلف [illegible] دراز [illegible]

جرا [illegible] اجترازم
سر زلفت [illegible] نازم
[illegible] درازم
[illegible] اقبال دایم [illegible] فرازم

ومن مخترعاته

[illegible] دل جای تماشای تو کردم
[illegible] دل و عقل [illegible]
[illegible]
[illegible]

در خانه جراغ [illegible] رخ زیبای تو
آن روز که از دور تماشای تو کردم
[illegible] دل آتش [illegible] تو کردم

سوزین [illegible] بکردن
[illegible]
[illegible] داغ

[illegible] سودای تو کردم
[illegible] بالای تو کردم
[illegible] تماشای تو کردم
[illegible] تو کردم

ایضاً له

دل [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] کوش [illegible]
[illegible] نظر [illegible]
[illegible] درویش

جون [illegible]
[illegible] اندیشه [illegible]
[illegible] کال

[illegible] نظر [illegible]
[illegible] اندیش
[illegible] درویشم

ومن کلام طابثراه

[illegible] سوزدم
[illegible] دل [illegible]
[illegible] جلال
[illegible] کال

آتش [illegible] سوزدم
جون [illegible] سوزدم
[illegible] سوزدم

[illegible] جون جباب
[illegible]
[illegible] گفت

[illegible] دل [illegible] سوزدم
[illegible] سوزدم
[illegible] سوزدم
[illegible] سوزدم

وله غفر الله له

[illegible] جام [illegible]
[illegible] خواهم داد

[illegible] دم [illegible]
[illegible] بگیر

جندانک [illegible] نگه
[illegible] دل [illegible] بدید

[illegible] در خیره
[illegible] دل بدیدم

[illegible]

[illegible] دیده

ایضاً له

[illegible]

وله غفر الله ذنوبه

[illegible]

ومن کلامه

[illegible]

ومن منشآته

[illegible]

ومن ابکار افکاره

[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]

بوی کو مشک کنان جا خز ند | زاول تا مرحبا گفته ایم | [illegible] دل و عقل از ما بپرس | ما ترک این ما را گفته ایم
[illegible] نو بشنود از کمال | [illegible] این روز ما گفته ایم

ولـه

خال لب چیست داغ جانم | جان چو خطا پست کشته زانم | خاک گرد نشان آن پا پست | از لب [illegible] نشانم
تا رخ [illegible] بس از فدا بتر | نطع رخ گیند از اسپ توانم | جند از دم ای رقیب دانم | من ز نکان [illegible] نم
از جشم تو داد خواسیتم گفت | من ترک و یار بی خانم | حذر [illegible] کشت کفیتی | [illegible] تو خال [illegible] نم
من ز بر ابان [illegible] کصد جان | در پای مبارکت فشانم | در پیش کمال اگر نشینی | [illegible] روشنت نشانم

ومن مخترعاته

دل نیست [illegible] بر دلبر هر کسیتم | جان [illegible] جو [illegible] | غم [illegible] کز فرستم [illegible] | اندیشه از [illegible] بر [illegible]
از دین [illegible] | [illegible] روان [illegible] | [illegible] | [illegible]
باد [illegible] از تو [illegible] | جز ناله و فریاد بیان [illegible] | جون [illegible] | من خود [illegible]
شوق لب [illegible] | پیش تو [illegible] | [illegible] | [illegible]

ومن ابکار افکاره

بر آمد جان ز شوق آن دهانم | برآورد [illegible] ای [illegible] جانم | [illegible] | [illegible] باد [illegible] نم
ز تو ای [illegible] کویم از شوق | سخن [illegible] | [illegible] | [illegible] نم
اگر [illegible] | [illegible] | کمال از جان [illegible] | [illegible] نم

ایضاً له

هر که [illegible] | جون [illegible] | [illegible] جان [illegible] | جون [illegible]
[illegible] | در کریه [illegible] | آن یار [illegible] | [illegible] از یاد [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] از شوق [illegible] | [illegible]
[illegible] | | | جون [illegible] کمال [illegible]

وله طاب الله ثراه

ای [illegible] سوختگان | داغ [illegible] نشان سوختگان | [illegible] | [illegible] سوختگان
[illegible] دل و جان [illegible] آتش | سوختن [illegible] سوختگان | [illegible] کریه کند | [illegible] سوختگان
آتش [illegible] | [illegible] سوختگان | اگر از [illegible] | تو [illegible] سوختگان
| [illegible] سوز کمال | [illegible] میان [illegible] سوختگان |

ولـه

[illegible] جان [illegible] | ناز [illegible] | زمین بوس [illegible] | [illegible] سلیمان
شنیدم [illegible] | [illegible] | [illegible] زلف [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] کمال | | | [illegible]

ومن کلامه غفر الله له

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] ناتوان [illegible] | [illegible] جان ناتوان [illegible] | کمال [illegible] | [illegible]

ومن نتایج افکاره

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] زلف [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] کمال [illegible] | [illegible]

ومن منشآته

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] کمال | [illegible]

ومن مخترعاته

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible] | [illegible] کمال | [illegible]

وایضاً له

[illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] گفتن
[illegible] گفتن | [illegible] گفتن | [illegible] | [illegible] گفتن

[illegible] ۲۴۳

بیش بالات گر نه شهرت ... / چون بگویم وصل کوی تو وصلی کمال

سخن زر که پیر فراز خواهم گفتن / در نقابی که برانم سخن از چشم دهان

چو غنچه ... آغاز خواهم گفتن / جز اکرام و با جفا از خواهم گفتن

ومن مخترعاته

خواهم شد این جانم ... / ... / ... کس ... جون ...

هرکاکل کوی ... جز گریان / چو دیده ای دارد ... / هر کاکل ان ... خواهم ... کان دیدن

هرکه ... / ... / اگر ... جز کمال ... ن

دهکم خواهان ازدام ... / ... خواهان ... / اگر ... زلال ... دیدن

ایضاً له

هر زمان باد کری ناز مکن / چون کنی ترک جفای ... / ای کم بار دگر از تو نیاز / ... جان ... ترسیا ز

چشم بر روی چنان باز مکن / آن چنین دمی آغاز مکن / تا کن باز و دگر ناز مکن / ... غماز مکن

لو نفیسی دمی از در صحرا / پر عاشق منکن زیر قدم / پر عاشق منکن زیر قدم / ... کمال ... حایت کمال

وکری را من انباز مکن / باز بازکن و دگر ناز مکن / بازش از کریز فراز مکن / ... را ... اعزاز مکن

ومن کلامه

گر بسان ... / از ... / ...

تاول شبنم صبح ... بودن / ... / ... یابد که از دهن ... بودن

گر برون ایدلب ... / هرکجا ... / ... چشم ... کمال

خود ... آب حیوان ... / خاک ره دارم ... / از درون ... بودن

ومن مثنیاته

چون ... دون / اگر ... / ... / کمال وصف ...

گر آفتاب گنی خاک باش ... ن / چه ... پوشیدن / ... ن

دلا ... دو ... / ... / ... چشم

چو شمع ... / ... / ... دیدن / ... تماشا دیدن

وله

دل نثار زلف جانان کرده ... / همچو شمع از ... / در ... / ... کمال

جان ... / تا ... / ... ستان ...

... / ... / ...

در پراو کرد از فغان ... / چون ... / ... / ... جان ...

والله اعلم

من ... وفی ... / ... / کمال ... بس

چو ... دولت من / ... عزت من

چو من ... / ... تا ... ی

وکر این ... / ... / ... خدمت من

وله

... / ... / ... یاد ...

با جان ... / ... / خواهم ...

جان ... / ... / ... کمال

باکار ... / ... روز یاران ... / ... روز ...

ومن مثنیاته

... لب تو باز ... سخن / دلدار ... / ... / وصف ... کمال ... دهان

شیرین ... / تا چون ... / ... سخن

... / ... / عاشق ... شد

... سخن / خواهم ... / چون ... / ... سخن

ومن مخترعاته

با درد تو ... شوان / چون از ... / ... / کمال ... آه

از داغ تو ... شوان / ... شوان / ... شوان

... / ... / ...

از ... شوان / وصل تو ... شوان / ... شوان / ... شوان

ایضاً له

... / ... / ... / چون ... کمال

... / ... / ...

... / ... / ...

... / ... / ... / ...

ومن ابکار افکاره

چشم ... / ... / ... / ...

... / ... / ... / ...

... / ... / ... / ... کمال

... / ... / ... / ...

وله

[illegible]

ومن ابکار افکاره

[illegible]

وله

[illegible]

ومن کلامه

[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]

ومن منشآته

[illegible]

وله

[illegible]

وله ایضا نو قیه

[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]

ومن کلامه

[illegible]

ومن منشآته

[illegible]

وله ایضا

[illegible]

گفتمش یار بر پشت تو چرا گفت بگو گفتم آن موی میان هیچ است بگو گفتم ای جان از لبت لب که توی یار کمال	گر زبین ای جان ز رقیب از ما با او گفت اگر دل ... داری بجنس بگو	گفتم انجا ز نقدان تو جان ملول ام گفت دل ... روی رای ...	گفت ... بسیار ان ... جرت گفتم ... ادکام گفتم ان ... کیش ...

وله نور الله مرقده

ای نور دیدم وانکه ابروی تو چشم جهان ... رخت ... ها با ما دی وار که جان فریب ما لذ ... حکایتی ز لبش گفته کمال	جان ... مهر را ... تو یکرنگ ... ماه و ... روی تو مانند ... متعلق ... بوی تو	گر دیگران ز وصل تو ... طلب کنند از ... کنار ... بر خوردار دی بنشین ... دل ما ... ها	ما را ... دو زاری تو دل را ... به ... سوی تو تشنه ایم ... روی تو کمال ...

ومن مشتاته

... ابیات ... لب تکلمی دل ... جانانه ... عاشقی ... کمال	یاد جان من فدای ... او ... سپکن ... و ... شوق شیوه ... او	دامن وصلش ... کرابه ... ... حال ... چشم گر چه ... و ... جان کمال	ما ... زلف ... او ... بر سر بالین او در ... ناتوان بدل ... او

وله

... از تو ز دوست ... قند ... جلق در ... امشب ماه ما را	گر روی ... بگیر ... اشارت کن با برو ... زبان ...	شراب حسن ... لبها ... از ماه و ثریا کمال امشب ... عاشق نیست	... زلف ... تو ... انگ ... زو چنین ... رقص ...

ومن مخترعاته

... ابالبر ... تو کوثر و ... سلسبیل بود روان ... از پر و تو ... در جواب ... کمال	... چشم تو ... تنها تو ... نهان ... پیدا تو ... از ... تو	... کرده جان ... بهشت ... لبان ... روی	... تو ما ... و از ما تو ... ماه ... تو تو ... اله تو

ومن اشعاره

... تو ... تو در ... که باشد ... کمال ...	... از چشم ... تو ... تو ... تو	گاه ... درگاه ... ای ... ما را	... تو ... تو ... جان از ... تو

ومن کلامه

ای کاش ... صبا ... نسیم تو	... کشتی ... از نسیم تو	از تو امید قطع کنم این روا بود	ما را امید ... لطف عمیم تو

وله

ای ... باد کار کوی تو ... من ... بوی ... من بادیزن ... بر من جان ز تند ... کمال	... بر من ... از ... من از ضعف ... بر یکرمن	... بام ... لعل ... ما ... جو ...	خانه ... وجود شمع ... من ... من ... من ... من

وله نور الله مرقده

... زمن ... بر ... ما ... شوق ...	... نکته ... زمن ... من ... من	... کرد نهد ... دل ... کمال	... من ... من ... من

وله غفر الله له

خبری یا فتم از یار ... من خبری یافته ام از گل ... بهار خبری ... دوست خبری ... لعل خبری یا فتم از دولت وصل ...	با ... خبر دار و ... من ... بجمن ... تن ... این ... ن	خبر دار و ... بود خبر مرغ چمن باغ و گلستان باشد خبر ... جان خبر ... باشد خبر ... کمال	خبرات ... شکن خبر باغ و گلستان ... من ... جان ... ... ن ... جمن

ایضاً له

ای ... دل کوی تو ... دماغ ... پا ها	... روی تو ... بوی تو ... موی تو	... در محرابها خواب ... جان ... ... کمال	... از ابروی تو ... تو ... تو

ومن ابکار افکاره

گفتم ... گفت ... دو گفتم ... جان بخش گفتم ... کی ...	... گفت ... دو ... گفت ... دو ... گفت ...	گفتم ... گل ... بو گفتم ... دید گفتم ...	... گفت ... دو ... گفت ... دو ... جان ... گفت ... دو

ومن نتایج افکاره

کفت علی

کر بکذری تو از سر عهد قدیم ما
ما را بحجت خود اکر ره نزدهی
مغرور حسن خود شدی باز ای کمال

ماکدیم از سر عهد قدیم تو
بادی دوست کی باشد ندیم تو

ای اکل حبیب مکن از عاشق جدا
ابا بکوز صبر کنم در فراق

فریاد از این طبیعت نا پسندیم تو
بر دوره در وصال نیاز و نعیم تو
آه از چلاس تو و طبع سلیم تو

ولـه

ای دل غلام او شدی ای من غلام تو
از من بریم بتی نوازی بدو کویی
نام کنار دو بوس جو بودن بدوان

باد صبا دیکر که جهان شد بکام تو
مشتاق خدمت غلام غلام تو
هر کنار نامه نویسیم تا م تو

بیش از نماز جنش روم قاصد تا
از پا و طلعتم بود سپا لها
صدکوش دیکرم ز خدا باشد ارزو

کرد نماز با شر و آرد چلام تو
از کیان کوم چندام تو
روزی که بشنوم زنی سپاس تو

ولمولانا نور الله مرقده

جان کی کند خون خوان تو
هر کجا راز دل ریش بود نالد وا
روز هجر دل عاشق جز این نیست سوال

خون نکرید جکر عاشق بجان تو
نالد من ز دل بجست از غان تو
کم اندیشو از یاد سپکان تو

کرد خاک بر و جان عزیزان سوار
نه مرا ز وطن افتاده عزیمت بسی
بند بوسم بر پای بوسنده کمال

در دیده پیشه داغ غم هواتی تو
ای مبتلی و عزیزان مو و آرد تو
کیش بدو رمتی از خود صد بان تو

ومن نشاته

غلام پیر خرابا تم و طبیعت او
چو نیست که کفر ما مد خرابات خلاصی
کمال خاک خرابات که سرت نفس

لو نیست جز این شاهد بریت صحبت او
چو فیض معصیت ما بو زند طاعت او

دران زمان که تن غبار خواسم
سوکشم پی فرزمین ای بار سیا جرم کناه

نشسته باشم و در بستان صحبت
کناه بندم می نبین بوجه او
کر کسی نفسا پسند عزو وقت او

ایضا له

از ترکی ما طرف از غزه جا دو
صد حسن ان رخ تو بکی خود فروخ
لو داده و سر و بستان از ان رخ

صد آه کشد از جکر بوخته آ هو
صد دفعه بیران جو فرو رفت تار و
مرا لیقه باید و زلفت بزا تو

خونم بو شود ریخته پیش کمانم
نان بجز دل کمکند بیشه وران جان
بشکفته کمال از تو بهر جا کل عین

از ریخته دو قیمت طرب منزه
خال تو لب او نشان جا نب و
باشد چو صبا مشتر انفاس تو بر سو

ومن مخترعاته

ان جلوه رخ و چمار و جبین میت که
کرچه خود از جانب او ابرو بیان
مر جنده که عقل دو ارسطو جو دغیغ
نهاد کمال ان باد بیت کیفیت

ما

کر دیده جانه نهان کرده کاه
تا روی بجنم دیکرم برو راه
جرم از طرف بچشم خم علم الله

کر دیده که کنم کرد کز خانه کشیش
بو شاه کدا را بود بیج کرفتنی
جان خواست شیرم ز لب نوجانی

انکل ابرو و بیش جانم زده کاه
جز و این دولت بکرد که دیکا
این نوا خود به مر از لطف ع طلوام
العبد بر مانع بر کان لوله

ولمطالب السراه

ای لب کفتار تو سرشن حمد

خال وحظ کرد رخت مشکین حمد

خوش بود بی خال بش خط و بی

جار رخت خوشتر نباید بتن حمد

کرچه با خال

کرچه با خال و خط جان پرور خسین
سا بعد و لفتی جامن و ا سپین
برو رق آمد بچشها بی کمال

دو پیش سیدارم نا بااین حد
جان و دل برده و عقل و دین حد

عاشقان در بکشب بدام و نید
کر زخو بان خطا خواهی خبر ام

کرده دندان بتر بچو سین حد
بجه اوند شتابان جین حد
بحوا تکل او تر و بکین حد

ولمولانا نور الله مرقده

ای دل ریش من از جور تو بکین کونه
بجو بلبل من و بیداری و صد کونه خروش
بیخ روی بودم چین جهان نه درقت
برو رق ریخت کمر برخی اشک تو کمال

لبت الخود رو خونم شد بکین کونه
تا که باشد کل رخسار تو با این کونه
تا بجون رنک پی اشک مرا زین کونه

بیکس خاک ره او افتد بکشید دم
نو بید قند بشیر پی لبهای تو لیک
کرم هم رحم دم ده بر شکر هوای

جون سر زلف خم دم جا افتد بکین کونه
بر دامن بو کسی شده رنکین کونه
لو نم باد ای از این راه جو دیمن کونه
کی بچها بست بر دیوان تو جند کنم نه

ومن کلامه

ای مسلطان نشان دیرینه
بند تو بودم بلاک نو کشیر کان
بر کشته و منو زمین رقیب
بیک کوشه جو دید لا غیرم

داغ عشقت نشان دیرینه
با بست که دیار کان دیرینه
آه از این محنت جان دیرینه
بو نکرد استخوان دیرینه

خبر امو بیشت نا مه نسر
لو فسم خورد جکر که بنت دریغ
تو کل جون تو با بدم بیشت
برنداده کمال تا که چشم

یاد از عاشقان دیرینه
هیچ از این مهمان دیرینه
جکم تو بستان دیرینه
بر از این اسیتان دیرینه

ومن مخترعاته

تا تو اند دل عشاق بو ستان به
صاحب دلها نکو را بجو جان کحبت
مو بیس صحبت ما دیکر تب اقتد

جا نبسیار و وفا از کی داری به
بریم دلجوی آمن و وفا داری به
باز قیبان مخالف نکنی یاری به

یا جنین زلف عتیقی بو دو صحبت زلف
کریا این ضعیفان کرزی خوا بی کرد
کر کند طوطی طبیعت من نطق کمال

مهر و رزی نکنی ترک جفا کاری به
صحبت عیش بخواهم کر بیاری به
بی انام لبت وشکر باری به

ومن نشاته

ای شیشه دل ما در ره باشکست
جدا از روی زلفت های عاشقان
جون غنچه در بکنو در خون خویشتن نشسته

ما

پیکن دل ما تو ده وا کو جا چشکت
ان ازوی یا دلها باد صبا بشکست
زان دم کو بعضم بندقبا شکست

از کو شهای ابرو و لها بشکسته بو
با قامت طوبیه در لطف که ده دوخو
دی کفت کمال جان خون کمال از زد

بسیار شیشه دم بر طاقها شکسته
هر کز ادب تن با نیستان شاخ شکسته
بر جا شب زلک مو و دل بشکسته

ولـه

هر که برجان ز نواز دو رسیده
هر زاهد انکشت نمای که بجوابت
کر دی و من او جو بنا ان قطره

ن

دل آمد در زلک بر ده رو دخته دیم
ابروی تو دیدین پر کنکه کی بره
بنکر که بشکسته لبهاش و دیده

مادر بی تو دیدم و زبان مهر بدیم
من جون کشتران زلف که صور تو جنشی
کفنار لطیف کمال آب حیات

نظاره که بو سپها کو دیت بو دیده
جون جامه با نکشت تقبل کشیده
در ظلمت خط رخو دلا نش طیلس

گفتم که نکهت ... ان گفت ... | گفتم و من ... زاد لب خاموش
... تو دوات ... وان گفت ... | گفتم که تو جا به و بی دو ... ز جان
خالت ... لبت ... زان گفت ... | گفتم که کند ... و دل بند ...

ولہ نور اللہ قبرہ

... تو ... آه و فغان ... سینه | در چمن چون ورق ... عارض ...
این جدا گر ... گوید ... سینه | نا ... دل صید ... از ...
باران ... چشم ... گران ... سینه | ... جای ... گریست

وله

یک جا به برقع از رخ بر دار دگره | زلفت ... [illegible]
تا که زند دو زلف ... بر ابروان گره | سوی ... بیان او ... خیال
از ... زند بر ... ان گره | نظم کمال ... هم ... [illegible]

ومن مثناته

هر ... که دادم ... بوسی ... باره | گفتی ... [illegible]
همراه تو ... این دل ... | از شوق رخ ... تو با کمال ...
شب ... بر ... شوان ... | بر ده ... تو کمال از ... عالم

ومن کلامه

چو دید ... شبی ... بریده | اگر کل ... لبان ... انگشت
... بر بالای ... با هم دو ... | دل ... دیده ... غم خویش
... من ... پیچیده | ... من ... بسیار

ایضاً له

کو کنده میکند از کوی تو تا که تا که | اندک اندک ... دل ...
... بر زانوی تو تا که تا که | ... بیدادم ...

وله

گفتم ... سنان ... دهان گفت ... | لطیفت ... شوان گفت ...
گفتم ... لب ... | ... شوخ جهان گفت ...
گفتم رخ تو ... | ... گیسوی ... گفت ...
گفتم ... | ... خندان شده ... گفت ...

... گرد ... روان ... | گلی رخ این ... روان ... سینه
... تو ... زبان ... | ... چشم تو دارد ... کمان
... تو ... میل ... | ... زبان ...
... وصال لب ... کمال | ... کشته ... سینه

... لعل ... بر زبان ... | ... دل ... جان گره
جسم ... باغ ... | ... باشد ... بیان
... داده ... | ... دیگران ... گره

... که گفتم ... تو نظاره | ... دل ... جان ...
... باد ... زلف | ... ان ... باره
... جان ... | ... شوان ... نظاره

دلم ... زلف ... | ... جان دامن ...
... گرد ... | ... ای ... دمی
رخ تو ... زلف ... | ... برابری کشید
کمال ... دو ... نوشت | ... شد ... بر بید

باد آرد بر من بوی تو تا که تا که | چون ... باز کند بوی تو تا که تا که
... | ... چشم ... ابروی تو تا که تا که
... کمال ... | ... روی تو تا که تا که

گر ... درم فرق ... بود از موی تو | چشم ... بر ... کوثر ...
در قیامت ... | ... جان ... باده ...

ومن کلامه

من چو قندیل ... بر در تو ... | ... من رخ ... باز ... کنی
چشم ... | ... چشم ... باز ... کنی
... کعبه ... اینجا هم | ... میکنی

ومن مثناته

... باشد کرد این ... | ... شد ... کرد ...
در ... گل ... تا ... | ... سیاه ... روی ...
... جان | اگر ... مجلس ...

وله ایضاً

روز وصل ... جان | ... عشاق ...
... روی تو ... | ... این ... جای ...
... جان ... کمال | ... من ... ستم ...

وله

دی ... از ... وصل ... گوش | ... از لعل ... بر ... نظر
... جان ... | ... خیال رخ او ... کرد ...
دل ... میکند از ... | ... جان ...

ومن مخترعاته

... شدی ... بالا | بیالا هم شوی ... نیا نیا
... کم نشین ... | ... معشوقی ... پیدا نیا
... | ... نیا نیا

ومن کلامه

گر بود ... از ... | در بهشت ... حوران ...
از ... بامدادان ... سلسبیل | ... افتاده ... جانب
... دیوار ... کمال | ... باشد ... دم ...

باز ... که ... کنی | ... رخ ... باز ... کنی
از تو ... جان ... | ... لطیف ...
... | ... میکند ... میکنی
... کمال ... | ... میکنی

... عشق ... | ... این مثل ... دوی
... با تو ... | ... جان در ...
... عاشق ... مجلس ... | [illegible]
کمال از ... | ... بی ...

... روی ... | چو ... بر من ...
... شد ... | ... این ...
... تو ... کسینه | ... جان ...

... راه ... | ... بر ...
... ولی دو ... | ... کس ...
... | ... کر ...
... کمال | ... دل ...

... کران ... نیا نیا | ... نیا نیا
... خانه ... خاک | مقام ... نیا
... از کل ... | ... نیا نیا

با غم از کلفت شد و مینو کردی
در مقابل بود با تو نکرد بری روی
... کردی بتم نسبت آن ماه جبین

مجلس ما ز سر زلف معطر کردی
... بانه رخ خویش برابر کردی
... کفتم این معجزه از کردی

در کشته هجران قدمی از سر لطف
ملک ... تو [illegible]
یادی ده که آزار دل ریش کمال

خیره مقدم ... کردی
... مکلف جسن ... کردی
کفتند ... کردی

ومن واردات ذهنه

یا من این بود ... دل [illegible]
... شب شاه ... و من جو ...
یا ... کفتم جو ایم ... جان
دوش دیدم ... کوی تو دل را

کلاه ... دی ... نیاز دی
در ... افغان و فغان ارنیازی
مش باشد ز تو کان ... کذاری
کفتم ... بادی ... کالا

بیگه ... مژگان جون زلف شکن
... خواهم ببردن
... جو من ... کفت ... کی
کفت من بیش کمال ... رسیدم

... قراری
... عاشق آمد جان سپار
... وده ... آری
... کرد فریاد و زاری

وله

... لطفستان که با من ...
... بر ... خواندم ...
جو ... کرد ...

لب ... پرسش ... کشایی
... خط ... کشایی

لب ... جانم ... فزایی
جو عاشق با بلا ... جو

خط ... لب می فزایی
... جون بلایی
قیامت ... از روز جدایی

ومن مخترعاته

شب ... دل ... نیاز ... که ...
... دادم ... زبان ...
... بجور تو وجان ...

... کل ... ورد ... بر سینی
جشم ... بیا ... بیجی
... ایام ... و ... تی

... نازکی او ... لو ...
... رکی ... افتد
... جان ... کمال

... وتان کل ...
... از قره ...
... زبان ...

ومن منشآته

... بادی ...
نسیم ... کفت ... خام
... ده ... دیدم
کمال از تو ... دل ...

... باده ... رخ ...
جو ... جنین ...
... کردن ...

... کران لب ...
... کفتن ...
... برمن ...

از ان ... دل ...
... او ندیدم ... الوجودی
اکر ... من ...
... خواب ...

ایضاً له

... من جشم ... کشاد
... بین من ... تو نعیمی
از کلام دل من ... جان

... تهادی
... خاطر من ... تو بادی
... کفتی ... ندادی

... کم افتد
... فرا ... دیدم
... کمال ...

... مجلس ...
شاه ... من ...
... خوبان ...

باپکنت

باپکنت ... قیزدی
سلطان ... کدایی ...
... طرف ...
... کمال ...

دارم طمع وصل تو ... پرسی
... بلم ...
جون ... دو ...

با من نظری کن ز لطف ...
کامی ز لب لعل تو ...
احوال دل درون ... خلم

... جشم ... ز ...
با من ... خود ...
... جبیب ...
جالب ... از ان ...

ومن کلامه

... سوی ... ابغازی
دل ... جان ...
... شکم

دل ... جان ... ابغای
... ز ... ابغای
... جام شراب ابغای

کرم ... لب ...
شمع ... پار ...
فیض ... کمال

... ابغای
... ابغای
... ابغای

ومن مخترعات ذهنه

ز ... دل و ... رفتی
... باد ... جا
... دل ...
کمال ... رفتی ... بار

ز ... خلوت ... رفتی
... رفتی
... دیوانه رفتی

دلت ... کنج ...
... او ... دیوانه رفتی
... کو رفتی ...

روان ... دیوانه رفتی
... رفتی
... رفتی
... رفتی

ومن منشآته

... کردی
... کردی
... کردی

... تقصیر کردی
... کردی
... تکفیر کردی

... دیوانه را
... طفلی
کمال احوال ... باد

... زلف ... کردی
... کردی
... تقصیر کردی

وله

... کل ...
... رسید
... زلف ...
جو زلف ... بپیچی

... تو ... بشنیدی
... رسید
... خویش کردید

... تو جانم ... صبا
دهان ولب ... شکر ...
... سودای ... کردی

اکر من ... دیدی
... رسیدی
... رسیدی
... رسیدی

وله غفر الله ذنوبه

کل ... تو ...
... تو ...
... لب ...

لب ... شکر ...
... زیم ...
... بی ...

... دل ... کمال
... دوزخ ...
... کمال

... شب ...
... درجنگی
... مقصد ...

بر گل بیا ای پسر و جور رفتار میکنی / بندی جو بر زلف کی خونهای دلان / گشتی بحال خویش تمام جهان خان / بیعوی اگر بو طوطی گویا بود کمال	از لطف ای نازکت انکار میکنی / بندی برابر کردن خود بار میکنی / این خود کرامتیست که اظهار میکنی	گر حال دل ز قره بر چه چو کویت / با قره هم بگوی کز درش دست / ای طوطی این حدیث شکر بار از آن	نوش میکنی که بپرسش بیمار میکنی / خواهم زدن که شوق بسیار میکنی / با گفته هست که تکرار میکنی / طوطی خوش به جو تو گفتار میکنی

ومن نتایج افکاره

بر من یاد دل اگر جور و ستم فرمود / لطف بش تیبان دست و دشنام / چیست من ز سر خوان کرم غنچه کم	لطف بسیار فرمودی و کرم فرمودی / باز مرحم دعا کو زه کم فرمودی / گفته بودی که تو مایم و ستم فرمودی	تا جواب نظر ای از همه باشم افزون / باده آن بیش خودم که زدور آمدام / دگرا چون دل ز بیش بگوم فرما ئی	پر هر چشم من از خاک قدم فرمود / چون دو دیدن بسرم مجو ظلم فرمود / چون کباب الحکر چو خنده ام فرمود

ومن کلامه

چرا مردم از بیش ما بی گریزی / چرا چیرا از دعا کو گریزان / گرا ای گریز دو چشم این خیالش	شبی از کجا یان چرا می گریزی / بلای بلا از دعا ی گریزی / تو بگریز بیم کجا بی گریزی	تغافل مکن ای جو نیست تو ا نکر / تو ان تا زه برگ گل از لطافت / کمال ار به او بی گریزی ز چشش	تو از عاشق بینوا ی گریزی / ز آسیب هوا بی گریزی / ز صد فتنه در کی بلا ی گریزی

ومن منشآته

چو تو دشمن از دو بسی شناختی / چو شکر از لب من نکو گویت / دو دیدم من بو جبیره قرار / نظر باختی با رخ او کمال	مرا چو ختی باز و بر پا ختی / گه چون تو بی یو سیم تو ا ختی / تو ان ز جها را برانداختی	پرداختم من دو جهان بتو / ثبات می شپتی بلکه دو ن / ز با تا پرم شد جان بپوخت	تو کی لحظه با من نپرداختی / علم ز آتش دل برافراختی / بو جفم ز پر از جه بگداختی / دو جهان بر بون نکو باختی

ومن مخترعاته

ای آنکه حسن از رخ خوب خیالی / عود بیند چو سوخته بر باد دولت / بینی که بر باد هوا ی گذرانم	وز رنگ رخت نقش گل نقش خیالی / گر آتش هجران تو خوش نیست خیالی / زیرا که نباشد ز تو امید وصالی	خوبان جهان دل افروز چون مثالی / با کی بود آتش لعل تو جگر سوز / باری کمال از پر رحمت نظری کن	دارند ولیکن ز چنین چیست مثالی / هرگز نبود خوشتر از آن ابر زلالی / ابرو ز که چین تو گرفت کمالی

جلیا

ولـه

رخ تو شمع شبستان محاکی میداند / لب از آن دو ی جان درد مست حرا / اگر لطف ندا وای درد دل نکنی	قد تو سرو گلستان محاکی میداند / از آن لبان ذوی جان جان که میدا / رو د ز دین که بران جان که میدا / دل کمال بیوست چون که زلف جست	نماز شام تو پیدا شد یا شد نه بجلال / که چون کنی سبی نا وک انداز ی / که بر باغ ز باع برامست نسیمی نت / بر بند از عقب افغان محاکی میداند	ز چشم روی تو نهان جان کرد ی / رسید جان عزیزان جان کرد ی / کمان کرد که پایان محاکی میداند

دل ما غار تو ما بر در غارم همه / در دو دیدی دو هم جشن به میان بار / مطلبا نم گرد پسند غارم بیچ / به دو جان خود بیشتی ای جان گرامی کمال	باز کنیان در غار که یار م همه / از طرب غم ز بیشانه برادم همه / چون تو دارم بمعنی چه دارم همه	پیا قبا که نظری بیست بجوارات / سیل فگان و نم دیدن اگر ی طلبی / بو د جهدی که دیکر یم فردا د	بر و چشم تو که در جشن غارم همه / مرد تنها طلبی در نظارم همه / جهان بر پر جدم و قرارم همه / هم هیچ بیا تا بپیارم همه

ومن کلامه

تو حر و فتی دل بر خون شد / در طلب زحمت کجی که بشت	لیلی او فتی تو و مجنون شد / خواهد گدای تو فر بون شد	نیست جو ما رو ی مجنون رونت / بیش جان و لیش ای قند مطر	در هوا این باده گلگون شد / قند بر خاتم تا چون شد

ومن منشآته

لب بیان بگو با شکر خورده / لوم با یک خویش بحث چه غم / تا یاسمن این کار بر نکهت	ز خود خورده باشی اگر خورده / غم من از و بیشتر خورده / که با بغ بنه زر خورده	برای دید زان دهان بوی جان / ز الطاف نا فرا ی دل تنال / جوان پیر و دیدی تنین دان کمال	چو دایم لیها جگر خورده / جو هر لحظه تر کو خورده / از شاخ امید بر خورده

واغفر الله

باز خود را چو گل تازه بر آراسته / شوق ز فتنه کرده چنگ او نمود سگن / پیش جان تو ان که را بود گرانگی	باغ رخسار ه گلها به تو آراسته / چشم پر ده ر بجند بر سر آراسته / خانه دیده بلبلع گهر آراسته	خلق بر یکد گر افتاده ز نظاره تو / با وجود لب غنی نیست بیانی بجا و ج / دو دی آراسته بجا ی مخصوصا بکمال	ای دو رخ خو بر او بکر آراسته / بجلس ای کر نقل و شکر آراسته / گر تو خاص ز پیه اهل نظر آراسته

ولـه

گر پر طلبی بودنت آدم بدید / ز ابرو مجبین نیست اگر کام تو طلبیت / دید یا رخ بو یوسف ز چه بر حرف دیجا / باد مبین تو بیو د کمال ان کف ز ا	بجو تنگی جو جانب کوی تو دو یده / کامیت که جلوای عجیب بخشیده / انگشت بی دم دم ای دوست جیده	بکشاید یا بر و ی بسه چشم کو سی / در عجب صاحب نظران یار خاده / تو کوش نهاد بسی و ماه بده براختی	از یاد بش دو د محراب رسیده / صاحب نظری یار ملامت بکشیده / اندیده بی فرق بود تا بشنیده / چند که گوشش ز بکف با دیده

ومن ابکار افکاره

با تو در دل نیا بم رخ ماه / جنت دایم و جنان دانم / گر کامیت در رخ تو نظر / طیب العیش بم بیش برد کمال	رخ نیار د شدن نهانه شاه / گر نکو دم هنوز نیم کناه / باد جشم تو بر آب غرق گناه	در خیال قد تو لطف خاپت / غرق دریا ی آتش و آب بت / از خواسد بر ما ز بر خاک	بیست لطف خدا بتو همراه / جان عاشق بیان کرده و آه / در مند ترا بجا ی کناه / جو کی با خاک رفت طلب تو راه

وایضا له

جو اجنبت شامی بظلم تاخته
جسو دار کجان بجو جود در جست
بکفتی از جو خوبان وابست رونکی

بغارت این علم فتنه بر فراخته
ازان لبت که مرا به خونریزم نواخته
بدست ساده کرده و انکو شناخته

بهر تو زازم هاف تو من نید دل
تو رخ ان جری دانم ای رقیب ما
جان و طوطی کز باز جشن جو انم

جو قلبت [illegible] از جه رو کداخته
فغان زنیتک بیهوده کو بواخته
بان دهان و میان غایبا زباخته

وله غفر الله له

یا بروان تو زاهد جو جشم واکرده
بیرون دل و دین خال رالتش [illegible]
رقیب قطع رحم کرده با یک کویش
بهار نه کل دوست جو ابر تر کال

ترا نکو شده جرا بها دعا کرده
بجادشه رو جان زلف رها کرده
مرا جو بشش بران در جو آشنا کرده

خدنگ اوک تو عضو عضو ما جدان
بترک جور و جفا و مهر کرداده ما
خیال قد لطیف بود بید پرورده

از زخم کرده بهم تیغ تو جدا کرده
وفا نکرده وکر کرده هم جفا کرده
جه حیلها که بدان قد دل ربا کرده
رواج بکلستان و کربها کرده

وله

نیاز کشش او بازم از دو بیت جاره
خوش آن زمان که [illegible]
جای تو [illegible] ماخوره کم

اگر کسی باده وی دل نیافته [illegible]
روان شوم روان من بیاده توشها
نیافتم نشان شب تنها یک پیاده

شب فراق تو بر بیت و جشم
ببین [illegible]
جان و ورد زبان کمال این بود [illegible]

شبی که مه بود بر بود جشم ستاره
[illegible]
[illegible]

وله غفر الله له

[illegible] جه حاجه فایده
جون نشد زاهد [illegible]
[illegible]
[illegible]

رفتن بباغ بهر تماشا جه فایده
کردن لب فراق تماشا جه فایده
جال تحت کفت معاضا جه فایده
دلی برند و عقل بیفا جه فایده

[illegible]
[illegible]
تا بهم نشینی رندان [illegible]
صد جور اگر [illegible] کمال

ان شوخ راز در ما جه فایده
[illegible]
[illegible] جه فایده
[illegible]

ومن کلامه

ای رخت [illegible]
شد [illegible]
[illegible]

[illegible] لب لطیف [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

اکر این خانه [illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضا له

یا دل این [illegible]
[illegible]
[illegible]

جون [illegible] تا کی
[illegible] تا کی
[illegible] تا کی

بر دل [illegible]
[illegible]
[illegible]

شمع مجلس [illegible] تا کی
[illegible] تا کی
[illegible] تا کی

ابن جه

ومن ابکار افکاره

[illegible]
[illegible]
زاهدا [illegible] از لبش من و تو
جون [illegible] کمال

وین جه گفتار وان شکر جینی
تو زان اتش که [illegible]
[illegible] از شراب رنگینی

صورت [illegible] عارض [illegible]
[illegible]
[illegible] آتش

با جان [illegible]
[illegible]
دامن از [illegible]
[illegible]

وله

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کمال [illegible]

ای عاشق [illegible]
[illegible] عاشق [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

فریاد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضا له

[illegible] کر نشوی
[illegible]
[illegible]

[illegible] نشوی
[illegible] نشوی
[illegible] نشوی

[illegible] نظر
[illegible]
[illegible] کمال

[illegible] نشوی
[illegible] نشوی
[illegible] نشوی

وله غفر الله له

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
کمال [illegible]

ایضا له

[illegible]
[illegible]
کمال [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن مخترعاته

گفتم [illegible]
گفتم [illegible]
گفتم [illegible]

گفتم [illegible]
گفت [illegible]
گفت [illegible]

گفتم [illegible]
گفتم [illegible]
گفتم [illegible]

گفت [illegible]
گفت [illegible]
گفت [illegible]

کی که هیچ نبردی با جبین من جهان
کال اگر زد ناتش نیاقی بود بی

بسی و بید و شل شد بر واشای
ز نکهت سر زلف تو بود بی ز دم

برین که سوخته از پری نهد خای
مباش تنگ دل و صبر کن تا کای

ولــه

اگر تمنا دردم جیب تو از بی
بدست صبح تو کار براحت دل ریش
بر دو دست بر لفت صبا بیاز بی
کال باز کردی هوای قامت او

تا از کرشمه نیو زنی مراد نکا زیی
تام ناشدم خواهم که از پر افازیی
جریف [illegible] زیست بی هوز دیا زیی

جنس بوم هم کار خویش باشد بیو ز
بر زبا شکنده بیا بدان عجیب
اگر چه سرو بستان همنو برآید بی

تو انتی و توانی که کار ما بیاز بی
[illegible] شکند دم از زیر بازی اندازی
تو از سپید پیر پروران بر افرازی
برین خیال که مرغ بلند پرواز بی

ومنه ایضاً‌ له

ای درد درون جان چه باشی
ای آتش روان برون شو از جم
ای آنکه چو گشتیم [illegible]
ای شوخ کال سوخته تو

ای سوز درون نهان چه باشی
در خانه دو مان چه باشی
او روز دگر بران چه باشی

ای خون دل از بلیش چه بو بی
ای پاکن کوی ماه رویان
ای از تو خرابه دو تو ده کی

ای ناله برا چرا جان چه باشی
در منزل نا امان چه باشی
دوراز من ناتوان چه باشی
برین سوخته بر کران چه باشی

ومن مخترعاته

گر گشته بودم بو جیشا نت
لب ایلیات و [illegible] نکند
[illegible] کل زدی بعد کل [illegible]

بت در درون جشن تاوانت
کشتکان چه [illegible] نت
گر بیدی هزار دیپانت
تا سر انگشت بیکند چو کال

بر دل آمد شب تیر تو عجیب
پرو اگر در جین کند میدان
لب افزین از جان است
گر چه شیرین لبت ندانت

گر جاجت [illegible] پیکانت
بست در لطف و دمیدانت
افرین خدای بر جانت

ولــه

هیچ شبی [illegible] از وطن جانب [illegible]
اندر [illegible] جان چو تو [illegible]
[illegible] که ای دیو [illegible]
جیب کال کنم این هم درد [illegible]

همچو شهان بر جست سوی کرا نیامدی
دردو روح جان من [illegible] چرا نیامدی
دانکی کال خویش را چون سرا نیامدی

سوخت غم جوا [illegible] حاجت [illegible]
از سر زلف کشت کس [illegible] ۵
جان بجشانم [illegible] و صل [illegible]

مشکل خویش هم چو [illegible]
تا سر شکستگان همچو صبا نیامدی
طوف مکن بجوا [illegible] صدق صفا
در دلگار و دو دگر چون تو دو تا

ومنه ایضاً‌ له

[illegible] ای [illegible]
لطف حاجت بکام دل [illegible]
از کل روی تو [illegible]

گر بهای کج من هی دلیب [illegible] کی
ان خوابی کرد با من در ام اما کی
گر پرسش کار خواند چون ام [illegible] کی

چو نا کار جان خود خواهم [illegible]
ای [illegible] چنان [illegible]
جنت الفردوس [illegible] در خواب کال

تا شنیده ای در زیر لب آمین کی
گر زمانه بجر بان چا [illegible] کی
گر شب کال در آن ماه را بالین کی

ولــه

گر از ده [illegible] برانه تو دانی
هنوز [illegible] جانها بدلی
و کوی ضعیفی تو بیحت [illegible] ۹

دو کر گشته خویش خوانه تو دانی
[illegible] بر نشانه تو دانی
طبی تو این ناتوانه تو دانی

دو ای الفته خوانت یا برا نم
جو بر چیده دامن اجبه بر دل تو
کال از دل و بش دیدا شکار

من انجا نه دانم تو دانی تو دانی
تو خود کرده این نشانی تو دانی
گر در ماند در [illegible] تو دانی

ایضاً له

ای از خط تو زنگ براینه شا ای
[illegible] دم خط بدر او [illegible]
خون [illegible] جسم [illegible]
نقش [illegible] من [illegible]

تو شاه بتان جلد بر شی تو سیاهی
[illegible] دم خط [illegible] تو ای
[illegible] راه بر است [illegible] کویم برابی

ان لب تو که غیرت بهشتی
تو جان طلبی ز من [illegible]
ای رفته [illegible] نقش [illegible]

وین نقطه خالیست که بر [illegible]
ودم که [illegible] ز تو ما [illegible]
تو [illegible] کن کرفرو رفته جانی
چون [illegible] جیوان [illegible] نها

ولـه غفرالله له

[illegible] پر و قاصی
در [illegible] خون من
دل [illegible]

تو نه که [illegible] گوید فنا مینی
بار شکست فر کران دل مینی
ای فم تو خوش [illegible] مینی

گر من در ابتنا [illegible] نه [illegible]
ان کو شهاب [illegible] جبی [illegible]
چند اکی کشند [illegible] انکال

کا خود جان [illegible] باری [illegible]
[illegible] جان کو [illegible]
صاحب نظر [illegible] صاحب [illegible]

ومن مخترعاته

چو کل [illegible]
[illegible] بیدا دام دل [illegible]

در بیر من [illegible] بیدا بی
چو [illegible] دارم از و شیوه دل ازیا

[illegible] سر زلف [illegible]
[illegible] بکلبه ماد کر [illegible]

تو باز [illegible] ان انکنه شا بی
شد [illegible] بکوش تو [illegible]

که کیج

کتابخانه
جعفر سلطان القرائی
۱۳۲۵

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد بی حد و مدحت بی عدد واجب الوجود و مطلقی را که طوبی احدیه امکان از بیدای نابدای بی جدم بعید امکان در آورده و سپهر گوهر شب چراغ کواکب را در یای دوران ایجان درآورد و بواسطه آبای علوی و امهات سفلی موالید ثلاثه را به نبات سخر ترتیب فرمود و از مجموعه کاینات آیت علم البیان بر ورق کشود تا ارباب کلام بعلم بیان معانی درج علم افراخته و بشعار شعر اشراح پیغمبر طوفان چاخشده و قصیده امل را بقطعه فاقت قطع کرده و بهزار غزل نوای عشق دوده زمره داد جماد باش و رابی تاج سخن که ترصیع اکلیل فرقی فرقدان از جوهر فرد اوست بر سر نهاده و زین زین بر عیش برجیس ملمعات بستد و علم کهچ هوا برای میدان فصاحت برشست و بزخم تیغ زبان جهان گرفت و شکر منعم گفته و کنند شکر منعی که کنند شکر هم شکر بود انعامش العقل یحرق فی یاد نور جلاله ونوم تنفرق فی بحور کبریا کماله و تحف تحیات و صلات صلوات بروح منور و قالب معطر صدر صفه انبیا و شاه نشین اصفیا محمد مصطفی صلی الله علیه و علی آله و اصحابه کی را به حاجت چنانش زما که او را ستایش و باشد خدا بعد از تحمید خداوند عظیم و رسول کریم میگوید الفقیر الی الله الباری ناصر البخاری که چنین بر شیفته و نوی لطف توارا افکار بلاغت اصحاب فصاحت غیث جالعالم فرید معانی بی مثل ازطرب آن بکه در فن آن متنوع ایست مناسب نمود چهل جزء از جواهر منظوم در درج درج کرده و اکر چه مصنوع باشد مطبوع در نظر صاحب دیا مقبول ناید و بحضرت حق جل و علی کار جمع بر پیشان فراهم آید کل عسیر علی الله یسیر

فی توحید الباری تعالی عز اسمه

و من کلامه

و من نتایج افکار عز نفوذ

[illegible]

ومن کلامه طاب ثراه

[illegible]

در جهان من نیابد محمود و ملک او

ناصر ثانی ایست فضایل کشش دار

ایضاً له

[illegible]

ومن مخترعات ذهنه

صباغ ماه از غم [illegible] ایجان — پس رنگ مختلف که بیاورده در خزان
بستان که داشت چمن از بهار — اکنون ز صوف [illegible] خورشید طیلسان

دوشیزه باده دختر رز با که سودا — خورده از کمان چرخ مکرر تیر بر نشان
هر [illegible] زمرد جوهر با — عطار باد داد [illegible] زعفران

[illegible] های ملون که از کرم — لیکن بر کجای [illegible] غنچه بستان
بر روی آب [illegible] دامن کشید — گو برگ چو ماهی [illegible] بدان

انجیر بود شکر و شیر [illegible] — زراق میکند زنبد اهل زرق خوان
انگور شده است که جو [illegible] — خوش [illegible] کشید [illegible] مرجان

سیب است همچو عارض [illegible] — [illegible] سوده [illegible]
تا آتش [illegible] لعل — مانند [illegible] یاقوت [illegible] میان

نارنج [illegible] شاخ [illegible] — با خود [illegible] دل ستان
[illegible] نبات بر — از کوزه [illegible] جان [illegible] شود روان

شفتالو همچو بوسه [illegible] — [illegible] کرده کمان
[illegible] — هم [illegible] دیوان

خوش وضع است [illegible] ساقی ان — [illegible] او [illegible] ارجان
[illegible] — آب [illegible] شده نهان

[illegible] و آواره همچو [illegible] — ده [illegible] سود زیان
نرگس [illegible] جان [illegible] — ابر بهار [illegible] مهرجان

دار الامان [illegible] راز دو عالم — از [illegible] فرقت [illegible] مهربان
ای مرغ اگر [illegible] — شهری [illegible]

آن متن که خامه اگر بر ورق نهد — رخ بر زمین نهد ز غم [illegible] امان
اندر محیط [illegible] — استاد [illegible] اطلس [illegible]

در [illegible] اول باید انجا [illegible] — نون القلم ز هجو کیوان زبان
[illegible] در نظر [illegible] — گو از ربع علم معانی [illegible] بیان

[illegible] حضور او — گرد [illegible] دایره [illegible] کمان
[illegible] — نقصان کمال [illegible] افزان

[illegible] — آن بحر علم و کان هنر سحر الزمان
ختم المحققین شرف الدین محمد [illegible] — در [illegible] مثلث [illegible]

[illegible] — همچو وجود [illegible] جان
[illegible] کرده است [illegible] — [illegible]

[illegible] — دل خسته از [illegible] کمان
چون [illegible] — با او [illegible] دهقان

[illegible] نعال ما — نشان [illegible] نشان
شیخ [illegible] فراق بیابان [illegible] — [illegible] زبان

منصور اگر [illegible] بود [illegible] — افشان [illegible] اصفهان
[illegible] کرد — پیران [illegible] جوان

القصه چون [illegible] — کو ای فراق [illegible] زبان
[illegible] از غم هجران [illegible] — [illegible] جوان

[illegible] نباشد ملالی — [illegible] پیکان [illegible]
بر چرخ [illegible] قدم — [illegible] فرقدان

گفتم [illegible] — آتش [illegible] افتاد در جان
یاران [illegible] انبساط — [illegible]

[illegible] — شیخی [illegible]
تفصیل نام و کنیت و القاب [illegible] — زین کلک نا توان [illegible] توان

[illegible] هم زبان [illegible] — [illegible] زبان
دل در شور [illegible] — [illegible]

یارب [illegible] — این [illegible] افصح البیان
یارب [illegible] — یارب [illegible] روان

یارب [illegible] — گر [illegible] قدسی انس جان
یارب [illegible] ز نقصان [illegible] — [illegible] و الفضل [illegible]

لیکن [illegible] سلامت جان [illegible] —
— و انگاه [illegible]

وله غفر الله

[illegible] — روح القدس بلوح جان [illegible] نامه خوان
[illegible] طالع [illegible] ز سعد اکبر — [illegible]

[illegible] اندر ولایت [illegible] — [illegible] عالم را نظر لطف لسان
[illegible] — شد [illegible] قرار [illegible]

کردون

گردون مرا [illegible] — گر صد هزار افزون شود [illegible] حیران
[illegible] — [illegible]

[illegible] سلطان شدم [illegible] — تا [illegible] عالم [illegible]
[illegible] — [illegible]

در شهر بند [illegible] — خواهم [illegible] کمان [illegible]
در مجلس [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] کرده [illegible]
[illegible] — [illegible]

باد روان [illegible] — خاک گران [illegible] دامان
[illegible] — [illegible]

چون بلبلان [illegible] — چون طوطیان [illegible]
[illegible] — [illegible]

جانا [illegible] — [illegible] ازکان
[illegible] — [illegible]

همچو خیال [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

از من [illegible] —

ایضاً

[illegible] — [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] جان [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

ومن نتائج افکاره

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

مدعی کز رخ تو خورشید من شد ...
گفت ما را این قصیده از زبان ...

کر جان از من شود از من ...
از جای ...

وین گران جانان ...
و ... ماه ...

و له غزل ...

در ...
در بوده مشتاق ...
ای مرده ...
[illegible]

در میکده شور عشق کتان باده خور
با یار نشین ... جان ...

و له طالب اهد شراه

نقل ... قطره ...
ازاد ... بهشت ...

این راز بگو با ...
[illegible]

و له

سنبل ... گیسوی تو ...
جشت نظری ...
در دین کم منزل تو ...
تا مهر ترا ...

و من ...

صد ... روی تو ...
ان زلف ...

و من لطایفه

... روی تو خورشید ...
ای ... مردم ...
از لعل شکربار تو خون شد دل ما
از ... دل ...

و له طالب شراه

وجعل الجمة

ایضا من کلامه طالب شراه

ای یار تو چون ...
[illegible]

و له غزل ...

[illegible]

گرد از وجود ...
...
[illegible]

و من مخترعات ذهنه

[illegible]

و من ...

[illegible]

گرواز وجود

بجز زروی نکوبت نخواهم از عالم
بجز ثنای تو کو دم زدست ... [illegible]
نمی خورد غم دل ... [illegible]
پناه وقت ممالک جلال دنیا و دین
نهاده اند جهان با عنان او محکم
[illegible]

ز مهر تو ... صدر و بندگان ... [illegible]
[illegible]

کسی از زبان تو طرفه ... [illegible]
[illegible]
همیشه تا که بود جاه لازم دولت

کسی بغیر تو ... [illegible]
[illegible]
بقای عمر تو بادا ... دولت ...

ومن مخترعات ذهنه

[illegible]

وله غفر الله له

[illegible]

ایضاً له

[illegible]

بهر و بحار کز دور روی رایت
بکار زار چو کار چو تیغ تو ...
زبان خنجر چون ... خصم
بهر بوی ز تیغ تو ای کند خون شد
شکسته پیشه و بر خاک ... افتاد
هنوز یک کلک ... شکفته
ز چشم ابر حیا زان چو ...
رزی که مهر ... ز مهر تو ...
قصیدی گفته ور ... کمال
اگر ز مدح تو بودی ... آواز
سخن فلک که خوش ... و ...
بسا ز بخشش ... بین که ...

چو بعادت ... و یاری آید
بجان ... تا کار زار نی آید
... حکایت گذاری آید
کز تیغ و زره در برج حصاری آید
ببای توس تو را چه داری آید
نهال دولت تو به باری آید
کز آسمان ... شمار آید
بهر کجا که ... عیاری آید
چو بلبل ... در هزار آید
... کاری آید
بیانی خود ... اختصاری آید

هلال نعل ... از ... تو
برو ز ... تو چو حصار ...
زبس کشی کند تو با خصم ...
ز ... تو دشمن ...
از آن شد کز ... سپاه تو ...
ز چشم خون ... ز دور ...
چو یافت ... تو دنیا
چو ... بغداد واصلی بو شد
ز دور ... از ...
کدام عار ...
همیشه تا که ... سپاه تا ...

کز دشمن ... گوشوار آید
ز چشم خصم ... مار آید
دل ... زیر باری آید
بپای ... اضطراری آید
یکی ... ولیکن ... آید
چو بار حلم تو ... آید
ز ضرب ... تو در شمار آید
هر مراد جهان در کنار آید
برو ... دشمن باد کار آید
... آید
... زمین و ... آید
ز لطف ... کار آید

و من کلام طاهر

... غافل ... بر ...
ببین ... که ... سرا
... اما
...
زمین ...
...
...
... قضا
... شب
جهان روشن ...
...
از آن ... خود
...
...

... چو ... آتش ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

ز دور ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

کان بوده ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

و له نوع قسم

... از ان ...	... ماه من سوار آمد	... زلف ...	... از ... هزار آمد

ز لطف

ز لطف تا کیش ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
تو با بیداریان تا بجا بود ممکن

۳

... آمد
... آمد
...
... آمد
... آمد
... آمد
... آمد
... آمد
... آمد
... آمد
... آمد
...

...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

بلبلان ... بهار آمد
... کنار آمد
...
... اقتدار آمد
...
...
...
...
... کنار آمد
... آمد
... آمد
...

و من نشانه

...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

و له

جواب

الطاف تو آب خضر بجا بخشد

[illegible]

٩

و من کلام نوعی مرثیه

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

و من مخترعاته

[illegible]

وله فی الغزلیات

ای رخت آفتاب کشور دل	تاب مهرت مه منور دل	عکس روی تو مه حرای جم	سوز عشق تو عود مجمر دل
زلف تو برده آب از رخ عقل	خال تو کرده خاک بر پر دل	طره‌ات پیچ‌ها ز خون جگر	سیتی ترک بیت ز پا غرد دل
برشود بخشد تو لوح وجود	برد قصه تو دفتر دل	عشق دریا و دل در او صدفیست	درج عوامض وصل گوهر دل
دوشش بلبلان جام غیب	می زد این داستان کبوتر دل	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

ومن کلامه

ای قد مو طلب کاران	چشم مست بلای هشیاران	ای وصی تو مقام رنجوران	جا میت طبیب بیماران
عارضت خوابگاه مخموران	لب بوت سزل کرشمه ناران	برده جام تو کی کی جمشید	گلشن جای کوی خاران
کاروان کوی تا برون مرود	گرد و ان شد ز چشم من باران	سخن دوست را نهان گفتم	تا نیاید بگوش اغیاران
دوشش برجنگ این نوای زد	مطربی در میان می خواران	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

ملطفات استاد

تا دلان رانیست همدم عشق	که بهر دم بجز زند دم عشق	نیو زیا نیست و زاری نالد	کو یکی راز دار محرم عشق
جنگ را این بلا بی بو شبی	سوی انداخته زمام عشق	می خورد زخم و زاری نالد	می سراید حکایت غم عشق
ترک مه روی باده نوش بگاه	آمد به پا خبر دمادم عشق	دوشش پرست جام باده بدست	می گذشتم بسوی جام عشق
مرغ دل را بگوش جان آمد	این ندا از صدای طارم عشق	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

وله غزله

ترک بیگی کان نمک بوشش	آفتابیست جلوه‌ی در کوشش	لعل او در کنار آب حیات	کو رشش در میان جمع نوش
من قلندر مزاج و قلاششم	روز و شب گوزه می کشم بدوش	طالب واصلان در وی کش	بیکن اسپنان باده فروش
دی بیابانی گذر بیج کردم	دیدم از شوق بلبلی در جوش	بصبوح در آمدم دیدم	بر سر سرو بلبلی خاموش
نظرش چون بسوی من افتاد	از دل خسته بر کشید خروش	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

ایضا من کلامه

سرو با تو چمن زبالا گفت	قامت تو جواب رعنا گفت	جان تو ماه دید روشن بود	دل تو را سرو گفت و زیبا گفت
آب شد بر زانکی دیده من	قصه موج خود بدریا گفت	ماجرا را نهفته بی کو بم	راز پوشیده را که پیدا گفت
دی بهر یکان کون کر رفتم	خوانم این راز آشکارا گفت	ابله‌ات طبعه لو لو را	حلقه در گوش کرد و لالا گفت

درصفت کوزها

درصفت کوزه تا بو بنشستم	کوزه زان میانه با ما گفت	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

ایضا له

هم آن زند مرد ساده بیاد	که چو من مرد کیش باده بیاد	کشته پیکان دیده شدم	کشته از بند روزگار آزاد
زده وا فارغ و زرد ایمن	به بلا خسته‌ام و بغمها شاد	بدری چون قدح میان بیند	یافته از شراب خانه گشاد
یاد با من قرین و من مهجور	کس بدین بخت در زمانه مباد	بسته‌ام از نار آشکارا شد	دارم از خون دل برون افتاد
چون بگل زخود فنا گشتم	باز گویم مرا بادا باد	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

وله غفرالله له

ما فرا یار مرد رند و گدای	که ندا یم غیر میکده جای	این از کفر و دین و راحت و رنج	فارغ از کوشیان و باغ و سرای
کو بسیم جا قیان راد پست	که جا بیم شاهدان را پای	خانه از عشق تا نه بنیاد پی	آشیان خراب بر هما پی
در معبود بست خاک نشستند	در کوهیست اچمان بر پای	کشته لعبتان باده پرست	بندهٔ سلطان تخت پیرای
کار دانی صوابدیش آمد	این ندا بر کشیده بود ز رای	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

ومن واردات ذهنه

دی شب اندر نگار خانه خواب	دیدم آن ماه را جبین آب	خال او از جبینش فتاده بدیدم	لعل او در شکر رشته شراب
ترک جنبش گرفته راه خطا	چین زلفش به پیچ راه صواب	برده در مان ماه این عجیب	کای کی دربیت این در ناب
بلبه خود از جام عشق وقت سحر	می گذشتم بتربت احباب	چون زیارار جستی پرسیدم	گل زان میانه داد جواب
کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست	جز زلف او نود من	آیتی بیت نشان غداب

وله

ای رخت چراغ و لب مدام	حال چیست گشته از یک جام	باده بر یاد غمزه تو حلال	لعبتی بو بی طره تو برام
جان چو پیاله زسپانه ایم لب	وز لب او شیخ رسیم بکام	ما زاسلام و کفر برده نیم	کافر و کفر و مومن و اسلام
بزم ما نیست جای زاهد خشک	پیش خاصان چه کار دارد عام	مرد دیر عاشق دیدم	فارغ از کفر و دین و شاه و غلام
بیش او رفتم و چلابی کردم	این سخن گفت در جواب سلام	کجهان برتو بیت از رخ دوست	جلد کائنات پایه اوست

ومن منشآته

دوشش بر پیر فارغ از دنی	می گذشتم بجام معنی	گرز من بسوی دیر افتاد	لات را دیدم که از غزیا
سر از جام عشق مست خراب	سو مولا با حضرت مولی	بجز نام سبوکشان دیدم	برون دیر باخته ماو یا

از رنگ غنچه تو دل غنچه پاره شد
[illegible]

وین راز در نهفته دل آشکاره شد
[illegible]

در باغ دید شکل خرامیدن تو کبک
[illegible]

یک رنگ زد از میان چمن بر کنار
[illegible]

وله غفر الله له

[illegible]

روزن

وله طاب ثراه

[illegible]

ومن کلامه

[illegible]

ومن وارداته

[illegible]

وله

[illegible]

ایضاً من کلامه

نیمه شبا بر رواق دیر آمد
با نوشان درآمد به جوش

در پی او زنجیر ...
در و دیوار بر کشیده ...

یک زمان دگر دو بیت گرد بیان
کو بیان ... ز دو بیت

پاسخی ... عشق کرد
جلد کاینات پیاله او ...

ومن لطایفه

[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]

ومن کلامه

[illegible]

وله غفر ذنوبه

[illegible]

مرکب مکانی

هر که برابرو و چشمت نگران خواهد بود
حلقهٔ زلف سیه بکشاید
گره معشوق نباید...
ناصر از راه عراق آمد و...

عاقبت کشته آن تیر و کمان خواهد بود
در شب تیره مه مهر نهان خواهد شد
عاشقان را همه در وصف زبان خواهد

اگر از روی دل آرای تو خواهی نوشید
هر که پشت ز تسلیم نهد همچو مشک
بر سر تربت من چون گذری...

فتنهٔ عالم و آشوب جهان خواهد بود
در خرابات مغان سوی کسان خواهد
از زبان رنگ زنان جان خواهد
چون تیغ از دست تو خلاص جان

ومن منشآته

هر که رو داد بعشق از سر جان برخیزد
چون سر از خاک برآرم گل و نرگس
نیز اگر راست بگو وصف ابرو
همچو شمع از دل ناصر رود آتش زبان

در کجا بینم قدم از سر دو جهان برخیزد
نرگس از خواب چو بی نگران برخیزد
بانگ زه از قد دو تای کمان برخیزد

در قیامت که بیوی تو شود جان
در چمن گر کشای چو گل از رخ پرده
شبنم چو آن یار سبک روح اگر

تیر از جان چو نالد تو دو
از دل بلبل شفقه فغان برخیزد
بخت چو بخت من از خواب گران
ناصرم شعله نور ش زبان برخیزد

ایضاً له

زعفران تو گرانست همه
نباید در چم قد تو باری خاک گردم
من از ضعف و خود چو ذره جدا

نظر بر قدرت انداز خوبان کلاه افکند
گر روزی سایهٔ قد بالای تو بر خاک
بکجا خورشید تابان دا بسوی

جو زلفت سنجش من از آن دام
اگر چشم تو عاشق و بخت خم ابرو
ناصر جان طلب دی

ناله ور جان کس را بینی
بزرگ گرچه بین خون
ره آور و گدایان گر قبول پادشاه

ومن مخترعاته

ای باد تو غایت زبان و دل
روزان پریشان بکردد و جلا
معدوم داد کند چو تین بود
روز یک کرد پید تیغ اجل بر ناصر

روزی تو کی یاد من بنده روباید
نزد کس من از حسن سیان قرصباید
تا بیچی نخوردم بوصل تو قضا ...

نالم چو بلبل بجان گل صد برگ
تر بکرد دل خویش بکوم
بسیار دیا در پی کوی تو دادم

دور از رخ تو برگ خزان دو دو تواند
تکین شوی طاقت غم هیچ تواند
ای یار بر آن بهر ایم بیا
تن از تو جدا کرده و جان از تو جدا

ومن لطایفه

چو خیال گشتی این من خبر ای از میان
هم و کمت جانا کیاب سازم از غم
اگر او بیست تیغ مجلس چراغ
چو شاد حید یار ای بر دخاک غم

چو خیال گشتی ای جان زلفش چراغ
چو سید بیست این ابیات
تو کار با قرنشین چراغ دل نشان

چو دانستم تو ای جان زلفش
اگر خیال خویش گرد بر پیش
غم خویش بر گردم

چو عدم شدی توای اصلی
دل درویش بی نشانه چو الف
چو چو بیت مغ چو شد بیرم بر زبانش
نگار کیسی برابر ز غبار

وله

عشق در وی بی کلام و شی چو رقیب
شمع بر سر جان دفتر این
عاشق معشوق لطیف و صورت

این جرم من معبود تنها و غریب
گل در بر خار شد زمان ... نالد عندلیب

از کرشمه یار چون دوست
بیش یا خورده ام از آن تغافل

از که چو یار ای چون جیبت دوم
خارا من یک پیکان غل
معنی ناصر جهانی صورت

ومن واردات ذهنه

از دشمنان تنگ بر جگر کباب...
چون عشق ایست...
شب که برابچان زود از غم بجز ناله
ناصر کی زغم ناله ... ان

خون زده دم زدین گوییت جو
تحت عشق من تو روشن
زده بناز خوش تیر بناز گند ...

تیره زبان چه روم شب تیره بجان
از دم باد صبحدم زلف تو سیک ...
زد کره از طپیدن زلف تو ... گل جان

هر دو چکان کوی تو کشتم ...
دم دو تیره شد که ...
مرغ زدام جستم کشته اضطراب
مرکشش آنادیده ...

وایضاً له

کام از دوست ای دوستی کام
چو آسو و خال تو بکر بو
سخن ناد من که بجی آید
ای که بوی تو ز ناصر که بگو نام

کام و ناکام دو اصبر چو ناکام
بسته شد سوی چو نسیم
کنی جب که من نادم ای ام

یران خرده من بود مجاز...
زلف تو گفت که سد ...
عرض ای بیت که نام ...

تا چنین شود این جام
چشم تو گفت ...
هرجا که ز کین با دو چو
چو کی نام مرا تنگ ...

ومن کلامه

دل من خون شد نام خون شود دل
لب ای قرص قمر بکر ...
میرم و از گل من بوی گل مهر آید

جان لب لعل و کای ز تو حاصل شود
چشم من خبر که کوی تو مایل شود
وان گل مهر گیاه بیت ... مایل شود

ای من چو قدرت چمن و مایل شد
تو بانیه معامل شوی از خود نی
عاشق بر تو اگر ختم نکرد ...

گفت که قدوا چو و مایل شود
ور نه خورشید بود تو مقابل شود
و پست کرد من معشوق حاصل شود

ومن مخترعاته

لطف بود که چو من ... گشی
کز خندهٔ یک گل مهر ...
بی روم از جان اگر دو پر بیت
زده و گداپیشه ... جان

چون خط مشکبار ز خود ...
دست عجیب ... رنا بپوی ...
جینم ... طعنه ...

خون هرزه یا که ...
من چو گل از عرق ...
مشک سیاه رو شود ... گل

خند سیاه ...
هجر صفت ... زمین ...
گر تو زمین ...
ناصر اگر ...

وله

عشق تو ...
تو سهیلی ...
بیت عشق مجودم تیغ ...
دیگر از ناصر ... جنت ...

هر کسی ...
نور تو برتو ...
عاشقان ... بلا و محنت

میکم ... جان را نثار روی
صورت ... حیران ...
ان کوی ...

گر قبول ... جان من صد
تا جز ... صورت ...
... دان ...
دورخ ...

ومن کلامه

ایمان شود جبر ... غم مخور
دل یک دار ...
در دم شکوه تو ...
شاد ... کم

تو یار باش اگر نبود یار غم مخور
این بود عاشقان ... غم مخور
نیست گل ... غم مخور

دل چو گشن ...
ای بلبل ... غم
...

جل کردم این ... غم مخور
صد گل ...
یا می ... غم مخور
ناصر ... غم مخور

ومن نتایج افکاره

پیش ازین کین شخص ناموجود موجود بود
پیش ازین کز عشق سوز خاکیان ...
[illegible]

کوی یارم مقصد کوی توام مقصود بود
[illegible]
[illegible]

پیش ازین کاین کتاب ...
[illegible]
[illegible]

جام می در دست ...
[illegible]
در میان عاشق و معشوق ... بود

و ایضاً له

جز باده نیست که ... احتیاط
[illegible]
ناصر ... نشاط

بسیار کرده‌ام درین فکر احتیاط
[illegible]

ما همچو شاه ...
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] اغلاط

و له

[illegible] گشاده شد
[illegible]
ناصر ... بود

حرف ... گشاده شد
[illegible] گشاده شد

گیسوی مشکل ...
[illegible]

ابر سیاه ... گشاده شد
دل چون قدم نهاده ... گشاده
[illegible]

ایضاً من کلامه

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

اغیار ...
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و له

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

روز بدبختی ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و له غزل له

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من مخترعاته

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

و له

[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من کلامه

[illegible]
[illegible]
[illegible]

و له نور مرقده

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من منشآته

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من مخترعاته

[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من واردات ذهنه

[illegible]

فوت شد باکسی و خود مرد فریب / عیش تو شاد و از جلوه کرسی / نامرادی گری بر یکوی یا زمید اگر شیخی

طاقت یا سنم چشم بسوی یا / کرد جانب خراب وصل تو خود را

بی زدی چون پیکان نمی بگو بیت / واده و در صد فتنه دلها بر کج چشم

توبم از افغان من راز نهفته بگوی / بهیشه مزاران درخم منار مو ی / زلفت چو کانش را از خود جدا کو

وله غزله

بهجم بر بستان شد بیا خوش که / در شب هجران شبی هجیم افتاده بود / کشته نامراد کان ابرو تیغ تو گر چشم

کس نگفتش از کجا یی خون مردم از ره بیت / کاه بر شیخ و کاهی شیخ بر من کج گشت

دیر چون گل بی نشاند مردم بر کناره / تا برم بر جا بیت تا با خدای خود نه بیت

خاک خوار یا بر سر من چو در بیت / از سر در کوشش بخت یار بیت / کشته خود را تو با رنج بی دوا یا ک

ومن کلامه

اگر دلستان توان باز یافت / شنیدی کران تشنه در بادیه / مرا وصل یار بر سود از خیال

توان از بر کج جان باز یافت / چه رو آب در آن باز یافت / کرشوان بیقین از کان باز یافت

کسی که ز فراقی بر وصلی رسید / بو بهار ز صبا در چمن / بگو هم غم خویش نامراد بیت

دو باره حیات جان باز یافت / گل را گل را بلبل دهان باز یافت / چو گل دید بلبل زبان باز یافت

وله طابت ثراه

دوش چو بود دلم کشته خود را کو / یا بکو غنچه ات که باد صبا برد بود / دل شنیده از من بشناخت گر / گفت و زنی یاد زلف ار من در هم / گفتش از چشم نامراد آب آتش زن

اگر شیخ من بود جا ی تن و جان کجا / تا نه شد جان نثار تو بر داشت نگاه / بستانی یاران فراموشی رو ای / چو و بام رفت بجیدم اند رچ و آ

من بجو بود که گفتم این شکل لب بیت / بعقل و ره راند کش من کجا شد / گفتم ای پیکین کجا یی ای زنی / گفتم ایجاد رفت تو چون بیت او

یا بلبلیت صایش کرده از باد بیت / گرنه تنت آتش یکبار اعراض / جند کاه از ما بگل بر آ کی با چشم / گفت چون زلفش پیشان بجو بیم / گفت یا تو بیم که در جوش اید

وله

ای به کرم خود چه صبور تو بکو بیم / زانکه کز چه جدا مانده ام از خاک در تو / در دا که امام نه خود و شیخ کج طبع

کاه یار دل از کرم چه شاد و چه بیم / جون باد صبا در چه و کوی یا بکویم / ای کر سخن راست بگوش تو بگویم

در باغ گشت روی تو ای رو گل تو / خواهم که کبابی شود اجزای وجودم / تا هیچ کند جور و جفا یی کنم از خلق

از ناله جو نالی شده ام از سو حبیبم / تا در قدم تو پیر و جلدی تو بر و م / هیم دوانیست که من عاشق او م

انصام کلامه

ای یاد و دین خیال تو گذ برده ی / کنته دل من از رشت و نظر با خود / جان پر سیاهت ام بیش من گر شب / ای صبا بر زلفش بر و جان طلب

یکی از دین و صاحب نظران بر ده ور / نظرم بیش تو خود و بیشت نظرا / در جان تام باد و دام از جان بر / کرم رفت آن دام بلا جان بر

با زلیم ز هم ز مر کرده دم باز ای / خبر تو بخرایی بر آفاق رسید / بالک شبنم خود به ز خود تا مروت / دوش خون شد عارم شد نام دید

نگرم از سر خود که برم بر کنز ی / تو منور از خبر ترا ن بیز بید / کر خود سیفه کر دین بسو یا نگر / از چه بد لرزه بر افتاده به بیدطری

زنشاه اگر

زنشاه اگر بربیت جانی با شد / مران غریب که ده برده و ولایت / دل تو چو زاده از آه من کرو دلش

معین است که چون جانی باشد / نکو خوب که صاحب سالی باشد / ذکری دم آتش برانی با شد

بو ده تام برایم در هوا داد / و بر یا شکر بر بی تما بنوام گفت / بنین کرچشم تو بخواب شغل نام

اگر زبیانه مهرت جابی با شد / اگر زو بیت تیان شکافی باشد / نشود بالله اگر خود جدا تیا باشد

انضاکله

هیچ شد قطره هوای برده فریاد گشته / لعلش آب چشم من انهار کوه سر کشیده / از طاعت شده در دو خود و صوفی شلی / نامراد بوت تا یکی شها زما وای ز

ما از خط سبزه و دل سوی صحرای کشید / چشم بیاده لعل او یا قوت مر کشید / خوش شد بیت چو گر صفا جام صفا

شکل صنوبر شد دلم مایل سوی تو با / انسان چشم باده خواص مجلس شد / پیمانه مجلس تو بسته دریا کشتی

زانکه کار رو قامتش علم بالای کشید / زین بیان جامن چشم مرعی شها / طالع اوج دین کشتی بدر یا کشید / شهان دور افتاده را خاطر ما

ومن کلامه

دود دل آتش جهان را بیدا کرد / همت من چو بر قامت بالای تما / تا ز ابر سوی قطره پیام تو بیت

راز بر بسته گل باد صبا رسوا / مرغ بر واز ز چمن بسوی یار کرد / که تو از جای و باید نظری بر کرد

سبزه خط تو تا بر لب شیرین دمید / یافت دل لبک دو جهان یک آب / لذتی در سخن از لعل تو دادم

بجو فرهاد دلم را سوی صحرا گرد / جو گهر بود که از قطره چون دریا کرد / طوطی حلقه را شکر تو کو یا کرد

ومن نتایج افکاره

تا چشم ز خیال تو در آمد خیلی / جدا از غم هجران بر آمد غرم / بند در جنگ فراق تو بسوز غم

برق آه از دل من جست و در دامن / غم فرزندکی بند خود غم دلی

تو سبزیست که او سحرگاه بیت / یک بو ز نجیر زلف تو گرد و مجنون

هیچ شد دل صبا برد او طلبی / هر که در مجلس هجران یکجا دو لیلی / بوشش زلف نامراد حیات لیلی

ومن انشایه

رخت را تو رخشیدن میاموز / مکن تعجیل شب ظلمانی من / زیان از خاک پاش اس ای د / سوی نامراد مکن از لب اشارت

لبت را باده نوشیدن میاموز / به مژگان خورده نالیدن میاموز / دل ما بر بودی مالیدن میاموز

چو راندی از زلف بر جان من تیغ / پیچان زلف کریمی بر یکی پر / اگر چه من خطا های کنم لیک

و را بر خاک غلطیدن میاموز / بار خیمه بجیدن میاموز / تو چشمت را خطا دیدن میاموز / شکر را شهد لیسیدن میاموز

وله غزله

دوش در مجلس کبابی سوزی بود / من از دو چون آسمان خالی اگر دو / باده کهنه باده شد ز ازل

نیده ان را شکل نکبین باده دو شینه / از چه روان ماه او سیمانه کنیم / اگر چه تیبان تازه کردم چند من

در دل چشم خیال او به شب ابرو / در مرم شها امروز روز دو دو چهره / دوش ناصم کو صفا بر دو در ساقی

بجو مه در اینه جم ز خوبی ن خورشید / جز اینکه شد و ما را امروز و فرداینه / الا ای نازنین انجم زیبایت جنید

ومن مخترعات ذهنه

زهی خیال که احتشام جمال منست
به هیچ باب که صد وجه در سؤال منست

جز ابروی تو که پیوسته در خیال
[illegible]
که مرو پیش تو نقصان بود کمال

ومن کلامه

قید دل دیوانه بزنجیر توان کرد
[illegible]
[illegible]

حال دل سرگشته بتقریر توان کرد
[illegible]
[illegible]

وله غفر الله له

[illegible]

وله طاب ثراه

[illegible]

وله

[illegible]

وله نور الله مرقده

[illegible]

ایضاً من کلامه

[illegible]

ے روی تو

درجادوی

در جادوی از زلف [illegible]
[illegible]

ومن انشائه

[illegible]

ومن مخترعاته

[illegible]

ومن لطایفه

[illegible]

وله

[illegible]

ومن افکاره

[illegible]

ومن وارداته

[illegible]

اندام تو که جدا از خار کند سوزن
خود را موی شب بسته در زلف تو دام
در خلوت وصل تو یک راه برده نام

در چشم مرو راند گل خاک کوی یار
تعبیر می‌دانم این خواب پریشان را

از زلف تو چوگان بر کوی ...
هم ابسته‌ام از چشم هم از ... جادو

تا کوی ... میاد ... این هم چو کار
دو زلف که بر روی ... ابش جوان
این خار ... کار ... این جای ...

وله غفر الله له

بیهدم باد تو کردیم و جای کفتیم
او که بیم زاهد ... خوانیم
دیدیم ... رفت و وصل تو

بخیالی تو چراغی د ... کفتیم
... زلف تو دام بلای کفتیم

نیست جایی ... نیاز ... رسید
... ابرار تو ... نکردیم ... نام

ماه یک روزه انگشت نمای کفتیم
... جای بجای کفتیم
... سلطان جهان ... کدای کفتیم

ایضاً من کلامه

عاشق ... کشته ... نام ... نیست
... جام عشق ... یاد ... عشق ... کار
... لطف ... حالی ...

در پیکر عاشقان ... جام نیست
لا او بالی ... فر ... ابیلام نیست
... ایام نیست

نیست ... مردم ... دندان ... کرد
... کرد ... حال ... جام ... فنا د
دیده ... دل ... باز جستم ...

بجلیس ... جای ... جای علم نیست
... عشق ... دام
کفت ... جار ... این ... ارام

وله

تا ... نقش ... هیچ بود
تا ... موج زبحر کرمت ... بود
جان بلعل لبت ... دادم ... تو ...
تا ... وصل تو ... شنید

تا ... شکل ... هیچ بود
در ... فلک کون و مکان هیچ
جز این ... بود و زبان هیچ بود

تا ... لب لعل تو ... من
در ازل ... عشق ... جان ... د
کار ... بالای تو ...

در ... خاک من کو ... جان هیچ بود
درد ... جان و جهان جان و جهان
بر ... تو ... نقش امان هیچ بود
... رطب لسان هیچ بود

ایضاً له غزله

... جام نباشد
... باده ... خرقه
... زلف تو ... ادام
در عشق ... یاقت ... عالم

در دایره ... خام نباشد
... نام ... نباشد
... زلف تو ... آرام نباشد

در بار که عشق ... بود بار
کام از دو ... بار ... طلب ...
... تو ... یار ... جیب ...

کان ... خاص ... جام نباشد
جز ... لب ... کام نباشد
... کل ... اندام نباشد
کان ... باشد کو ... ایام نباشد

ومن کلامه

تا ... شوام ... کرشت
... از ... ملک ... جهان
... عشق ...
... زلف ... تو شد ...

بکنم ... از جان و ... از یار شوام کرشت
از ... ایمان و کر ... شوام ...
... اقرار ... انکار شوام کرشت

سر ... حجاب ... من کرده اکر
باز ... ام ... خانقاه ...
کار دارم ... باد ... تو زکو ... بیکار

از سر موی قلندر وار شوام کرشت
و ... در دیر مغان یکبار شوام ...
... دلم ... شوام کرشت
کافرم کر حلقه زنار شوام کرشت

ومن افکاره

... بهشت ... باز ... حور ...

بهشت و حور اکر ... از ...

بیاد ... من از خویش ... تم

وا زخویشی ... خیال ... مقصود

من از تحمل ... شوم ... خود
شود ... اکر بار خود ... کوه
... زهد ... نام ... کرشت ...

در مزاج ... دیده ... زرد ... نیست
... خاطر ... نیست

وجود ... نباشد ... اکر باشد
ز دامن ... خود کف ... ذوق ...

جمال ... در دل ... نیست
جو ... کام ... من
غبار خاک ... کوی تو ... نیست

وایضاً له غزل مرقد

ای ... بر ... خوبان امیر
... ابروانت ... پت
... من ... شیار
... نام ... از جنک ...

ملک دنیا را ... خلق کیر
در ... جان ... و ... پیر
من ... بی‌خود ... جان ... شیر

ترک چشمت ... غارت ... دل
جام لعلت ... خاک ...
... در خوت ... تقصیر کرد

کرد ... زلفت جان ... جانبر
آهوی چشم ... شد ... کیر
از خدا ... تو ... جور
کرد ... نغوری زان تقصیر

وله غفر الله

... ان ... کرا ابن اور
... از خواب ... ابن ...
ارام دل ... جان ... رفت ...
... زلفش ... پیمان ...

... یاقوت ... دلبر ...
... کرده ... ابن اور
ارام دل و راحت جانها ابن اور

... بادی ... باده صافی
... صبا جان و جان ... خواب
... وصل ... جانان ... کاز ...

... دیده ... دلبر
... جان و جان ...
... فراق ... ابن ...
... لعل ... زنهار ... ابن

ومن اشعاره

... نصیب این ... رقیب
... درد ... اشقان ...
... دیدم ... چون ...

از خوان ... نصیب
رحمت ... معالجت ...
... بیمار ...

کرم ... خاید معاینه
چون درد جان ... غریب
بشنو ... سخن ...

کوی ... جنک ... حبیب
... عشق ... عقارت ... غریب
... حدیث ... وفا ... ادیب

ومن مجزعاته

از آتش ... درم ... چو ... شت
... ابن ... بی ... پای ...
... ام ... از غصه ... شکر ...
معلوم تو ... نشنود ... نجوی ...

... از خوشش ... پیمان ...
... کر ... پرستت ... کوش ...
... قبا ... تو ... دوش ...

اکر ... ملک دو جهان
... از لعل تو بوی ...
... کرد ... سخن دو ... ست

... کدایان ... باده ...
... خوش ... کفت ...
... حدیث ... جانم ...
... کدان ... یاقوت ...

ومن لطائفه

... در ... بوی ... ماه تویی
ای ... حسن ... جوان ... بیت
... فراید ... دل ... برد
ای ... درجه ...

در مصر دل ... جان ماه تویی
... رونق بستان ماه تویی
... و بلبل ... مهمان تویی

یعقوب ... زغیر ... ایم
با ... کمینه ... دو ... تو ایم
... چراغ ... کوشه

... چراغ کلبه احزان ماه تویی
اقرار ... سلطان ماه تویی
روشن ... شمع شبستان
... کم جوان ماه تویی

وله

مایل عقل جوانانست عقل پیر ما
یک دل آواره جانم باشد یا پای بند
در دل تنگم یا گنجد خیال دو جهان
ناصر از پیچ قلم در خط اگر دارد خطا

تا جدا از توست [illegible] پر نیا تو بر ما
حلقه زلف تیان گر نیست زنجیر ما
بست در خور در خیالش سینه دلگیر ما

من بهر تقدیر تو [illegible] عشق
در غبار شب گر بی تو کمال حسن
با پی تقصیر با کردیم اما لطف یار

این چنین رقیب [illegible]
ظاهر آمد از زبان چون او عزیز ما
عذر گوید از زبان عفو و تقصیر ما
یار خطا و بی گنه در خانه قرین ما

ومن مخترعاته

ای چشم تو برهم زده حال دل ما را
زنجیر شده طره تو [illegible] را
صد بار بیچ رفتن جای نکند بود

زلف خوش برآشفته من بی پروا را
در دام کشد گیسوی تو باد صبا را
یکباره جهان پر کرد و ره صفا را

ای چشم سیه دل [illegible]
با از من تنگ بیان دهن [illegible]
ناصر [illegible] ظلمات شب هجران

تو کیست که بی پسند زنو راه خطا
بسیار کشیدم و ندیدم وفا را
از چاه زنخدان تو خورد آب بقا را

ومن واردانه

وفا نکند آن یار مهربان با من
من از موافقت یار بر نخواهم گشت
ز مهر بر همه عالم چو ماه بی تابنا

جفا نکند آن شوخ دلستان با
اگر شوند مخالف همه جهان با من
جدا ز [illegible] جوانمان با

مرا [illegible]
برابر [illegible] ای [illegible]
اگر جو کرد روده در رکاب ناصر

وفا نکند آن [illegible] با من
[illegible]
کان مهر [illegible] عنان با من

وله

پریشانم چو زلف عالم است
جهانی بلبل بستان عشقم
گدای میکنم بر آستان ست
اگر عالم نبخشد کام ناصر

[illegible] عالم است
[illegible]
نشان دولت و اقبال است

[illegible] خون از دیده مردم
[illegible]
به [illegible] چشم رقیبان

دمادم جام مالامال است
[illegible] دارم عالم است
بروز سعد روی عالم است
چو باید گرد کار عالم است

ومن کلامه

عاشقان از دولت وصل تو دور افتاده اند
[illegible]
این خرابات و دنیا [illegible]

[illegible] دور افتاده
از خیال [illegible] افتاده اند
اهل بغداد از خیالات [illegible] افتاده

طالبان تو [illegible]
[illegible]
[illegible] ناصر [illegible] دیگران

چون کلیم از هجران در کوه طور افتاده
از فروغ روی تو [illegible] نور افتاده
دعوای جنت سودای حور افتاده

ایضا له

روز گار [illegible]
نام تسبیح و [illegible]
هر گدای [illegible]
[illegible] زبان [illegible] ناصر [illegible]

[illegible]
[illegible]
پادشاهی [illegible]

[illegible]
[illegible]
چون خضر [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
داغ سودای تو دارم [illegible]

وله غزل

[illegible] دل [illegible]
من دعا گویم اگر دوست [illegible]
[illegible] عشق
[illegible] واقف [illegible]

اشک من [illegible]
با [illegible] در جنگیست
[illegible] عشق [illegible]

هر باد صبا زلف تو [illegible]
جنگ [illegible]
در ره عشق [illegible]

بجز از من که [illegible] باد صبا در جنگیست
که دل [illegible] گوش [illegible]
[illegible]
[illegible] کلام [illegible]

وله

دل مجروح [illegible] تن نیست
[illegible]
[illegible] کردون [illegible]
[illegible] نظر کرد [illegible] ناصر

شهید عشق [illegible] کفن نیست
[illegible]
[illegible] انجمن نیست

بغیر عشق کاری نیست [illegible]
[illegible]
من از [illegible] بجا ر

بغیر عشق [illegible] کار من نیست
صبا را [illegible] نیست
[illegible]
دگر او را هوای [illegible] نیست

ومن نتایج افکاره

ز نام [illegible] چه خوب
[illegible] شد
لکن ناصر [illegible]

[illegible] چه خوب
[illegible] چه خوب

[illegible] در شهر
[illegible] انجام [illegible]

ز [illegible] چه خوب
[illegible] چه تعریب
[illegible] چه خوب

ومن لطایفه

[illegible]
[illegible]
[illegible]

من [illegible] باشد
[illegible] باشد
[illegible] باشد

[illegible]
[illegible]
[illegible]

تو [illegible]
[illegible] باشد
[illegible] سوال

ومن کلامه

[illegible] خواند
[illegible]
[illegible]
[illegible] دریا شد

[illegible] زیبایی داند
[illegible]
[illegible] ماند

من [illegible] دارم
[illegible]
[illegible]

[illegible] داند
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن مخترعاته

باد صبح از بوی زلف [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] زلف تو [illegible]
[illegible]
[illegible]

زلف [illegible] خون در دل [illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن واردانه

ن

بحکم سلطان صلاحی که بجهان خوش نیست
ملکا با تو خوش نیست باز که در ... خوش
ورده خسرو و ملک سلیمان نوی

تیا لب ... اوردین ... نوریا
چند ... خوردم جام ... الامال
ای طبیب ... جار عجب ... مگذر

ومن مخترعاته

با زده ... چون ... نبان اورد
چون نرگس مخمورم تا ... گمان ...
کر ... و ... و راه زبان

کیسوش ... چون ... سنبل ...
چون ... جام ... ز ...
ورد ... ناصر ... خود ...

من کلامه غفر الله له

شکفته ... گلشن ...
خلقیت ... میان ... کان ...
تا ز تو ... زبان ... در ...

در ... ام چو ... تو ...
ای ... تا رفته ز چشم
کو جان ناصر از غم هجران ...

وله غفر الله له

هزار ذاری از مرغ ... بر خیزد
کر چشم ... ز خواب ... بر خیزد
ز سبزه ... نگار ... بر خیزد

برنگ بوی تو کر ... گل ...
... بجای ... از ...
چو کرد ... وفا ...

وله طاب ثراه

دل ... ز ... دوران ...
این ... از چشم خویش ... افتاد
لیکن قضا ... از بخت ...

ای ... بیا ... سبزه ...
رفته ... من ز ... دل ...
بادی ... بوی ... دارد ...

ومن نتایج ذهنه

باپای ... خویشتن ...
سرد خواهد شد ... ناله ...

یکدم ... خواهد ...
بر ... خواب ... ده ...

وله

ای نای تو ... بجهان خوش نیست
بیا ... باده ... که جان ... کیست
دلم از ... لعلش ... حیات
پر ناصر ... بکو ... سپاسان

ان ... کو چون ... زبان ...
ان شوخ که ... متیم ...
خوابیم ... بیشانی ...
ناصر ... باد ... شد

از تو ... رفته شود ...
تا چون ... نظر ... جان تو
افتاده ... زبان ...

نسیم ... از ... بر خیزد
جان ... از خیال ...
مرا ... جان ... سر کش

... احوال عالم ... شد
در جهان ... چون ... دل ...
... باد ... کرده ...
اتش ... جان ... بیدا کند

... مدرج ...
کر ... دارد ... از ...
کر ... باد ... دارد داغ

مسندب ... یا ...
... وجود ... کلچین ...
اشکار ... که ... جهان خوش
... بدبین که ... خوش نیست
پر ... سودا ... جشن ...

پرورش ... ز کان ...
... زبان ... کی ...
گل ... روشن ... دا
... این ... که جان ...

کای ... ام ... زبان ...
از ... نی رود ...
دل ... با شد ...

هزار ناله ... هزار بر خیزد
میان ... غبار بر خیزد
کمر ... نی ... بار بر خیزد

سرو ... از ... جهان ... داد
لیکن ... از ... باد
من ... بار ... باد ...
ز ... جهان ... شد

از ... داد ... زیست
بر ... ایستاده ... بیست
... کردن ... زیست

شیخ

ومنتم از

رفتم از ... باد ... براب
... چنین ... کردم ...
... ارنیسم ... نسیم
... دعای ... مستجاب شد

جون زلف تو ... جو ...
کلام ... کر ... شود ...
... فراق ... باشد ...

مجلس ... یا ... یان ...
ای ... دین ... ابیت ...
جون روز ... وصال ... کنم

وله غفر الله له

در ... سودا شده در دل ...
من ... از ... که ...
تا ... نشود ... نکو ...

در ... دیوانه ام و ... کس ...
... باغ ... ست ...
ناصر ... زلف ... مانده

ایضا له

... کو ... جانان
شد ... در ... جان
خورشید ... از خاک ...

تن شد ضعیف ... عیادتم
... چون ... دید
... جان ... سپند ...

وله طاب ثراه

... مجاب ... شد ...
... تا ... بود ... خواب
تا ... اتش ... کلام ... آب

... بود ... دل
... دل بر اتش ...
ناصر ... خواب ... ترا

وله

خورشید ... ام ... دو ...
... ما ... بر ...
... وادب ... من باری ...

کر ... من ... بود ... بیم
ان ... خورشید ... ز ... بعد ...
... عاشقان ...

ومن کلامه

بر ... جان ... کنز ...
... و گل تا ... مرکز
... تیر ... مرکز

صبا ... کفت ... بیغام ... کل
... روز ... شب ...
... از تو ... بلا ...

ومن واردات ذهنه

... بدل ... زلف ...
... حوالی ... شود ...
... شد ...
... یا ... مستجاب

الا ... بان ... تو ...
من ... بسیم ... جنین ...
... واقافی ... تم

... نتابد ... من
کو ... شود ... من
... ناکفته ...

ترک ... کرد ... خراب
... داشت ...
خواب ... جون ... خواب

... باری ... شد ...
... ان ... کاه از
... بسر ... باشد ...

... لبش ... مرکز
... مرکز
... جان ... مرکز
... از ... مرکز

... ولی ... من
... خاک ... ام ...
... ام ... جهان ...

... جهان ...
... کیش ...
... دهر ... ایم ...

... ام ...
... ایم ... کند

... بکدم ... مرکز
... زلف ... دارد ...
... یارب
... ناصر ز ... هجران

تو ناکشتی بلا بجان بلا دوست [illegible] ادم
بجهانی که بی چشم تو [illegible]
غم او ده دل ناشاد [illegible]

تو نازم جفا کردی جفا داده دوست
تا خود من [illegible] از کجا داده دوست
بجان مشغول تو گشتم فارغ از وصلت
صیاد [illegible] از کوی جانان [illegible]

بخت [illegible] چشم کاری [illegible] داده دوست
صیاد لدلاری داده صیاد داده دوست
اگرچه باده شام من کجا دوست [illegible]

وله غفرالله

باده عشق یار [illegible] است
زاهد و زید ماه [illegible]
اندک اندک زخیال تا هر [illegible]

باشناباده هر کجا یار [illegible]
[illegible] جانب کار [illegible]
پیوندم این [illegible]
فارغ از چشم [illegible]

[illegible] درین دلق کهنه زنار [illegible]
[illegible] از وهم مراد دیدار [illegible]
[illegible] اندک از تو [illegible]

وله

زدل کباب [illegible] شراب [illegible] نظر [illegible]
[illegible] لعل گهر
چراغ [illegible] تابان
بیاد باده لعلت [illegible] تا هر را

بیا که جلوه [illegible] نظر [illegible]
[illegible] نظر [illegible]
که از فروغ [illegible] آفتاب [illegible] نظر [illegible]
اگر چو سرو [illegible] است
[illegible] صورت [illegible]
خیال چشم [illegible]

[illegible] چشم [illegible] نظر [illegible]
[illegible] دیدن آن گل [illegible] نظر [illegible]
[illegible] خیال [illegible]
ز جام باده عشق [illegible] نظر [illegible]

من کلامه طاب ثراه

ای جان نازنین چو دل [illegible]
پیکان تیر حسن تو در دل [illegible]
من ذره ام [illegible] روی [illegible]
تا هر [illegible] چشم [illegible]

از نار [illegible] رقیب [illegible]
زانکه ابروی چوگان [illegible]
کرم [illegible]
چشمان آسوده [illegible]
کو [illegible] با غبار گفته شد
من [illegible] تو [illegible]

[illegible] که از نار [illegible]
[illegible] دوست طعنه دشمن [illegible]
[illegible] تو باز کوی که از [illegible]
[illegible] چشم او عزیز تر از نور [illegible]

ایضاً له

چو دید روی تو [illegible] نظر [illegible]
ز سهم تیر [illegible]
[illegible] شمع [illegible]

تو ذره [illegible]
که [illegible] لطف [illegible]
بیاد [illegible]
[illegible] ناله [illegible] چشم تو [illegible]
[illegible] من [illegible]
دلم [illegible]

[illegible] دل [illegible] عاشق [illegible]
[illegible] ضعف [illegible] من مجال [illegible]
[illegible] شب [illegible]

ومن مخترعاته

تو افسانه و من ذره هوا دادم
ز خاک کوی تو گل [illegible]
[illegible] سرو سهی [illegible]
[illegible] گل [illegible]

که از هوای تو حاصل [illegible]
[illegible] مقصد صبا دارم
[illegible] خادم [illegible]
[illegible] دوست [illegible]
میان چشم و دل [illegible]
[illegible] طعنه اغیار
چو کوه [illegible] کشیدم [illegible]
طلوع [illegible] منزل تا هر

[illegible] نقش خیال [illegible] دارم
[illegible] که من وفا دارم
اگر زخون دلم لعل [illegible] باشد
ز طالع است [illegible] منزل [illegible]

ومن واردات ذهنه

وا گر نقش خیال تو در نظر باشد
چو خاک ره که افتاده ام [illegible]
[illegible] عشق قضا بود و من [illegible]
[illegible] خون [illegible]

چو [illegible] صدف [illegible] گهر باشد
[illegible] کرد [illegible] باشد
که اقتضای قضا [illegible] باشد
اگر [illegible] چشم خیال [illegible]
چو کوه [illegible] کشیدم [illegible]
[illegible] از [illegible] وصل او [illegible]

ز [illegible] جهان [illegible] باشد
اگر ز خون دلم لعل [illegible] باشد
[illegible] نظر [illegible]
[illegible] جگر باشد

ومن افکاره غفرالله

درین زمانه [illegible]
[illegible] افتاده ام [illegible]
[illegible] زعفران [illegible]

که [illegible] وصال [illegible]
ز خاک [illegible]
چو باده [illegible]
غم زمانه [illegible]
نظر [illegible]
شکسته [illegible]

که مرگ [illegible]
که از [illegible] وصل [illegible]
اگر [illegible]

ومن کلامه

دلبر اگر بکام دل من [illegible] شود
دل [illegible]
خون [illegible]
تا [illegible]

من [illegible] دوست [illegible] دشمن [illegible]
[illegible] گردش [illegible] شود
شکر [illegible] خلق [illegible]
هر [illegible] خوش [illegible]
[illegible] عاشق [illegible]
[illegible]

چون مهر و ماه [illegible]
[illegible] شود
[illegible] گلشن [illegible] شود
عشاق را مقام [illegible] شود

ومن لطایفه

[illegible] خوش [illegible]
اگر عشق بازی [illegible]
زمان [illegible]
دل [illegible] وصل تو [illegible]

که خاک [illegible] خوش [illegible]
[illegible] خوش [illegible]
[illegible] خوش [illegible]
[illegible] روضه [illegible]
چو ماه [illegible]
[illegible]

[illegible] خوش [illegible]
اگرچه [illegible] خوش [illegible]
که عشاق [illegible] خوش [illegible]
[illegible] خوش [illegible]

ایضاً له

[illegible] بالا بود
[illegible] چشم [illegible]
[illegible]
[illegible]

نظر [illegible] بالا بود
[illegible] بود
[illegible] صهبا بود
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] چشم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بود

ومن نشانه

[illegible] گل [illegible] شد
[illegible] لعل [illegible]
[illegible]
[illegible] کوی دوست [illegible]

[illegible] شهره کو
[illegible] بسیار گفت کو
[illegible] خیال لعلش [illegible]
ای صبر [illegible] منزل [illegible]
[illegible] ذره [illegible]
[illegible] عشق [illegible]

[illegible] دل [illegible]
[illegible] عاشق [illegible]
[illegible] گل [illegible]
[illegible]

ومن مخترعاته

مرا که رخ تباه ... [illegible] نکرد
از خونبهای خویش ... [illegible] اگر
از دست ... [illegible] نگار ...
نامر اگر ... [illegible] ... برکشد

ماراکند ... [illegible]
الکی ... [illegible] باز ...
مردم ... [illegible]

ولی که روی ... [illegible]
ولی ... [illegible] جان ...
روزی ... [illegible]

رم ... [illegible] کشته ...
ولی ... [illegible] جان ...
هست ... [illegible]
هنگامه ... [illegible] افلاک بر ...

و من مخترعاته

این ... [illegible]
... [illegible]
نامر ... [illegible]

هر دم ... وصال تو ... [illegible]
... [illegible]

چون ... [illegible]
... [illegible]

بر تو ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

وله نور الله مرقده

نامیم ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

پایه ... عالم ... [illegible]
در حقیقت ... [illegible]
... [illegible]

ترک ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

دلم ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

وله غفر الله ذنوبه

رندو قلندر ... [illegible] دیوانگی
... [illegible]
... [illegible]
وصل تو ... [illegible] دیوانگی

گر زم از ... [illegible] دیوانگی
... [illegible] دیوانگی
... [illegible] دیوانگی

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] دیوانگی
... [illegible] دیوانگی
... [illegible] دیوانگی
... [illegible] دیوانگی

وله

... [illegible] دارم
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] دارم
... [illegible] دارم

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] دارم
... [illegible] دارم
... [illegible] دارم

ایضاً من کلامه

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] عشق

از جنون ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

عشق ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

ایضاً له غفر الله

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

درخواب

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

و من نتایج افکاره

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] را
... [illegible] را
... [illegible] باغ

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] را
... [illegible] را
... [illegible] را
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] کشتن
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] کشتن
... [illegible]
... [illegible] کشتن

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible] کشتن
... [illegible]

وله

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

وایضاً له غفر الله

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

ایضاً له

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] افلاک
... [illegible]
... [illegible] افلاک

و من نتایج انفاسه

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

چون بیرون در پس غم [illegible]	گوهر سرایی [illegible]	چون یار دل لعلش [illegible]	چون خطش [illegible]
[illegible]	[illegible]	ناصر دل مجروح [illegible]	خوب نشانه [illegible]

و من مخترعاته

مجو رخسار تو [illegible]	مجو بالای تو سروی [illegible]	مهر چه دارد [illegible]	گل [illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من کلامه

مجو رخسار تو گل [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

وله

[illegible]	عشق [illegible]	عاشقی [illegible]	وصل [illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من لطایفه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ایضاً

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من نشانه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

کباب

[illegible]

روی از [illegible]	گر شاه [illegible]	با ناز [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من مخترعاته

شراب کهنه [illegible]	عجب [illegible]	هر دم [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من واردات نفسه

[illegible]	اکنون [illegible]	چون [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من نتایج افکاره

[illegible]	زلف تو [illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من لطایفه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

وله

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

و من نشانه

[illegible]

وله غفر الله ذنوبه

دجله البسال ... بستانه بود	بادی در زنجیره گشود لب ...	جمع ...	گوییا بغداد ... دجله چون ...
...	...	...	از همه ...
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ایضاً من کلامه

[illegible]	... روشن خورشید ...	...	میان دایره ماه نقطه ...
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

وله

[illegible]	[illegible]	[illegible]	بود با ... نظرش ...

وله طاب الله ثراه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ومن مخترعات ذهنه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ومن کلامه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ای دو رخ تو ...	ای دو زلف ...	در بار که وصلت ...	گر کار کند ...
یاران ...	ای یار تو یا ...	از حسرت ...	...
از چشم ...	...	ای یار ...	بچاره ...

ومن منشآته

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ومن افکاره

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ومن انشائیه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

وله غفر الله له

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ومن کلامه

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

دجلها

قد جانا اگر داری بجا جانت ... | گل اشارت بس بود ما را لب و ابرو چشم
ناصرا ما همچو آب از چشمها افتاده ایم | زان سبب لبریز آرد کرمهاییم

ومن مخترعاته

انکه پیمانهٔ مهر خود ما خواهاقش
چون درویش او آینهٔ صنع خداییست
نیست یک ذره ز خورشید بود نمای

بر قرحت طالب ... اطلاقش
چو نخاوت کنج ... دل عشاقش
این قدر هست که در خور نبود اطلاقش

انکه بی‌شمس خراو شمع چو پروانه ...
... شرع ام باز زلف ...
ناصرا ... تو چو گل ...

... من سوخته ...
... علی الاطلاقش
... او واقش

ایضا سلمه الله

بهمایی عشق ... جان ...
... جان را شاد
چشم از آن ... افزاوده ...
ناز ... زلف ... دان

نانه ... زین در ...
گر قبول افتد ... جان ...
تن اگر ... جان ...
منع ... یار اگر ...

برگ شد خاک ... تو ...
جان ... مرحمم ... مهر ...
... جیران ... چشم
دیگر از ناصر ... جست ...

دل که دارد میل ... تو ...
... کار و ... کار ...
... لطفی ... زیست
دور ... نا ... صاحب ...

ومن منشاته

بیستر ... لب شکر از ... خیات
... سوی ... سینه ... شکایت
... بوسه ... مهر تو ...

چشم بادام کشد چشم خوش ... نبات
چهر چو ... غبغب ... فرمات
افسانه شوان کرد ... نبات

گرچه شد در گلشنی خوان فلک ...
کرم ... از تو ...
دم ناصر ... صبا مشکین کرد

قرص خورشید ... از ...
جان من جان جان ... جان ...
... نیک ... مشکل ...

ولهم ... سلمه الله

بر خوان ... حیثیت
... خوش ... در خمار
زاهد ... صحبت ... کند
ناصر ... بیان معانه ...

ما با ... نیست ...
چون چشم ناتوان تو ... است
از روی خلاف ... است

پایه ... باد ... کرد ...
از تشنگی ... جام ... از ...
گردم ز مهر چو زمین کرد ... جان

... زنخ ... است
... حکم او ... ست
در صدر ... ماه ... معادیست
شو فصیح تو ز کمال فصاحت

ایضا له طاب الله ثراه

انجا از ... بروم ... رسید
چون ... خون ...
گفتم قصه دل ... دارد

با جوابیست که از ... کشید
... قلم نقطه سودا بچکید
از صبا ... شید

گفتم از خون جگر نامه نویسم ...
خامه را ز آتش من دود ...
ناصرا قصه ... تو ...

گر ... باد ... گردید
ناصر ... از ... کرد
از ... شده ... رسید

وله

گر بار صبا گو ... جانا ...
... زلفش ...
زان ... کر چون زاهد ... دم

که بود شمع ... سوز پروانه
دل ... شد در حال دیوانه
... در کنج ویرانه

در ... خاطر ... که نالد
جو ... هوا ... رفت ...
... رفت ... تا ...

گر خوان ... دارد ... زلف ...
... دور ... بیاید بجانه
جو با عشق ... شوق ...

ومن کلامه عفی الله عنه

زنجیران تو کرایست ...
... تو ... خاک ...
من از ضعف ... خود ...
ناصر ... جان ...

نظر ... انداز کلاه افتد
... پیاده پای تو ... راه
... خورشید ... افتد

چو زلف ... دام ...
اگر ... تو ... ز اهل کرم
... بر ... قدم ...

... جان ... افتد
... خوبی ... دکان
... خاک ... افتد
... کرامان ... پادشاه

ومن نتایج افکاره

چو در عاشق ... جان اگر ...
... کشت ...
... دار ...

... او ...
... کرد ...
... خورشید ...

خوشا دل ... تو ای ...
تو ... پای ...
دل ناصر ... خرابه

... طالع ...
تو ... حال ...
... خویش ...

وله

اگر ... خون ریز تو با ... چیست
... بجای تو ... نیست
... نکنم
... ناصر

رشک لعل ... چیست
... بجای چیست
... بجای چیست

... بر ... روی
... ز خاک ...
... بیدم ...

... ملامت ... چیست
... جای چیست
... چیست
... کوا ...

وله عفی عنه

گر ... جمال خویش
... خویش
... خویش

عاشق ... زلف و خال خویش
... خیال خویش
... جمال خویش

نشانه ... لطیف
... حالیست ...
... بیا ...

... کمال خویش
... جمال خویش
... خویش

ومن لطایفه

بیا باده ... شبست
صبا ... بیام ...
... ناصر ... غالیه ...

زمان ... رقص ... است
... کمر بار ... شست

... بعطا ... بنشین

... مقام ...
... شهره ... فراشست

ایضا له

بلبلان چمن ای دل فروکش این اند
زاهدا اینکه چو من کوشه نشینی بود هم
یک زمان جام پی بخته بجامان [illegible]

زانش ... دکر باره بجوش آمیل اند
این زمان در بدر باده فروش [illegible]
بلبلان مدین ان جشن نوش [illegible]

شاهدان چمن از لولوی لالای بحباب
تماشای چمن ده شیخ [illegible]
اهل معنی چمن وقت سحر چون ناهر

چون ... و مطلق بکوش آمیل اند
... رقص کنان [illegible]
... [illegible]

ایضاً له غزل له

وقت آن امد که بزم کوی کشید ای کنم
برده ام در خرابات مغان [illegible]
من چو رنج بحر کشتم فارغ از [illegible]
من مغان بجام [illegible]

با خیال جم نیست باده بجای کنم
در مقام ... نوشان باده بجای کنم
اشمال ان بر کیا بر مغان [illegible]
مستعد جوهر ... کنم

نقد ... دکان قلاش [illegible]
... از ابریق [illegible]
... مهر تو باید [illegible]
... [illegible]

نقد دانش ... سودای کنم
باده از ... کنم
در شوم کریش ... لالای
کر جوهر با لب لعلت شکر خای کنم

وله طاب الله ثراه

پرده بالای ... از چشم ماپست
باده ... [illegible]
کرمتارنی ... مهر تو ماه [illegible]
تا ز نام ... کان رقیب

کر شنا ندره ... کنار ... [illegible]
وصف ... تو ... [illegible]
کر تشبیه ... [illegible]

جای تو ... دل ... [illegible]
... از زخم ... [illegible]
بار سودا ... [illegible]

لیکن ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

وله

ورت ... جان ... [illegible]
... ما ... [illegible]
... زبان ... [illegible]
تا ... حال

یاد تو ... زبان [illegible]
... [illegible]
... در میان تو ... [illegible]
... در خون جان [illegible]

از محبت ... خون شد [illegible]
... از غم دل ... [illegible]
... [illegible]
از ... تو خون شد دل [illegible]

مهر تو در میان دل خون فشان [illegible]
... عشق ... [illegible]
... [illegible]
مهر تو در میان دل خون فشان [illegible]

ومن کلامه

... عشق ... جمال [illegible]
... خیال تو آمد ... [illegible]
... [illegible]
اگر باد ... هوای تو [illegible]

کا از قدم تو ... [illegible]
... نسیم تو ... [illegible]
چنین ... کفته [illegible]

... تو من ... [illegible]
... تو ... [illegible]
از این ... جان ... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... زبان ... [illegible]

ومن مخترعاته

... [illegible]
... [illegible]

... دراز ... [illegible]
کامی ز جام لعل ... [illegible]

... فرق تو ... [illegible]
جام ... [illegible]

شد فرق در میان ... [illegible]
خوش وقت ... [illegible]

الف

درصورت خیال میان تو ... [illegible]
... [illegible]
... بکلستان [illegible]

در ... دهان تو ... [illegible]
ای ... دل ... [illegible]

تو ... کل ... ما ... [illegible]
در دام زلف تو من و باد صبا [illegible]

تو ... بلندی ... [illegible]
... باد صبا [illegible]
... [illegible]

ومن مخترعاته

... چشم ... [illegible]
اکر راز تو دل ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... تو جان

... ماهیست ... [illegible]
چون دل ... چشم [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

تو چون ماهی ... [illegible]
جدا از ... خال تو چون کاه
... از ... [illegible]
... [illegible]

... چشم ... ماهی
... باد رفت ... [illegible]
... عرض ... [illegible]
... [illegible]
... جان تو ... [illegible]

وله غزل له

ما ... دل ... [illegible]
... [illegible]
چون ... [illegible]
... [illegible]

... کرده ... شراب [illegible]
... [illegible]
... باده ... کلاب باشد
... ماه تاب [illegible]

هرگز ... [illegible]
... شوق ... [illegible]
... وصالت ... [illegible]
... [illegible]

تا که ... عالم خراب [illegible]
... [illegible]
... خیالت ... [illegible]
... [illegible]

وله

چون ... [illegible]
... شراب ... [illegible]
... دل ... [illegible]

... قدم ... [illegible]
... [illegible]
... شیشه [illegible]

... خاک قدم ... [illegible]
تو ... [illegible]
... دل [illegible]

... مثل ... [illegible]
... [illegible]
... دل ... [illegible]

ایضاً من کلامه

... خاک ... دل ... قطره [illegible]
... [illegible]
... قطره ... دریا

... نقطه ... [illegible]
جهان ... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... آه ... [illegible]
... نظر ... [illegible]
غبار خاطر من ذره ... [illegible]

وله طاب الله ثراه

... چشم تو ... زمین [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... خاک ... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... خاک ... [illegible]
... تو ... ماه ... [illegible]
... [illegible]
... بلبل ... [illegible]

لطافت ... [illegible]
قد تو ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

ومن کلامه غزل

یار در صومعه هاست علیکم بالدیر | ساقی خیزی که دایم نخوا ... جا
رنگ گل بنگر و در گوش کند گوش طیر | یار شوخ نظر سیح ... جنید چه بار

ایضاً له

مه رو تو قد بهای تو چون خاک افتد | من ذره نادیکم و تو مهر منور
دو زلف اگر ترا بر خاک کند ا فتد | هر جا که جایی تو شوی باده و حباب
ذه نا جو زلف تو بر یکدیگر افتد | ناصر به عشق ره تیز و نه نیاید

ولطایف شاه

قاش غاذ پیل است خون علی | بو شیخ تکوم مرا که گشت عشق
سیاهی از رخ هندو بگاشو دلیل | خوشی رخ من حسن صد سپاه لیک
ز مشکلات محبت ذو نقص کامل | به نقطه بر سر نقطه دو چو حل نشد ...

ومن مخترعاته

کو ما املی فرزند دارم ... | اکبر جان گو خون دل ... الو
مجو که خود را بخود بر بار بندم ... | ... که پسنک ... آرد کوه را
من بر دهان خوشتن ... بندم ... | گر مجو ناصر با توم روزی ... افتد

ولد غزل نو

ای جان و دل ... نیا او ... | سرگشته چند کردی در وادی تحیر
واگر جو حافظ کشتی ... بر دم ... | گر نرود ... واحمی ... یا ذمی
... کر شید کردی بر اهان ... | تا کی ... جو نویس ... عشق ناصر

وله

ذکر گل کردم و در فکر رخت افتادم | در چمن رفتم و با لاله ز گلزار رخت
آه و فریادم اگر تو زی فریادم | بر دو ای ذکر جان بر دو دل حلقه بران
عشق ... بلا کوش ... صیادم | ناصر از یاد تو مرکز ... خیالت

عاشقان درد و جان ذکر شما باد نجر
مرده اگر اهل بود از رخ ساقی و رباب
جز عجب ... اگر ساقی میخانه شود

کر بر تو خورشید رخت در افتد
چون غنچه بخون غرقه مراد خاک بیا
تا رخ ... چشم تو مرجان که نهد ...

جو شاه عشق ... لابه دل
نقطه خال تو از لوح خاطرم نرود
میان جان و شم ... معقد محبت
جو خاک ... کو یش میتیم ... نام

که روز ... کوی ... بندم ...
مجو ... از ... معشوق ... هم
هر دم ... رسوای عالم ...

... عشق ... وجود کم زن
در بر تو جالش ... چو
خاکپس ... اگر تو در خاک تیره ...

پر و را دیدم و بالای تو ام یاد آمد
آه و فریاد من از ... جا که رسید
عقل ... مرغ ... گل

من ... که ... پا بوسیکو ...
نقش ... که ... نیاید ...
کر ... نباید بشر و کاو ...

اوکش ... پسو ... کنار
مرگس ... چند رخ تو نیابد بر افتد
کر تیز روی ... افتد

میان عاشق و معشوق ... حایل
چو اهل فضل که دارد عبارت فاضل
دل از سیاهی چشم علامت مشکل
زا ... که ... بگاشو دلیل

کل ... یا ... بندم ...
با تو ... بندم ...
راه ... بکنام و کفار بندم ...

... عشق خوای تا کرد ... سلیم
درد او ... جان ...
سوزی ز آتش ... قلم

صفی کردم و دو ... بنهادم
کو ... پیشت ... دم
دولتی باشد اگر ... آرد یادم

زن

وله

تر سم از آه من اینه تو تیره شود | پیری مرا ... نا گا ...
... باد صبا بر سو گوش گستاخ | فرمن گل بخورد ... گاهی
ناصر آگاه شو از غفلت ... | کجو تو ... آفاق ... خاوری

ومن لطایفه

پیوزیت ... که آدم ... دم | زاهد مرا چشم ... که ببین
جانب ... ز قالب بخور ... | در دولت ... زمین
ناصر ... زنو ... | بر باد رفت ... ز نو ... زمین

ومن مخترعاته

قاصد ... گوش ... | ما ... دو ... جان ...
جان ... وصال ... | من ... اگر تو ...
گر ... جان ... | ... بنشین ...

ایضاً له

دل که در ابروی طاق ... | کردم ... زلف تو ...
علم ... ز زلف ... | بیش ... من ... خواب ...
ناصر از ... طرق ایجاز | ام از ... جون تشود ...

ومن نشانه

نقش ... نظر ... | ... در دل دریا طلب
پر کش ... | ... دانا طلب
در ... جان یار ... زمین | روشنی از ... طلب

ومن کلامه

کر ... بود ... | ... زلف ...
... باغ ... گل ... | ... من و ...

دولتی باشد اگر جون تو مبارک ... ای
کر ز رخ ... دیوار عدم ... ام
بیش ... نیل ... رخ ...

من زدوی ... فارغ ... دین
در ... باد ... فلک
... شب ... روز ...

روی ... ابرو ...
ام ... ... و ...
تا تو ... ست
باد ... سلیمان نام

... دل من ...
از خیال ... خواب ...
ظاهر ... مکر ...

پر ... دل ما طلب
... دانش مباش
... درد ... بین
عکس ... دل ناصر ... بین

یارب ... دل ... کجا خواهد ...
دو ... دشمن ... دیدم ...

بر ما ... خوردم ... آهی
بر دای جان ... بر ... راهی
عاشقی ... جز دل ... گاهی

سوزم ... جان ... نشین
... در دل ... نشین
باشد ز ... تو ... چنین

بر ... ... نهاینه
... جان ... اندازینه
... ساینه
... ز ... طرب ...

... شب ... ره ...
تا شب ... بر ... بهانه
تا ... زلف ... الطبیه

دولت وصل از ... طلب
دولت اقبال ز بالا طلب
اینه صورت ... طلب
دلربا را ز دل ما طلب

قاصد ... من باد صبا خواهد ...
که ز بالای تو ... بلا خواهد ...

دولتی باشد

بکذر بر خاکم که ز ذات کل ما
احراق روز که جون کرد هوای

تا ابد مرجع دمد مهر کیا خوا بود
جا بلا انجا پیت و از تو جدای بادیا

تا دکرو جون ویدار کی خوا هد بود
کرد او کرد پر کوی شما خوا هد بود

ومن کلامه

مرا که جام جم و کنج کیقباد نباشد
رقیب نیست بیوم در امید خوا یا
بز را باده جهاند به بخش من یاد ست

جو تخت ملک سلیمان بغیر باد نباشد
بسوز هجر بسازم اگر وصال نیابم
درکی که یک در پیش گشاده نباشد
دریغ ز عشق پروانه وه کش عرج
لب در پیالت غاز اعتماد نباشد
خیال تو شب غن او رد و بن نام

که نامراد خوان بود اگر مراد نیا
که جهد صحبت او تا بیاد داد نباشد
سپید نماند که ردم در بن سواد نیا

وله غفر الله له

تو در صبح ازل افتاب وصال
خیال جو دمیات که در کنار آمد
از آن زمان که تو در من جو باد بکذشتی
بجفت وبی تو خوبت کفته نام

هوای عشق مرا در دل و در شمال
بال و ملک بود التفات بر کیش ما
که فرق نیست بوی جان او خیال
نوده اند با نکشت ابروی تو بن
بسته شکسته جو زلف تو م بر حال
خیال نیست تصور جان بار کیت

مرا ز حسن خط نیست بوی حسن و جمال
مبارکیست که دیدم بروی دوست بلال
زبی تصور باطل بی خیال محال
رسیده است جو جنس تو بیش تو بجا

وله

مرا هوای تو همراه خاک خواهد بود
ز حال عاشق و معشوق جو بیجا کند
فراق نامه نام بکوشش که رسید

کشید کار من از غم بلاک خواهد بود
ز خاک جون بقیامت ز خواب برخیزم
تحیت دامن ما مرو باک خواهد بود
بیاد بوی محبت شو بر تربت من

کفن زده است جفای تو جاک خواهد
بسان اجل که تم زیر خاک خواهد
ز ما برای عشق درد ناک خواهد بود

ایضا من کلامه

کنون که صبح وصال است دولت
کسی که قتل تو اراد کجا که معلوم
بیای عشق دویدم که کرد خط عرش
من از شناس صورت شم عاقل

بیار باده که این یک دو روزه نوبت
بسیم کوی خانم و رندو عاشق مست
وقیقهای نهانی که در شریعت
بجای منت خلق بست بن زد و بیش
نا ایمان ببین و زبان منت
بر آغاز کنم بهر بو بهانه است
غلط تو بر ورق کل کتاب حکمت
نوید غیب شنید بیابادنا آهر

فقیه کودن ما مکین رده صحبت ها
ملک دو تا شد و در زیر پای حشت ما
دوی ترح دیدار دوست جنت ما
کو رند و نیش هو خلق در شنیت

ومن واردات نفسه

دریای دلی پیشی بجو ز کومرا بس
بیا بیرم که این و ملک ایشان بن
جو عشکبوتیغ دای نهاده مطلق
نشست واغظ جاهل بجای صد رنگ
برو دوای دل از عشق جوی جانم

که عشق در نیت و جام می الماس
جمال سبزه و گل بین میان جمن
که سلیع و دف و جنگ مصلا بی مجاس
با حکایت بهار سوده که کم کن ای زاهد
برای کشرع جو جنین نزاست اساس
در آمد از در بیمچو معلاد از نخشو
میان بخت سبز جو رحلک و بیوای
ز تو انجه نای هذای بی داند

جانا که منفرد شنید صحبت الاه بس
که در طریقت ما نیست مستقیم قیاس
جو کرید که در آمد بجان ذو رواس
بعقل فرد بر بشم نوان شناخت الاس
هوای دولت شاهی خواهد را اغلا

وایضا له

جهان جلا

جهان جلاروان که و صباح از ل
با و تو جون سوی دریغ کجد
بیع ابروی تو کوی پیاده دست
جو بت لیلی مجنون شدست افسانه
نکو حکایت خود امکن شکایت دی بی

جو باد لطف روان شد ز جشن و ل
مرا ز غم بو خون دل کلی شکفت
مرا ز تو شواند برید تیغ اجل
تا بی عالم اگر بر سر خلل کیر د
نکو بجاذبه جیس امدیست ز جل
جو معلم و واعظ بر معنی و جنگ
کنون ز عشق من و تو هیچ نقد جیل
خوشست صحبت رندان که باید عشق
که و ده حال زمانی نکفت و بستقبل
قدم که در ره معشوق یاد زنا هر

که بوی عشق از نو شده است جو صبح ل
وجود عشق شند غافل قضا و خلل
که مرد و دار بست ای کند قبول
بشپند انداز جو و ننک روی خوبی
جو ساقی که کش مصوبیت از خط و لب

وله غفر الله له

دوش شمع خجره وصل تو بی و ادنسیم
بیت جو وصلی جمعت صاحب نظران
خانه قیت تنک نکه تیغیت و تراد
من کم دلش آمده از هیچ بیج

جان بجا دیدم و بکرو دیم ادای تعظیم
جنیم ملجای عزیزیست و خیالت بیخت
جیست و زیخ تیغ فرقت یار
دی بکوی تو صبا آمد و در کرست
و غزلت حکر دل که سیاست و دو
جان شو میکد از غایت مهجاست
خاک و خویش که کرده نشوم عطر
ز غیر کیاز نظر لطف تو بایدنا هر

دل ما تا زخلیلیت و فقت ابراهیم
شکری کفت که جیشم ز نظر عظیم
در قفس مرغ و نشو دهید
دعای ما زدجم است که کرم

وله نغز مرقد

تا زه بی کم باید نیاز بی
بیا دوم بیش بالای تو جا برا
دل من جانب بر کو فتیت

که از من جان بنرین و ز تو نازی
جو نالم جون رباب کو شمالت
که نا در عشق باشم راست نازی
اکر تو میکنی از ناز ما را
جان یکانه شوان کفت طرازی
بیا ای ایت حیث که نا هر

منم بیع تو بی نیع نواز بی
غلام من بغیر تو نیاز بی
بیچ خواند ترا در هر نمازی

ومن منشاته

از جون جو ز نکیست که انکیخته باز
باز لف کمند افکن و ابروی کمان دار
شهباز بی و بکر بخته باز بجا زبا

و ز ظلمش جو شورست که انگیخته باز
نا ز بم برو ده از کیی خون ریز
راه کوی که پاکه برد او بخته باز
خون زلف دلاویز زد دل بر بریا
بازت یکی ادیم که بکریخته باز
شد خاک دست نا هر خاک و دو کوه

بی سخن کر تا خاک براچخته باز
تا در بر هوای که او بخته باز
آن خاک بجلو ی تا بخته باز

ایضا له

در سر من جست هوای مدام
جان بلب باده روبلی قدح
نیز شتابم من ا شطا
رفت جو امر تجا ز از عراق

سوختم از غیبت سودای خام
خود بزن عوز میا ر ای بیمر
وز لب شیرین تو بکرفت کام
نوز و مدعان جشم را
که نظری بی کن از لطف عام
از خرابی تو خراب است

خوش نبود عوز میا ر ای غلام
پر تو خورشیدی از عکس جام
افتاد ان ... حرام حرام
هر که خبر داشت نه بر مقام

ومن کلامه

جز دلکی خار دو اندیشه انجام

جرد جه کیش ... ابرو بی کارم
کیسوی مشکین جوی جو برده ختن نوی

بر سیاه رفت زیج مرکب دو شد

در پرورش جانان جانم رسید بلب
هر کس ز [illegible] دارد با تو [illegible]
[illegible] کشتی [illegible] سپا[illegible]

باشد که از میانم ممکن بود کنار م
من ترک [illegible] چون برگ [illegible]
با جلم چون صراحی [illegible] نیارم

صد ورق گل داده ان گل من از نو [illegible]
نام میان رخان از روی برلب
از [illegible] شو نام در [illegible] دارد

گر چه یکی نام [illegible] فوت مراد م
کرد خراب خانه دونی [illegible]
باشد نگه خوش آید [illegible]

ومن نشانه

از عشق بجوانم و ناله [illegible] من
دیکر [illegible] ز عین [illegible]
[illegible] بنقاب زلف
ایدل [illegible] از بر لطف

باشد که من میانه نبوده [illegible]
واین تو خود که [illegible] نباشد [illegible]
[illegible] چراغ نکاه [illegible]

[illegible] یک بیت [illegible] دل [illegible]
نام دهان من ز [illegible] من
[illegible] جان [illegible]

[illegible] باشد فوت اساک [illegible]
باشد که زبان تو [illegible]
معلوم [illegible]
تا [illegible] سیاه [illegible]

ولـه

[illegible] لب [illegible] که ده شد
[illegible] بوده ام [illegible] سیلاب [illegible]
[illegible] وصل تو [illegible]

صد [illegible] جانب [illegible] ده شد
[illegible] نیست [illegible] کشاده شد

[illegible] مشکبار [illegible]
[illegible] جانان [illegible]

[illegible] سیاه [illegible]
[illegible] نهاد [illegible] کشاده [illegible]
[illegible] چندان [illegible]

ایضـاً لـه

[illegible]
[illegible]
[illegible]
تا مر [illegible] قدم پروانه وار [illegible]

[illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
تا [illegible] بلبل [illegible] گفتار [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
تا [illegible] قدم پروانه وار [illegible]

[illegible] جان [illegible]
[illegible]
[illegible]
تا [illegible] بلبل [illegible] مشغول گفتار [illegible]

ومن مخترعاته

چیلام [illegible] صبا [illegible] را
[illegible] یار من [illegible]
[illegible]
[illegible] ندارد دل
[illegible]
[illegible] زمان [illegible]

[illegible] مجنون دیار لیلی را
[illegible] مقام [illegible] را
[illegible] چشم من [illegible] را
[illegible] زلف خویش پریشان [illegible]
[illegible] فراموش کرده [illegible] را
[illegible] با اعضا را

[illegible]
[illegible] من
[illegible]
[illegible] کردم
[illegible] دل [illegible]
[illegible] عشق [illegible]

[illegible] را
[illegible] عاشقان شیدا را
[illegible] راه
[illegible] را
[illegible] را
[illegible] را

وله غفر الله له

[illegible] شیدایی
[illegible] سودایی
[illegible]
[illegible] سودایی

سایت

مازه [illegible] فلا
[illegible]

دولت [illegible] توانایی است
[illegible] نیست [illegible]

ماه [illegible] تو [illegible]
[illegible] شوق [illegible] دانایی است

ومن کلامه

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ماه [illegible] شد [illegible]
ای [illegible]
[illegible]

[illegible] از خون سیاه [illegible]
من [illegible] خون [illegible]
[illegible]

باده [illegible]
[illegible]
من [illegible] جانان [illegible]
[illegible] دل [illegible]

وله غفر ذنوبه

[illegible]
[illegible]
[illegible]
جانم [illegible]

افتاده [illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] جان [illegible]
[illegible] لیلی [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] دریا

ایضـاً لـه

[illegible]
گل [illegible]
[illegible]
[illegible]

برگل [illegible] سنبل [illegible]
[illegible]
[illegible]

جان [illegible] تو [illegible]
دل [illegible]
چون [illegible]

ای [illegible] تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن نشانه

[illegible] وصل [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] کل [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible]

ومن مخترعاته

کال [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] دل [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

در زمان [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible]

ولـه

بی رو و در خاک خواری نالان از فراق [illegible]
اتفاق صحبت ما [illegible]
آفتاب عشق ذرات وجود ما بسوخت [illegible]

بر در آتش [illegible] از اشتیاق
[illegible] اتفاق
چون عطارد طالعم از مهر دارم احتراق

[illegible]

ایضاً له غزله

[illegible]

ایضاً من کلامه

[illegible]

وله

[illegible]

وله غزله

[illegible]

و من منشآته

[illegible]

وله

[illegible]

ومن نتایج افکاره

[illegible]

و من مخترعاته

[illegible]

وله

[illegible]

و من افکاره

[illegible]

وله غزله

[illegible]

گرو از حیثو خورشید براود خلات
کوی بر قند پر نور محمد صلوات

صفت خوبان عالم فرض لازم ذات
اثر ذوق سپاهند بوسیم و بر فات

بی ان آب حیات از رگیش روح بخش
همراز کوی دوش چو ادبی خود

مهر و ریت مه روزه هلال عید پیت
باده و کیمو میی بیم جان و روان

ومن کلامه قدس سره

و ز هوا داری فشانم بر گل و بر گلاب
جشم تو نقش ابیت باشد نقش نکو بر نقاب
و در تابند ز دیی از ما لازم ما ...

بو فتی بر گشکی دویت تنسوز دو ماه مهر
خال تو دو زلف تو جان دو از در پیچیده
طور مپستی شد حجاب طور سینی

ور لطافت آفتاب ایلی بر توره افت
لعل تو در غنچ پیدا قره داند آفتاب
شعله برق تجلی کو که پیونانه حجاب
نیست ناظر را بغیر کوی حسن الباب

گرکشتی او بر وضع از جیا گرد و گلاب
لعل تو شهد ریت آری شهد شیرین کلام
گر بجر بر تو خود را عادت موریت
جون نمای حسن تو عالم منور است

وله غفر الله

از وضع و میانت مطبوع و شکل خوبیت
فلک بر و رق جهره تو مکتوبیت
دل شکسته ما را عتاب معتوبیت
بجانه بوده غرض اتصال محبوبیت

شبها ز شوق سیه بر جانش عارض تو
مراجان نزدیده پیت ز هجر نخواهم
دل ما طالب وصل نیست بی طلبید
ای که صبر من از انکس بجو طو فان بود

جو عارضت که زه افتاب محبوبیت
اگر بیاید تو در باشنی زه محبوبیت
کمال حسن طالبت امال مطلوبیت
نکیت نامه اگر نوع نسبت ابوبیت

مرا خیال بر تن و شیوه خوبیت
جان قند قدرت ... سوزه فل
جو بوسی گرد ز جنگ عقاب طرح
ز افتراق عدم تا اتصال وجود

ومن منشآته

در کوان جا باوم فرد نیوع خون شدم
عقل ذیت ... دل و ... چکون
چشم ... در و کی و بوی ... رنگون

من نه نخجیت ... جان ... جبهه ... عقل
روی ... و ... جا ... دل
مهر عشق ... سوختم ...

عشق کرفت ایوان شاید جنون
جام ... جشیده دل پیت اکون
گر ... کشاختم و ... فروتن
و ... کشاکه چون بدم بازنکر ... جون

بلد و جو در من ... من ز جهان ...
بجرم ازان ... ز ... رشید ...
... سبوی ... غضب ...
... نکو ... آدم

ومن کلامه

تو کوی آب با آتش بر آمیخت
بجو ... کز با پسنتم بر امیخت

لبت ایده جون در کوش آمد
جوازی قطره افتاد بر خاک

ببند مثل ... باد بکر ... خت
... پستکی و آسمن آتش انگیخت
... ز ده از ... قدم ... و ... ز

جو پیایه ... در جام جم ریخت
درون جام صبا باده لعل
باید یار ناظر باده لعل

ومن مخترعاته

اگر این ... پیوز دلم را ... خواهد بود
... روی تو بر من از اقبال ...
عقل ... دون رام ازان رو خطر ...

ابتدای ... دل ... بوز ... شعله آه
... بر ... سرم ... جودم بیقین
قصه عشق تو ... گنج خواند نام

... در کاه ... خواه ...
عشق ... کند ...
... ز ... پیوز ...

اگر این شام ... بجری ... خواهد بود
... ماه ... خرامان ... ز ... آی
اگر ... روی بخوای تو ز دم ... شد

وله

پیاده جو کار اده و ... باشد
من خود ز ... جهر تو ... ای درد
گر دو ... ... طبیب ... جو ... نقصان
دری کز ذاهر و دری کرز تو

زه در جه شمار آید و دینار جه باشد
وگر ین سوخته ازاد جه باشد
گر ... یار خود ... ی ... یاد جه باشد

قندیل جه قدر آرد و تسبیح جه قیمت
گر ... و قصه ... دوران جه حیات
... رشو ... ان ... ریای

پیا ... زبان ... ده و ... جه
و ... گل ... جه باشد
طاعت ... جه با
گر ... بر ... بیمار جه باشد

ومن نتایج افکاره

جمرو ... را آتش ... زنار کو
یار ... خاطر ... خوار کو
... دیار ... دیار کو
جان ... روان ... یار

... کوتاه از ما مسکند
... سوز بر بالین من
د ... دل ... دید
الله یاری و لیکن یار کو

دل گرفت از ... غار کو
در جان ... کو ... ز
از گلستان ... کجا ... ت

... درویش ... کفتا دگو
... چون شیخ ... ز ... کو
در جان ... بوی گل ... خار کو

وله ایضا علیه الرحمه والمغفرة

هیچ شکل نیست که بر لوح قضا این ...
در ... جا ... گور و عصا این ...
... دولت ... این ...

واعظا ... عشاق جوان
... فرخ ... خارستان ... ل
... دولت ... جنت ... غایب

بیمدو میکن ... این ...
از ... شاه ... سوز ... جند گنی
روی ... وکبش ... دیون
... کلا کوشه ... اد ...

... نهانی و ... این ...
... خواه ... این ...
در جن شاخ گل و برگ گیا این ...
... برود ... و دوا این ...

ومن کلامه

... دوان ... پیوز دل جان ...
... جان ... ره ...
... نی ... را ... گن

... شاخ ... گر ... خون ...
... توجید ... خون ...
... شیخ ... ناصح ...

... فرد ... زارن
... نی ... اد ...
... یام اگر زان ...

... من ... زه ... شد ...
گرد ... تشنه ... ده ...
ای یار ... جون ...

وله غفر ذنوبه

... دلم ... دل ... گنجد
... جفوت ... و ... بر ... گنجد
... دانند ... گنجد

... شعای ... بشکستی ...
... زه ... بیای ...
اگر در کعبه ... هلوای ...

جان ... گردل ... گنجد
اگر ... عشق ... آتش ...
... بر ... گنجد

... زان ... پیسم ...
... گنجد
... گنجد

ومن منشآته

... ز اهد ... شعله
... باغ ... گل
... دل ... بند ...

... زاهدان ... مغان
... ناصح ... بخواهی ...
... خوان ...

بلبل ... پیایه ... بلبلد
... شکفته ... گنبد
... نشانه ... بر ...

... زه ... و ... بر ... گل
... عاشق ... جنت ...
... گرد ... وقت ...

و من اشعاره

نه بسرو من بجای سوسن بوی سپیرن
جو فرق اینجو زیبائی حسن پی این انعام
بر دیار کوی بخت و دولت و اقبال فرو
تو محبوبه تو مطلوبه تو منظوره ...
زنام مر یاری و فا و مهر و دلداری

ملک خلق ملک خلق ملک ذات ملک پیکر
زنی جور زنی معنی زنی طینت زنی جوهر
ز جمشید و افریدون کیخسرو و سکندر
تو دلداری تو دلبندی تو جانی ...

خوش طالع خوش چشم خوش زلف خوش عارض
میان مطلع و قرت کلاه و روی ... دل
تو پادشه تو ای خاقان تو ای شاه و سلطان
تو ای کام و تو ای راحت ... درمان

خوش ملت خوش عارض خوش شکل خوش
لعل و لب خط سبزه و بر سیم ...
هم ... هم مولا ... سعید ... جا کو
تو ای مونس ... همدم تو ... جانی
... و لایق ... موافق ... بنده ...

و له نور الله مرقده

خوش وقت ... نشیدار ...
شب روز ... سیلی
باز ... چو ... و
نه چون زاهدان خود پرستی کنند

... با غصه ... بیت
از ل ... آه ... جام الست
و یا ... تو ... یک پای بیت
اگر در ... کری برپت

... بعین ... و صورت ...
چو ... خوان نکل ... چشم
... تابناک ... مهشر
اگر ... شان بسوخت

... بلند ... بیت
چو غنچه ... تنگ ... ت
چو ... گرفتار زلف ...
... بکل ...

و له

نو ... کوی ... نوبت
شمع ... قندیل ... بکیت
نکنی هر طبع ... کیش ... م

... بش ... کن ... م از دست
... نه ... دست

تو ... مکه ... نشاخته ...
... ته ...

... صحبت ... صحبت
... جایی پر ... ت
... افلاک دو ... از جهت ...

و من مخترعاته

خون دل ... دارد
دو ... گفتا
کار ... ز طبیب

جگری دارم ... دارد ای
... پر ... خواندها

خانه ... تماشا ...
ماه ... جای ... اوست ...

... سوس ... اینه دار
چون غلامان ... زلفانی
جانی ... بیچ جوانه داری

و له غفر الله له

کام از دوست ... جاصل ... کام
... و خال تو ... شود
سخن نادر من ... می آید
ای که ... نامه ...

کام ناکام دو ... بود ناکام
بسته ... حرم ... آرام
نکنی عیب که من ... آیا م

برای ... من در ... بسو
زلف ... ... دل
... نام ...

نا پسندی ... جام ...
... کشت ... ارام
... نکنی ... دشنام
... نام ... ازنام

ایضاً له

لب ... سوموم ... تنگ ...
زد ... جون ...

میان ... چون ... در ...
اگر ... نمی ... نهان

چو ... خورشید ... پیدا ... چشم
بعیب ... روز ... خلایق ...

... خیال ... نظر ...
... مقبلان ... مقبول ...

و من واردات غزله

در دیار ... اندیشه کن
کو ... ایشان باشد ...
... اندازی ...

ره ... کارها ... چون از ... کار ... شه
تا ... بی ... ... اندیشه

بیش ... کار ... مشکل ... دل ... کار
باد ... صانع ... در فراق

کار ... از زبان کار اندیشه
دل ... بود ... از ... اندیشه
صبح و شام ... اندیشه

... و ... جانی ... بسینه ... بست
پسینه جون صبح ...

... درس ... نشیند ... بست
تا ... مهر ... در پسینه ... بست

دل ... تو ... تو ...
... تو ... دل ...

... عشق ... کجینه ...
... جان داده ... شینه

و له غفر الله له

سیل خون جگرم ... گرزد
ای طبیب ... دل ...
از وفا ... دل ناصر ...

... هر که ... گرزد
جان ... گرزد

باد ... گرزد بر ... زلف ...
رفت ... هوای ... هر ...

... بر دوام ... گرزد
... بر باد هوای گرزد
... درد ... وفای گرزد

و من انشائه

دهان لب دندان چون لعل ...
مشکل از دهان تنگ او ...
... کردم ز ... چشم

اشک چون سیم ... بر روی ...
... فرو ... نظر
... روان بر ما ... گرز

گر ... تیغ بر من ... کشد
پر ... تیغ ...
... چون غنچه ... دل ...

من چو گل ... سینه ... چاک ... بهر
گر قبول ... قضا را این ...
گر ... از باد ...

و من نتایج ذهنه

ای باد ... زمان ... رفت
... دل ...
... جان

بر ... بلبل ... بخت را
... بسکل ... بخت را

عاشق ... تو ... ناز ...
... تو ... خاک ...

خاک ره ... بخت را
... پسند ... رفت را
باز ... عشق ... رفت را

ایضاً له غزله

د ... تنگ یار ...
... چشم ... حجاب ...
... تو روزی می ... م
... اختیار ...
... تا ... کوش ... ایام

لب ... دل نوازی ... کار ...
... جشت این ... دار ...
... روز ... روز ... خار ...
... این اختیار ...

دل از ... فراق ... باز
دل ... چشم ... در میان ...
... شام ...
... گوش ... جانان

دل ... بار که ... یار ...
... خون ... کار ...
... روز ... خار ...
... شاه ...
... که از من ... کار ...

و له

طالع

بر فلک شب همه شب پی از آن می دوزم
می زنم چشم و ستاره ز نظر می دوزم
کز نامه لب تو قیمت بوسی طلبید

کو نرگس چون ناوک از آن آموزم
می برادرم [illegible] شمع فلک می سوزم

تو شب [illegible] دوزم [illegible]
دو دشمن [illegible] کشت [illegible]

هیچ طالع نشود صبح جان افروزم
[illegible] زمین ده که اوست [illegible]
جنگ [illegible] زنم [illegible]

و من نتایج افکاره

عاشقان کوی تو از دو سو [illegible]
شب [illegible] که نزدیک و [illegible]
شکن زلف تو [illegible] شکند [illegible]

بیرآیند و [illegible] خوبان [illegible]
[illegible] ثریا [illegible]
زانکه [illegible] گوزیست [illegible]

طوطیان [illegible] از لب لعلت [illegible]
جون [illegible] بیزد [illegible]
[illegible]

هیچ [illegible] شکر [illegible]
[illegible]
[illegible] قطره [illegible]

و من مخترعاته

سبزه خط تو پیدا می شود
نرگس مخمور می بیند بخواب
تا ز مهرت [illegible] نام [illegible]

راز ما زان سبزه صحرای شود
صورت [illegible] تو پیدا می شود

پرتو [illegible] پنهان [illegible]
[illegible] از آزادی زلف [illegible]

کار او [illegible] بالای شود
[illegible] زبانش [illegible] گویا می شود
[illegible] صبح گویا می شود

وایضاً له

[illegible] دلها [illegible] مقابل
[illegible] زلف و خال [illegible]
[illegible] قبلت [illegible] عشق تو باشد

کو منقطع نشود دوستی [illegible]
[illegible] لب [illegible]

میان لیلی و مجنون [illegible]
[illegible] خاطر [illegible] خون [illegible]

اگر عداوت [illegible] میان قابل
جنین [illegible] از دو کش
[illegible] جان گرامی [illegible]

و له غفر الله له

بسته [illegible] از دست [illegible]
[illegible] سوی [illegible]
[illegible] باد از [illegible]
دم نامه [illegible] صبا [illegible]

سفر باد ام [illegible] چشم [illegible] بادام
[illegible] فرمانت
جان من [illegible] بادام [illegible]

[illegible] روشن [illegible] فلک [illegible]
اگر [illegible] دو عالم [illegible]
هیچ [illegible] نشد [illegible]

[illegible] خورشید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من منشآته

عاشقان را [illegible] باده [illegible]
روز [illegible] زمین [illegible]
[illegible] سودای [illegible]

[illegible] سر
باشم داغ [illegible] در دل [illegible]

که بود جام که با یار نهد لب [illegible]
در [illegible]

که بود شانه که با دوست [illegible]
در [illegible]
[illegible]

و له

از [illegible] وصلت [illegible] کردد
[illegible] گداز [illegible]
نامه [illegible] سوی [illegible]

و [illegible] لعل [illegible] ناب
[illegible] گلاب کردد

[illegible] رخسار [illegible]
[illegible] وصلت [illegible]

جانا [illegible]
[illegible] گاه [illegible] خوابگه
موی [illegible] گاه [illegible]

و من کلامه

آه من [illegible] عالم [illegible]
[illegible]
دل [illegible]

[illegible] دل [illegible]
در میان [illegible]
[illegible] ناچند [illegible]

[illegible] از [illegible]
[illegible] قدم [illegible]
[illegible] لعل تو [illegible]

[illegible] از دم [illegible]
[illegible]
تا قیامت [illegible] کرم [illegible]

و له لطاب الله ثراه

نامه [illegible] گیسوی تو [illegible]
کعبه [illegible]
[illegible] تو [illegible]

[illegible] دوش [illegible]
[illegible] کوی مغان [illegible]

[illegible] دل [illegible]
آفرین [illegible] قدم باد صبا [illegible]

[illegible] شکل [illegible]
مجلس [illegible] نسیم تو معطر دارد
[illegible] شکر دارد

و من کلامه

هر چند [illegible] سوی [illegible]
[illegible]
[illegible] عاشق [illegible]
[illegible]

از [illegible] عقل [illegible]
[illegible]
[illegible]

چون [illegible] عشق [illegible]
چون [illegible]
[illegible] لطف [illegible]

جان [illegible] دل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من منشآته

[illegible] جانب [illegible]
[illegible]
[illegible] محبت [illegible]

[illegible] دل [illegible] کوی [illegible]
[illegible]

[illegible] روز [illegible]
[illegible] کوه و بیابان [illegible]

فراق [illegible] اختیار [illegible]
[illegible]
[illegible]

و له غفر الله له

ای ماه [illegible]
چون [illegible]
[illegible]
دارم امید [illegible]

[illegible] آفتاب [illegible]
[illegible] میان [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible]

[illegible] جانب [illegible] ماه رو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من مخترعاته

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] کل [illegible]
[illegible]

[illegible] الطاف [illegible]
من [illegible] زلف [illegible]

[illegible] زلف [illegible]
[illegible]
[illegible]

و له

[illegible] کار [illegible]
دل [illegible]

تو یار [illegible] غم [illegible]
[illegible] عاشقانه [illegible]

دل [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

از باده گر شود لب آلوده باک نیست
شادی لبک پشت و بار کیست و رفیق کم

با کش کم و پیوسته دگر بار غم مخور
ای بلبل چرا ز گل عادی بجار غم

صد گل شکفته کرد و این خار غم
ناهر بیاز با کم و بسیار غم مخور

و من مخترعاته

جان ماند و وصل جانان چو هیچ بود
ماند و لیلی را بدیدت بگران
کان نیز کو زو دما آگاه نیست

یوسف اندر جاه و زندان بوم
جان مجنون در بیابان چون
من نیدانم چیلان چون بوم

ای گل خندان که مغرور حسن
درد تو بیش از صد درمان
گفته چون پیش ناهر در قوافی

تو چه دانی ابر کران چون
درد بینت درمان چون بو
زخم بر دل خورده پیکان چون

و من کلامه غزل

زبان اشک نگیم سخن از دو چشم راند
جنون اندر سر مجنون [illegible]
دی از درو وصل تو [illegible]

سحر بی خبر روشن چشم چون ابجواند
کر لیلی ز زلف خویش زنجیر بنالند

کجا شب [illegible] زلف که کشت [illegible]
اثر آتشین از دود آه من [illegible]

اگر به اشک گلگون را درین کوم
بجانب [illegible] از [illegible]
تو خود [illegible] ناهر [illegible]

و من انشائه

تا چند [illegible]
سر دم خیال [illegible] دل [illegible]
اندیشه [illegible]

مرلطفا [illegible] را پیوند [illegible]
سیلاب خون [illegible] از دین راهی
ای عاشق [illegible] عاقبت [illegible]

از غمزه [illegible]
از [illegible] روی خود [illegible]
سر دم [illegible] دل [illegible]

از ترک [illegible]
خود [illegible] سیاهی
سیلاب [illegible] از دین راهی

ایضاً له

جشمان تو کشیدگان [illegible]
[illegible]
وانغلطکو [illegible]

جانا [illegible] دل [illegible]
تا حسن [illegible] نظر [illegible]

[illegible] تو چشم من [illegible]
از [illegible] چون [illegible]

در با [illegible] کار من [illegible]
[illegible] بعشق [illegible]
کو [illegible]

وله

نقش [illegible] چشم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مرثمان [illegible]
خون من [illegible]
جاری [illegible]

از [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] سیاهی
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من لطایفه

دگر [illegible] خدا کردم تو گل
نتوش باده جز [illegible]
رسول عاشقانه پیش معشوق

مرا از [illegible] گل
مرا با [illegible] تا گل
مرا از ما خدا را این [illegible]

مرا با عشق خوبان جانی [illegible]
[illegible]
[illegible] پیغام [illegible]

[illegible] باشد جانب گل
[illegible]
[illegible] پیغام بلبل

بکوید

بگون ای [illegible] چشم تو نرگس
[illegible]

غلام [illegible] زلف تو سنبل
[illegible]

مرا [illegible] نیست
رخ و زلف ترا با عقل [illegible]

[illegible] این [illegible]
[illegible]

و من منشاته

[illegible] دل [illegible]
رخ [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

جانان [illegible] زلف او دل من
[illegible]
صبح و شام [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله ایضاً

مهر تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

من ترک [illegible]
[illegible]
اکنون [illegible]

از روی [illegible]
[illegible]
[illegible]

تو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

وله غزل الله

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ایضاً له

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

و من نتایج افکاره

ای ماه اگر بروز ان ابر فروکی
چون انکی نظر سوی ان کوشیان شم
ناکرد این جمال نکردی دران عمل
دادم امید اگر لبت بلبم رسید

ان افتاب کشتم راجع چو کی
پرده میان جلوه مرتار مو کی
کو باشد ت جمال چمن کفت و کو

در باش انجی بنهی روی بر زمین
بی دل مرا و پسباری بزلف او
کاپی بسو ناشسته دی برکنار

انکه نکو بجانب ان ماه رو کی
جمعیتی بحال پریشان او کی
هر لحظه آبروی مرا آب جو کی
روزی که کاسه ناصر سبو کی

ومن منشآته

شد چون مجو بوی نود لب خون کردن
دست من چنگ کرد بیان نو کر
سینه ز غم شوان بدید کلگون کردن

مجو کل جهره بخوناب منقش کردن
زر صد دست کر ابو در کش کردن
دیدم روشن شوان بدید جمع شن

ملکای روی جو مجموعه الطاف اله
من بروی تو شدم چون بزلفت ...
ناصر اندر ... عشق کان ابروی

حال دابر زلف مشوش کردن
که صبوری شوان بر سر اتش کفن
کشته قربان و نیاد جسته کش کف

وله غفر الله له

من غیر ره تو رای نکر فتم
در کیش تو کو شد دل من بسته ...
دیدم مه روی تو در جلوه زلف

جز خاک در تسبیح بنا ی نکر فتم
کافر شدم و کیش بنا ی نکر فتم
خود بسته شدم او بکجا ی نکر

دی روز مرا جستم تو خنجر زد چون
از بیم رقیبان ز کلیستان تو گل
نگرفت براحوال تو ناصر کر ...

در داکه بر ین حال کوای نکر فتم
بر باد بود برک کیا ی نکر فتم
در دام خود از دانه جا ی نکر فتم

ومن کلامه

تو بردی ای صنم یا بو سپنا نه
ندادم هیچ بار بی محرم راز
در میخانه دیدم کشاده
بمن داد ند جای چون ...

تو جانانه ای پری یا جان جانانه
که کویم بیش او درد نهانه
درون رفتم جان خوش ول کر
بو بید آمد شاه نه

لب لعلت تحفه عقل کل را
بحرکه بی کده کشتم در خرابات
جز ... در مسکنام ... دیدم
... من اثر کرد

... کوید جواب لن ترانه
که چیچم ز دلداری نشانه
که ... ناصر ...
ندیدم هیچ از ناصر نشانه

ایضاً من کلامه

کر چشم من با ... تماشا ...
چندین علوم ...
من چون ...

شاید که خاک پای من ...
این بار اکر امکان بود ...

انگفته جان بخش من ...
کشتم ...

بر ... جان من هر لحظه ...
این بار اکر ...
ناصر ... کن باشد ...

ومن مخترعاته

از عشق تو کویم کر ...
جانم ...
...

...

یک روز دلم ... زلفت
...
...

...

باده تو خوش بود دل ...
رنجیدی زمان ...
یکبار جهانی شد که ... ناصر
واقف شد و روزی بر خویش نیامد

ومن وارداته

کر بر تو خورشید رخت ...
چون لاله خون غرق ...
چون بستر اکر لب ...

هر زیر قدم ... تو چون ...
روزی اکر ...
خور لب ... شکر افتد

من ذره دار کم و تو مهر منور
بانع ... تو مرجاکه ...
ناصر بره عشق ...

دوش ...
...
...

وله غفر الله له

وله

ایضاً من کلامه

وله غفر الله له

۱۸۴۳

کام دل هرگز گر خواهم زان دهان
باد اگر با بویش بجا نیاید ... چه
چشم شوخش غارت جان مرا
در سخن ناصر بوصف زلف او

همچو شمع آتش افروز زبان
می دم جانا ز بوی او روان
ترک سرمست نرگس ...

باد گل را گفته از بویش خبر
باغ مردم می کند تیغ خلاف
جان ما قطره ایست در دریای عشق

مهر مه را داده از بویش نشان
نا ن بود براس گل خوش فشان
عشق او دریایست در قطره نهان
همچو سوسن می شود رطب اللسان

وزن مخترعانه

ای خط سبزت از مشک ... باده
زنجیریان مویت ... بخون کشیده
از شرح در حقیقت ناصر ... بود

برگرد بالش ... از ناز ... نهاده
سودا یان زلف ... باده

از ابروی تو ... ز ابرو ...
بر طرف باغ چون گل دو ...

ورطه چو سنبل ... گل ... گناه
... رکاب ... روان ...
سجاده را ... دو ... را باده

وزن منشانه

دوش بر گل من باد ... بجید
گل بهر لحظه دگر ... و بلبل
دوش ... دوش ... جو ... بجیدم

بر گل تازه تو سنبل ... بجید
... در سخن از وجه دگری
دست ... کرد ... جو ... بجید

جان ... بوی تو ...
دل ... افتاد ... گیسوی تو ...
خامه دو دو ... ناصر زبان ...

ای خوشا باد که با بوی ... بجید
... دام ... بجید
نامه از حرف من ... بری

وزن کلاه

چشم ... آشوب جهان ... افت
طبع تو ... خاطر ما را
ناصر ... این ... جو ...

... منصوب ... خاطر ... اف
مرکز ... لطافت ...

ای باد صبا از ... تو ...
با عهد وصال ... بعید ...

وای ... زغبال ...
... جان من ...
از جام ... جو گل ... کرد ...

فی الرباعیات

ان شاه که ... ناز ... اوست

مقصود ز قصه ... اوست | هر ... ناز و روزه ... | قدری بود ... ناز ... اوست

ولد عفا الله له

در ... در افتاب ... ویدم

همچو گل تازه ... جان ... ویدم | دیدم جمال او ... جان را ... | جو ... گل ... دیدم

و ل

... افکند

بر طرف ... | ... بکو ... | وز ناز نظر ... افکند

و ل

و ل			
... شبابت خراب ...	و ز غم ... تو خراب ...	عالم همه ... خراب ...	در جای خراب ... خراب ...
... من افتاده این دام ...	این ... خراب باده جام ...	ما عاشق و رند و مست و عالم ...	با ما منشین و گرنه بدنام ...
و ل			
با سنبل ... نیاز	... جان ...	... زلفم ...	در ... خوش ...
... فرزین کرد	عاقبت قصد اسب ناصر کرد	شاه اگر دفع ظلم او نکند	... ماند بیاده ...

داران ... دانش با لعیان
توضیحت ... در ندامت
بهشت جاودان باشد نصیب
گر ایشان را نبینی در قیامت
تمت

۱۳	۱۶	۱۹	۵
۱۸	۶	۱۲	۱۷
۷	۲۱	۱۴	۱۱
۱۵	۱۰	۸	۲۰

۷۸ برگ

یا علی

در سنه ۱۲۶۶ باید اول ماه رمضان یوم پنجشنبه باشد و در سنه ۱۲۶۷ باید دوشنبه باشد و در سنه ۱۲۶۸ باید جمعه باشد

و در سنه ۱۲۶۹ باید سه شنبه باشد و در سنه ۱۲۷۰ باید شنبه باشد و در سنه ۱۲۷۱ باید چهارشنبه باشد و در سنه ۱۲۷۲

باید یکشنبه باشد و در سنه ۱۲۷۳ باید پنجشنبه باشد کتبه [illegible] فی شهر جمادی [illegible] سنه ۱۲۶۵

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]		

[illegible] انگلیسی [illegible] الکریم

[illegible] جلد [illegible] کتاب [illegible]

[illegible] دیوان [illegible] نقل کرده اند

[illegible] کتاب [illegible] بسیار [illegible]

[illegible] عقل و [illegible]

[illegible] احوال [illegible]

[illegible] کتاب [illegible]

[illegible] ۲۱ [illegible] انگلیسی [illegible] ۲۱۰

[illegible] کردم و [illegible] برده [illegible]

[illegible] و اوازه [illegible] کردم و در [illegible]

و در این کتاب عجب نسخه [illegible]

نویسنده میرزا محمد حسن [illegible] سنه ۱۲۹۶

هو [illegible] [illegible] فرمان [illegible]